

URFA

ŞAİRLERİ

Cumhuriyet Dönemi

S. AHMET KAYA

ŞANLIURFA BELEDİYESİ
KÜLTÜR VE EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINLARI

URFA ŐAIRLERİ

-Cumhuriyet Dönemi-

S.Ahmed KAYA

Şanlıurfa - 1998

Şanlıurfa Belediyesi
Kültür ve Eğitim Müdürlüğü
Kültür Yayınları
Nisan 1998

Kapak:
Yazgı

Tashih:
Hüseyin BAYKUŞ

Dizgi - Mizanpaj:
İmaj Reklam

Baskı - Cilt
İmaj Ofset
Tel: (0.414) 216 78 56

Mehmet Adil OYMAK'a

TAKDİM

Tarihi çok eskilere dayanan Şanlıurfa'da Belediye başkanlığı yapmak, büyük sorumluluklar gerektiriyor. Hem şehircilik alanında hem de kültürel alanda doyurucu hizmetler yapmanın zorluğunu biliyoruz. İşimiz kolay değil.

Bu duygu ve düşüncelerle, hizmet noktasında yıllarca ihmal edilmiş, şehircilik problemleriyle karşı karşıya olan ilimizin bu problemlerini kıt imkanlarımızla çözmeye çalışıyoruz. 21. yüzyılın eşiğine geldiğimiz bu günlerde, Şanlıurfa'yı daha çağdaş ve modern bir seviyeye ulaştırmak; tüm sorunlarını aşabilmiş bir şehircilik anlayışı doğrultusunda, belediye hizmetlerini belediyecilik alanına giren tüm birimlerine kadar en büyük hedef ve temennimizdir.

Maddi problemlerle uğraşırken kültürel çalışmaları da unutmuş değiliz. İlimizin tarih, kültür, sanat ve folklor değerlerini ortaya çıkarmak; bu konuda çalışanları desteklemek, eserlerini yayınlayarak gelecek nesillere ulaştırmak istiyoruz.

Kurtuluşumuzun 78. yıldönümünü kutlamaya hazırlandığımız bu günlerde, bir dizi kitap yayınlamaya karar verdik. şanlıurfa'nın kültür ve folkloruyla alakalı olan bu kitapların önemli bir boşluğu dolduracağına inanıyoruz.

İlimizin edebiyatıyla yakından alakalı olduğuna inandığımız "şanlıurfa şairleri" adlı eseri siz şanlıurfalı hemşehrilerimize ulaştırmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

S. Ahmet Kaya'nın 10 yılı aşkın bir sürede gerçekleştirdiği bu eserin aynı zaman da Türkiye Edebiyatı'na da katkıda bulunacağına inanıyorum. Bu bağlamda kendisini kutluyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

Bu vesileyle, aziz şehitlerimize rahmet dilerken, saygıdeğer hemşehrilerimizin 11 Nisan bayramlarını kutlar, saygı, sevgi ve şükranlarımı arz ediyorum.

Ahmet BAHÇIVAN
şanlıurfa Belediye Başkanı

ÖNSÖZ

1986 yılında Bedri ALPAY'ın "Şanlıurfa Şairleri-1" kitabı yayına hazırlanırken Adil SARAÇ hocamla müteaddit kereler beraberce çalıştık. Kitap yayınlandıktan sonra ben de bu kitabın Cumhuriyet Sonrasını hazırlamaya karar verdim.

10 yıldan fazla gibi bir zaman dilimi içinde 75 kadar şairi toparlayabildim. Çalışma belli bir seviyeye geldikten sonra Harran Dergisinde tarafımdan yayınlanmaya başlandı. Bu kitapta adı anılan şairlerin haricinde bulamadığımız şairler de olacaktır. Bu yüzden kitabın genişletilmiş 2. baskısının ilgi duyan edebiyat severlerin katkılarıyla veya bizzatıhi şairin kendisinin bize ulaşmasıyla gerçekleşeceğini inanıyorum.

Urfa Şiirini yazarken (bana göre) İslam Kültürünü bir başlangıç noktası olarak gördüm. Çünkü şiirimize en fazla tesir eden amil, İslam Medeniyet ve kültürü olmuştur. Dolayısıyla Urfa Şiirinin kökünü başka yerde aramanın bir anlamı olmasa

gerek. Kullandığım bu ifadelerin eleştirilere sebep olacağını ama ayna zamanda destek bulacağını da varsayarak, her türlü eleştirilere açık olduğumu da ayrıca ifade etmek istiyorum.

Bu kitabın hazırlanmasında bana destek olan başta değerli büyüğüm Mehmet OYMAK olmak üzere Yrd.Doç.Dr.M.Muhsin KALKIŞIM, Naci İPEK, Hüseyin BAYKUŞ, Mehmet KURDOĞLU ve Veysel POLAT'a şükran borçluyum.

Türkiye'de nadir olarak bulunan bu tür çalışmaların ileride Urfa'nın edebiyatını yazacaklara yardımcı olacağını, öncülük edeceğini ümit ediyorum.

Saygılarımla.

Ahmed KAYA

ŞANLIURFA / 1998

GİRİŞ

Urfa, çok yönlü bir kültür şehridir. Türkiye'nin parmakla sayılacak kadar az olan kültür şehirlerinden birisidir. Bu şehirler arasında mümtaz bir yere sahiptir.

Tarih, folklor, din, edebiyat, sosyal ve ekonomik etkenler, bu şehri emsali şehirlerden farklı kılmıştır. Üzerinde çalışmalar yapıldıkça, yeni yeni değerlere rastlamak mümkündür. Urfa, sahip olduğu bu kültürel değerlerden dolayı emsali şehirlerden ayrı bir konumda değerlendirilebilir. Maalesef bu kültürel değerler, yeteri kadar araştırılıp geliştirilmemiş ve üzerinde yeteri kadar durulmamıştır. Son yıllarda "Harran Dergisi"nin başlatmış olduğu kültürel çalışmalar, araştırmacılara cesaret vermiştir. Sonuçta da kaybolmaya yüz tutmuş bu değerler, gün ışığına çıkmaya başlamıştır. Halen bu tür çalışmalar devam etmektedir.

v v v

Elinizdeki bu çalışma, Bedri ALPAY'ın **Şanlıurfa Şairleri** çalışmasının devamı niteliğindedir. ALPAY, bu çalışmada Cumhuriyet öncesi (bir anlamda Divan Edebiyatı) şairlerini bir araya getirmiştir, denebilir. Bu arada, Kemal edip KÜRKÇÜOĞLU, Suut Kemal YETKİN, Hulusi KILIÇARSLAN, Bedri ALPAY ve Abdullah EDİP gibi şairleri kendi kitabına almıştır. Ancak Cumhuriyet döneminde yetişen bu şairlerimizi de çalışmamıza dahil ettik. Çünkü Cumhuriyet Öncesi ve Cum-

huriyet sonrası diye ikili bir ayırımı gidecek olsak, bu beş şairi de Cumhuriyet dönemine dahil etmemiz gerekirdi. Ki, biz de öyle yaptık.

Cumhuriyet dönemi Şanlıurfa Şairleri, Hacı Ömer UÇKAN'la başlıyor. Şu an elimizde biyografisi ve şiirleri bulunan şairlerin toplamı 75'dir. Tabii bu arada gözden çıkardıklarımız da bulunabilir. Hatta bugüne kadar şiir çalışmalarını gizlemiş şairlerimiz de bulunabilir. Mümkün olduğunca bütün şairleri bir araya getirmeye çalıştık. Ayrıca, henüz işin başında olan ve umut va' deden genç kalemleri de bu çalışmaya -ayrı bir başlık altında toplamaksızın- dahil ettik.

Çalışma boyunca objektif olmaya çalıştık. Edebiyat üzerine tekel kurmak yerine, tekelciliği kaldıran, herkesi şiirin evrensel boyutuna yakın yerlerde gören bir anlayışla değerlendirmeyi görev bildik. Yazılı eser vereni de vermeyeni de; çok az sayıda şiir yazanı da, bu konuda etkinlik sahası edebiyat çevrelerince kabul görmüş şairleri de, şiirlerini edebi seviyesine göre değerlendirmeye çalıştık. Çalışmada şairlerin biyografileri anlatılırken hiçbir eser yayınlamayanların sadece şiirlerinden örnekler verilmiştir. Bu konuda daha kapsamlı araştırma yapacaklar, bizzatıhi kendisiyle veya ölmüş ise yakınlarıyla temasa geçebilirler. Bütün şairlerin edebi yönlerini incelememize imkan yoktur. Ancak, ünü ülke sınırlarına kadar yayılmış olan ve şiirleri edebi yönden değerlendirilmesi gereken şairlerin üzerinde özellikle durulmuştur. Ki, bu durumda bile şiir kritiklerinin doyurucu bir düzeyde olduğunu söylemek imkansızdır. Ancak gücümüzün yettiği, dilimizin döndüğü kadarıyla bir eleştiri ve değerlendirmede bulunabildik. Bu eleştiri ve değerlendirmelerimizin edebi kılavuz olabileceğine inanmıyoruz. Çünkü bu çalışmanın alanı, bizi böyle bir eleştiri ve değerlendirmeden alıkoymuştur.

Bu çalışmamızın amacı, kültürel bir birikimi ortaya çıkarmak ve değerlendirmektir. Bu alanda akademik çalışma

yapacaklara, rahatlıkla başvuracakları bir kaynak , bir ön çalışma sunmaktır. Ayrıca sonraki nesillere bir kaynak eser bırakmaktır.

Türkiye’de bu tür çalışmalar bir kaçı geçmez. Bu nedenle bu çalışmanın önemi bu şekilde ortaya çıkıyor.

URFA ŞİİRİ

Urfa’da şiirin kendini ilk gösterdiği tarihi bilmiyoruz. Arap Hakimiyeti döneminde yetişen şairleri; Ebu'l Tayyib Abdurrahman b. Ahmed el- Harrani, Ebu'l Haris Muhammed b. Abdullah el- Harrani, Muhammed b. Abdullah b. Ahmed el- Müsebbihi el - Harrani’yi başlangıç noktası olarak alırsak (ki öyle görmek yerinde olur), sonraki dönemin bilinen ilk şairi Yusuf Nâbi’dir. Her ne kadar edebi şahsiyetiyle günümüze bir otorite olarak ulaşan Nâbi olsa da şiir kültürünün daha öncelere, Arap hakimiyeti dönemine kadar uzandığını adı anılan şairlerin, bir başlangıç noktası, bir kültür oluşturdıklarını söyleyebiliriz. Büyük şair, Nâbi’nin adıyla anılan ekole baktığımızda bu oluşumu besleyen şiir kaynağının çok fazla olduğu görülür. Ancak, Nâbi’nin aldığı kültürün, derin köklere sahip olmasının bile yeteri kadar bilinmediği ve Urfa’nın taşrada olması sebebiyle kendini yeteri kadar tanıtamadığını gösteriyor.

Nâbi’nin almış olduğu şiir kültürüyle meydana gelen Nâbi Ekolu, Nâbi’nin Urfa’dan İstanbul’a göç etmesinden sonra uzun bir süre devam etmiştir. Aslında Nâbi Ekolünün Urfa’yla bir ilgisi yoktur. Bu Ekol, daha ziyade Urfa’nın dışında gelişmiştir. Ancak Nâbi’nin Urfalı olması nedeniyle Urfalı Şairler tarafından benimsenmiş ve gelen her şair, medreselerde veya edebi meclislerde Nâbi’nin şiiriyle gıdasını almış ve hep bu ekolu devam ettirmişlerdir. 19. yüzyılın son yarısında yetişen iki şair kardeşten Hikmet, bu ekolu devam ettirmiş, ancak, Mehmet Şevket apayrı bir ekol ile ortaya çıkmıştır. Şiirde olan ustalığını yazdığı şiirlerde görmek mümkündür. Şevket, Divan Edebiyatı’nın önemli si-

malarından olması gerekirken, taşrada olması ve hakkında bugüne kadar herhangi bir araştırmanın yapılmaması nedeniyle unutulmuştur. Ancak, 1991 yılında Prof. Abdülkadir KARAHAN'ın kapsamlı bir araştırmasıyla edebiyat dünyasına kazandırılmıştır.

Nâbi ve Şevket gibi iki büyük ustayı yetiştiren Urfa'yı, Divan Edebiyatı'nda ileri bir konuma yükselten, şüphesiz bu şairlerden ziyade, bura halkının şiire olan düşkünlüğünde aramak gerekir. Eğer Divan Edebiyatı geleneği bugün de hala yaşıyor ve kendine bir yayılma sahası bulmuş ise, bu, bura halkının şiire olan sevgisini gösterir demektir.

Kitap okuyucusunun hızlı bir inişe geçtiği günümüz Türkiye'sinde şiire ve dolayısıyla Edebiyata yönelmeyi beklemek, hele hele Divan Edebiyatının o engin bahçelerin de şiirle iştiğal etmeyi beklemek haksızlık olur. Bu bağlamda, Türkiye'nin bir ücra köşesi olan Urfa'da unutulmaya yüz tutmuş Divan Şiiri'nin yanında küçük çapta da olsa yeni şiir anlayışı gelişmeye başlamıştır. Öyle büyük şairler yetişmiş değildir, ama kayda değer bir şiir seviyesinden de söz edebiliriz:

Türkiye'de namı duyulmuş , edebiyat dünyasında adından sözettiren pek az şair vardır. Bunların başında ilk gelen, M. Akif İNAN'dır, diyebiliriz. Ancak bu demek değildir ki, şiir de belli bir seviyeye gelenler yoktur. Ki, şiiri gerçek anlamda kavrayabilmiş, umut va'deden şairlerimiz de mevcuttur. Bunu burada sıralamaya gerek yoktur. İleriki sayfalarda sırası gelince bu şairlere ait şiirleri okuyunca bu durum farke edilecektir.

Urfa Şiirini değerlendirirken, konunun tam anlamıyla kavranabilmesi için, Urfa Şiirini iki bölümde incelemek yerinde olur: 1- Urfa'nın dışında gelişen Urfa Şiiri, 2- Taşraya sıkışıp kalmış Urfa Şiiri...

Nâbi, Urfa'dan çıkıp İstanbul'a yerleştikten sonra, edebiyat çevrelerinde kabul görmüş ve bir otorite kurmuştur. Daha önce de zikrettiğimiz M.Akif İNAN'la birlikte M. Atilla

MARAŞ, İhsan SEZAL, M. Ragıp KARCI, Aydın HATİPOĞLU, Sedat ŞANVER, Müslüm YÜCEL gibi şairlerin Urfa'dan çıkıp İstanbul gibi kültür merkezlerinde kendilerini göstermeleri, bir bakıma edebiyat çevrelerine kabul ettirmeleri; Urfa şiirinin dışarıda tanınmasına sebep olmuştur. Hem Nâbî'nin hem de adı anılan şairlerin taşradan çıkıp kültür merkezlerine yerleşmeleri, sadece kendi şiirlerini ve edebi kalitelerini değil, aynı zamanda Urfa'daki şiir kültürünü de beraberlerinde taşımışlardır. Çünkü en nihayetinde aldıkları kültür, beslendikleri kaynak Urfa Şiiridir.

Meselenin en acıklı (belki de) cazip yönü, taşraya sıkışıp kalmış Urfa şiiridir. Türlü nedenlerden dolayı üzerindeki kabuğu kırıp atamayan taşra şiirinde aslında belli bir edebi seviye tutturduğunu söyleyebiliriz. Hatta denebilir ki, taşra şiirinin evrenselleşme noktasında ileri bir seviyeye geldiğini ve geçtiğini de söylemek mümkündür. Ancak, günyüzüne çıkmamış, edebiyat çevrelerine ulaşmamış veya ulaşıldığı halde ciddiye alınmamış şairlerin varlığını da gözönüne almak gerekir. M. Adil OYMAK, Sıraç SUMAN, Hüseyin BAYKUŞ, S. Ahmed KAYA, Mehmet Emin ERCAN, Mehmet KURDOĞLU v.s. gibi birçok şairin, şiirde olan ustalıklarını gözardı etmek, yok saymak mümkün değildir. Taşralı şairlerin en büyük şanssızlıkları, taşranın dışında gelişen edebiyatın "edebiyat tekeliçiliği" sayesinde, belki de taşranın mütevaziliği veya yalnızlığı sayesinde, yeteri kadar kendi seslerini duyuramamaları olmuştur. Ekonomik ve sosyal faktörleri de gözönüne alırsak, taşra şiirinin niçin geri planda kaldığını görürüz.

Dolayısıyla Urfa Şiirinin taşraya sıkışıp kalan tarafını da gözönüne alırsak, topyekün bir edebi seviyeden, kaliteden söz etmek mümkündür. Bu da, Urfa Şiirinin güçlü bir pınardan beslendiği ve bunu çok iyi kullandığı ve eğer önü açılsa daha iyi yerlere geleceği, büyük değerler yetiştireceği ve edebiyata kazandıracaklarını gösteriyor, demektir.

Dipnot: Urfanın Şiirini yazarken İslam Öncesi ve İslam Sonrası gibi bir ayırım sözkonusu olamaz. Bir şiirin ortaya çıkışında elbetteki bir takım tesirler olacaktır. Hiç kimse bu tesirleri gözardı edemez. Zaten bu, eşyanın tabiatına aykırı bir hadisedir. Bu bağlamda Urfa Şiirinin oluşmasında İslam Öncesi medeniyetlerin (Bizans, Roma gibi) rolünün olduğu muhakkaktır. Ancak, Urfa Şiirini yazarken İslam Öncesi medeniyetleri inkar etmeden İslam Sonrasını yazmayı uygun gördük.

Hacı Ömer UÇKAN

1309 (1893) yılında Urfa'da doğdu. Medrese tahsili yaptı. Arapça ve Farsça Öğrendi. Sağlık Müdürlüğünde başladığı memuriyetini tamamlayarak, buradan emekli oldu. Hartavizade Hacı Ömer diye tanınan Uçkan, 1978 yılında vefat etti.

Şiirlerini genelde Allah'a yakarış, Peygambere övgü, İslam ahlakı, savaş gibi temalar oluşturdu. Şiirleri gerçek anlamda şiirsellikten uzak duygulardır.

Yayınlanmış Eserleri

Şiir Derlemeleri (Şiir, 1972)

Şiirlerinden Örnekler

Vermiş güneşle dünyaya şevk hayat cenab-ı vahdet
 Vucududa ruhla ihya etmiş habb-ı izzet
 Olmaz hiçbir şeyde ruh kadar kıymet
 Bulunmaz vücutta da ruh gibi cevher-i kıymet
 Kalır ruh vücutta hesaplı bir müddet
 Nihayet et bitince yaşadığı mühlet
 Çıkar hemen ruh, ederek alem-i hakikate avdet
 Kalmaz o vakit vücutta şavk-i rağbet
 En son vücut da toprağa karışarak eder aslına ricat

Abdullah EDİP (ERDEM)

1901 yılında Urfa'da doğdu. Rizvaniye Medresesinden 1918 yılında mezun oldu. Medrese hocaları Müftüzade Hacı Abdurrahman, Şair Abdurrahman Rahmi, Şair Şevket, Kıratlıoğlu Emin Efendi olup onlardan Arapça, Mantık, Felsefe ve Farsçanın yanısıra edebiyat dersleri almıştır. Kuvvetli bir ilme sahipti. 1924 yılında Sarayönü mevkiinde Feyim Kütüphanesini kurdu. 20 Mayıs 1976 yılında vefat etti. Şiirlerinde EDİP mahlasını kullandı. Hem aruz, hem hece ölçüsünde şiirler yazdı.

Şiirlerinden Örnekler

ŞİİR VE ŞAİR

Daha çıkmadan güneş
Sevdaı bir iki eş
Yavaş yavaş geziyor
Uzakta hoş bir kaya
Göğsünü vermiş aya
Menekşeler sızıyor.

Artık güneş çıkacak
Bülbüller sakıyacak
Şu güllüğün içinden
Şimdi her taraf çimen
Papatyalar yasemen
Serinliğin içinden

Bütün bu boş tabloda
Bir kişi var asude
Kederlerle pek durgun
Elinde altın bir kalem
Yüreği dolu alem
Oturuyor pek durgun

Şairdir bu biçare
Gezer durur avare
Tabiattan çok memnun
Tabiat ne şairdir
Pek müthiş bir şahirdir
İnsanı eder meftun

Kemal Edip KÜRKCÜOĞLU

1902 yılında Urfa'da doğdu. İlköğrenimini Urfa'da, Orta öğrenimini İstanbul'da, yüksek öğrenimini ise Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Klasik Şark Dilleri bölümünde tamamladı. Fransızca, Arapça ve Farsça öğrendi. İlkokul, Ortaokul ve Lise Öğretmenliği yaptı. İlkokul Müfettişliği, Milli Eğitim Bakanlığı Özel Okullar Daire Müdürlüğü, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Dini, Tasavvuf Tarihi öğretmenliği, İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü Müdürlüğü, Konya Yüksek İslam Enstitüsü İslami Türk Edebiyatı Öğretmenliği, Gazi Eğitim Fakültesi Fransızca Bölümü Türk Edebiyatı Öğretmenliği, Talim Terbiye Kurulu Üyeliği, Din Eğitimi Dairesi Müdürlüğü ve Milli Eğitim Bakanlığı Baş Müfettişliği gibi görevlerde bulundu. 1965 yılında Amerikan Hükümetinin davetlisi olarak ABD'ye giderek, mesleki bazı incelemelerde bulundu. 1968 yılında emekli oldu. 1978 yılında vefat etmiş ve Zincirlikuyu mezarlığına defnedilmiştir.

16 yaşında şiir yazmaya başlamıştır. Bazı şiirlerini Ra'di mahlasıyla Tarih ve Edebiyat Dergisi'nde yayınlamıştır. Şiirlerini kitaplaştıramamıştır.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Kırk Hadis Türcümesi (1951)
- 2- İman'da Birlik, Vatanda Birlik (1955)

- 3- Beng ü Bade (Fuzuli'nin eserinin tenkidli basımı,1955)
- 4- Din ve Milliyet (1956)
- 5- Ramazana Girerken (1956)
- 6- Radyoda Dini ve Ahlakî Konuşmalar (1956)
- 7- Rind ü Zahid (Fuzuli'nin eserinin tenkidli basımı,1956)
- 8- Dinde Reform Meselesi(1957)
- 9- Seyyid Nesimi'nin Divanından Seçmeler (basıldı)
- 10- Osman Şems Efendi Divanından Seçmeler (basıldı)
- 11- 45 beyitlik mersiye- (*Adnan Menderes için yazılmıştır. Köprü Dergisinde yayınlandı.*)
- 12- Tahir'ül Mevlevi'nin Edebiyat Lügatı
(*Neşre hazırlanmıştır*)

Şiirlerinden Örnekler

GAZEL

Aşıklarız ki mazhar-ı cânâne çıkmışız
Eb'adı asmışız Felek-i cânâ çıkmışız
Bir nûr-i kemterin yanı olmuş mekânımız
Zannetmişiz ki taht-ı Süleymana çıkmışız
İhsanlar almışız nice in'âme ermişiz
Bir bir huzur-i hazret-i Sultana ermişiz
Sıyrılmışız alakâ-i mal ü menâldan
Derd-i firak-i yar ile Selmâna çıkmışız
Şemsin uyup ziyâsına pervâne ey Kemal
Tennûre-i hulûs ile meydâne çıkmışız

DÖNÜŞ ALEMİ

Cânlar riâyet eyleyip erkâna döndüler
Tenn relerle tâir-i perrâna döndüler

Bir bir uyub imâma, duyub aşk ezânını
Tekbirlerle kible-i cânâne döndüler

Molla-yi Rum, verdi semâ' emri anlara
Cânlarda inkiyâd ile fermâna döndüler

Şevk-i Şeb-i Arus ile üfdâdeler bakın
Mestâne geldiler yine meydâna döndüler

Aşıkların görünce şu bi-hûş hâlini
Arş'ın bütün melekleri sekrâna döndüler

Baş kesdiler veliler devran huzûrda
Hakk'ın Halil'e sunduğu kurbâna döndüler

Diz çöktüler önünde erenler kitâb açıp
Bahs-i Ledün'de tıfl-i debistâna döndüler.

Gördüm Huzur-i Pir'e gelip ağlayanları
Derhal açıldılar, leb-i handâna döndüler.

Ettim nigâh, edeple varıp yalvaranlara
Enbi- nevâ gedâları sultâna döndüler

Bir demde hayret açları, hasret susuzları ,
Hakan imaretindeki mihmâna döndüler

Dervâze-i Niyâz önünde duran derd-mendler
Dermân-ı feyz-i pir ile Lukmâna döndüler

Devlet-serâ-yi nâzı bulanla nev - niyâzlar
Asude gani-i Ravza-i Rizvana döndüler

Bir özge bâr-gâh arayan dil- harâblar
Feyza-yi pür-serâbda atşâna döndüler

Zulmette çırpınanlar, ilahi ziya ile
Râh-i sedâdı seçtiler, imâna döndüler

Mukşûf olunca sırr-i Üsul-i Usul-i din
Nefs ü heva sapıkları imana döndüler.

Müş tâklar, şuâına Şems'in tutuldular,
Yaklaşmayın ki ateş-i suzâna döndüler.

Mutribler uydular neye, guyâ hezarler,
Tehlil nâğmesiyle gülistâne döndüler.

Mebhut olup mukâbele-i Mevleviyyeden,
Münkirler ittika ile imâna döndüler.

Bâd âba, nâr hâke hemen kıldı ser-fürü,
İblis-şimeler bile insâna döndüler.

Baktım dönüb gelenlere, sandım misâl-i meyve,
Ummân ayrılıp yine ummâna döndüler.

Der-gâh-ı Pir'e lâl girenler, Kemâl veş
Hassan-i hoş-zebân-i suhan-dâna döndüler.

Suut Kemal YETKİN

1903 yılında Urfa'da doğdu. İlk tahsilini İstanbul Numune-i Tatbikat Mektebinde, orta tahsilini Galatasaray Lisesinde, yüksek öğrenimini Paris Sorbonne Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde yaptı. (1925-1930). Çeşitli liselerde, öğretmen okullarında öğretmenlik yaptıktan sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Estetik ve Sanat tarihi doçentliğine atandı (1933). Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesine geçti (1934). 1939'da Milli Eğitim Bakanlığı Güzel Sanatlar Müdürü oldu. Aynı yıl Urfa Milletvekilliğini yaptı. 1950'de Üniversiteye dönünce İlahiyat Fakültesi İslam Sanatları Öğretim üyeliğinde bulundu. Ankara Üniversitesinde Rektörlük (1959-63) yaptı. Eğitim Fakültesi'nde ve Haccattepe Üniversitesi'nde çalıştı. Ordinaryüs payesi aldı. 19 Nisan 1984'de öldü. Mezarı İstanbul'dadır.

Suut Saffet adıyla şiirler yazdı. İlk şiirleri *Yarın* dergisinde (1921), Düz yazıları *Servet-i Fünun* dergisinde çıktı (1923). Cumhuriyet döneminin en önde gelen deneme yazarlarından.

Yayınlanmış Eserleri

1- Şi'r-i Leyal (1923)

Deneme

- 1- Edebiyat Konuşmaları (1944)
- 2- Edebiyat Üzerine (1952)
- 3- Günlerin Götürdüğü (1958)
- 4- Düşün Payı (1960)
- 5- Şiir Üzerine Düşünceler (1969)
- 6- Denemeler (1972)

Araştırma - İnceleme

- 1- Estetik (1931)
- 2- Metafizik (1932)
- 3- Büyük Mustarıpler (1932)
- 4- Sanat Felsefesi (1943)
- 5- Filozofi ve Sanat (1935)
- 6- Ahmet Haşim ve Sembolizm (1938)
- 7- Edebi Meslekler (1941)
- 8- Estetik Dersleri (1. Cilt Estetik Tarihi) (1942)
- 9- Sanat Tarihi (1945)
- 10- Leonardo da Vinci'nin Sanatı (1945)
- 11- İslam Mimarisi (1954)
- 12- Büyük Ressamlar (1955)
- 13- Baudelaire ve Kötülük Çiçekleri (1967)
- 14- Türk Mimarisi (1970)
- 15- Estetik Doktrinler (1972)
- 16- İslam Ülkelerinde Sanat (1974)
- 17- Barok-Sanat (1976)
- 18- Estetik ve Ana Sorunlar (1979)

Şiirlerinden Örnekler

BAŞBAŞA

Söyle duydun mu bir taraftan yine
Yine bir dal kırıldı bir lane
Söndü bir badi soldu işte bir beni
Sarıyor hasta kollariyle gece
Oh hep böyle gezdirir ellerini
Yine dalgın fakat o kahr olası
Camların susmuyor ki kahkahası
Yine tatlı ve tatlı uçuk rengin
O masallardan işte böyle bir an
İstirabım bu içli çocuk
Uyusun dizlerinde böyle biraz
Sevgilim ben demin sana ne
Söylüyorum evet dışarda yine
Bir ışık söndü ki zavallı kanat
Düştü bir dal kırıldı bir ninni
Sustu bir badi soldu bu fakat
Gözlerimden ayırma gözlerini

DÜN GECE

Artık delirmesin artık yeter diye
Tırnaklarımla dün gece boğdum hayalini
Diktim sedir kabrine bir seng-i tar diye
Boşlukta tozla aşk-ı muhâlimi
Pençende ra'd-ı gayz yanar da gözlerimde kin
Çılgın bürüp kopardığım aç kalb-i zârımı
Fırlattım öyle vechine nâdân ümidimin
La kayd-ı mesafede kazdım mezarımı
Artık bu kâinat kitabımda noktâdır
Gerdim bütün ufuklara enzar-ı lâlimi
Zira ki durmasın diyerek benliğim sağır
Tırnaklarımla dün gece boğdum hayalimi

- 7- Peygamberler ve Veliler Yurdu Urfa
- 8- Yayla Çiçeği (roman)
- 9- Dağların Çocuğu (roman)
- 10- Aşk ve Zafer (Haçlı seferlerini konu alan tarihi roman)
- 11- Aşk ve Din (Haçlı seferlerini konu alan tarihi roman)
- 12- Kurtuluş (Urfanın kurtuluşunu konu alan roman)
- 13- Kara Mahmut (roman)

Şiirlerinden Örnekler

NAAT

Esselam ey Hazret-i Hakk'ın ulu peygamberi
Esselam ey nesl-i âdem âdemin tac-ı seri
Fahreder zâtınla alem ey habib-i kibriya
Eselam ey maverada rü'yetullah mazharı
Sünnetindir evliyauallahı irşad eyleyen
Esselem ey nur-i pakindir nebiler rehberi
Aşk ü şevkinla felekte devr eden seyyareler
Esselam etmektele dünyaya zib ü ferî
Bedri'yi dâr etme lütfundan eya hayr-ül-vera
Bende-i âl-i abadır ey şefâat masdarı

M.Hulusi KILIÇARSLAN

1907 yılında Urfa'da doğdu. Ünlü alim Hacı Abdülvahid Hoca'nın yanında ders aldı. Arapça Farsça öğrendi. Çiftçilikle uğraştı.

Şiirlerinde M.Akif ERSOY'un etkisi büyüktür. Şiirlerinin konusunu vatan-millet ve güçlü bir iman oluşturmuştur. Ona göre şiir yazmak gaye değil, gayenin gerçekleşmesinde bir vasıtaadır. Urfa Kurtuluş Destanını yazmıştır.

Şiirlerinden Örnekler**ARZ-I ŞÜKRAN**

Allah'a çok şükür ki
Bizi insan yaratmış
Alah'a çok şükür ki
Bizi islam yaratmış

Allah'a çok şükür ki
Hazre-iMumammed'e
Bizi ümmet ederek
Ehl-i iman yaratmış

Bizi boş bırakmamış
Göstermiş doğru yolu
Şükürler ki tabii
Emr-i Kur'an yaratmış

Türlü nimetler vermiş
Biz aciz kullarına
Meyvaları gülleri
Elvan elvan yaratmış

Günahattan kurtuluş yok
Beşer hatasız olmaz
Tövbeker olanları
Avfa şayan yaratmış

İmanda gücümüzü
Gösterebilmek için
Bizi imtihan etmiş
Nefs ve şeytan yaratmış

Nefis ile şeytana
Yenilmeyen canları
Hazreti-i Yusuf gibi
Mısıra sultan yapmış

15. HİCRET YÜZYILINI KARŞILARKEN

Ey mah-ı muharrem bu geliş başka geliştirdi
Onbeş asrın ufkunu ilk kerre deliştir

Ondört asır evvel gece bir yolcu götürdüm
On dört asır evvel yüce bir yolcu götürdüm

Bir yolcu ki hep kevn ü mekan emrinde râmıdı
Bir yolcu ki yollar, dilese tayy-ı mekandı

Bir yolcu ki aydınlık onunla yürüyordu
Bir yolcu ki lahzada zulmet eriyordu

Bir yolcu ki ezmekte zulm ile cehli
Bir yolcu ki hasmı idi O'nun hep küfür ehli

Bir yolcu ki her hetvada bir asır aşırıyordu
Bir yolcu ki alemlere rahmet taşıyordu

Bir yolcu ki hüsn-i ezelin örneği aydı
Bir yolcu ki nesl-i beşerin gerçeği oydu

Bir yolcu ki insanlığa insanı getirdi
Bir yolcu ki İslam ile Kur-an'ı getirdi

Mevliddi ve meskendi O'na Mekke, Medine
İman nurunu saldı bütün ruy-i zemine

On dört asır evvel, evet ey mah-ı mharrem
Bir yar ile bulmuştun O'na gizlice mahrem

Dursun hele on dört asır on yılda ne oldu?
Afak-ı cihan şaşaâ-ı adı ile doldu.

Gç aldı adalet O'nun mmi nefesinden
Binlerce ömürler yetişip medresesinden

Binlerce salat ile selam ruhuna dolsun
Hak'tan dilerim onbeş asır İslam'ın olsun

Circis GÜMÜŞKALEM

1911 yılında Urfa'da doğdu. 2. Dünya savaşında babasını kaybettiğinde 4 yaşındaydı. Savaşın getirdiği ekonomik kriz nedeniyle, annesi tarafından Amerikan Misyonerlerinin kurduğu yetimhaneye verildi. Bu sıralarda gözlerini kaybetti.

22 Mayıs 1921 yılında bütün yetimlerle beraber Haleb'e buradan da, Beyrut Amalar Okuluna verildi. İklim değişikliğinden dolayı hastalanarak Gazir'e gönderildi. İsviçre'nin himayesi altında bulunan buradaki okulda tahsilini (1932) bitirmiş, birçok el sanatını ve keman çalmayı da öğrenmişti. 1933 yılında Urfa'ya geldi. Gazinolarda çalıştı, okullarda müzik dersleri verdi.

Yayınlanmış Eserleri

Kavuşan Gönüller (şiir, 1970)

Heceyle yazdığı tek şiir olan Kavuşan Gönüller, aşk, ayrılık, macera, tabiat, gezi v.s. konuları ihtiva eden bu destansı eserde, özellikle Türkiye'nin doğusundaki şehirlerden büyük bir zevkle sözediliyor...

Şiirlerinden Örnekler

Baharın bir günüydü, insanlar hap neşeli,
Gelin gibi süslenmiş yeşil dağlar meşeli.
Geziyor köy kızları, gülerek, oynaşarak,
Güle bülbül ötüyor, kırlar çiçek döşeli.

Bir yanda koyun, kuzu, duyulur melemesi,
Diğer yanda atların koşup da kışnemesi,
Köylü kitle halinde yürüyor neşe ile,
Pek hoşuma gidiyor çocukların gülmesi.

.....
Baktım ulu bir meydan, atlar renk renk bezeli,
Etrafında seyirciler sıra sıra dizili.
Koşuda başlamıştı, atlar dörtmâl koşuyor,
İşte meçhul bir atlı geliyor gizli gizli.

.....
Gurbet ellerinde bir güzel gördüm
Aklımı fikrimi hep ona verdim.

.....
Şimdi ben mecnunum, sevdiğim Leyla,
Yandırdı beni o gözleri ela,
Nerdesin sevgilim gel acı bana,
O ipek saçların boynuna dola.

.....
Arzu ediyor gezmek, Bitlis'i, Van'ı

.....
Burası Diyarbakır, yollar çok tehlikeli,
Bilirsin neler çektim ben Erciş'ten geleli.

C. Namık ALPTEKİN

1913 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Urfa'da okudu. Maddi imkansızlıklar yüzünden yüksek tahsilini yarıda bırakıp, hayata atıldı. 5 yıl öğretmen vekilliği yaptıktan sonra, "Foto Namık" stüdyosunu kurarak 8 yıl fotoğrafçılık yaptı. Bir kısım fotoğrafları, İstanbul'da **Foto Sanat** dergisinde yayınlandı. Birçok devlet memurluklarında bulundu.

Aruz vezninde çalışmalar yapmış ancak, hece veznini daha çok kullanmış ve hicivler yazmıştır.

Şiirleri, **Yenilik**, **Akgün**, **Urfa**, **Urfa Postası**, **Demokrat Urfa** gazeteleri; **Akbaba** ve **Edebiyat Sanat** dergilerinde yayınlanmıştır.

27 Kasım 1992 yılında Urfa'da vefat etmiştir.

Şiirlerinden Örnekler

SERZENİŞ

Her işi bekleme hükümetinden
Onu teşkil eden kendi özündür
Biraz da sen harca şu servetinden
Harabe yerleri gören gözündür.

Zenginim diyerek boş çalım atma
Her gece keyif çatıp sıtrüstü yatma
Fakiri hor görüp gönül kanatma
Onu teshir eden tatlı sözündür.

Kaç tane fabrika kurdun işsize?
Nerde kuçak açtın dula, öksüze?
Kaç kap yemek verdin körle güçsüze?
Cennete gidecek yollar uzundur.

Sırat kıldan ince, kılıçtan keskin
Zengin ata binmiş elinde dizgin
Sürecek takat yok, canından bezgin
Namık'ın bu yönden kalbi mahzundur.

Prof. Dr. Abdülkadir KARAHAN

1913 yılında Şanlıurfa Siverek'te doğdu. İlk tahsilini Siverek'te, orta tahsilini Urfa'da yaptı. Bu arada Babasından Arapçayı ve İslam bilgilerini aldı. Yüksek öğrenimini Yüksek Öğretmen Okulu ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirerek tamamladı. Samsun ve İzmir'de öğretmenlik yaptı.

Fuzuli- Muhiti Hayatı ve Şahsiyeti teziyle 1945'te doktorasını tamamladıktan sonra İ.Ü. Edebiyat Fakültesi'nde Osmanlı Edebiyatı ve Metinler Şerhi Asistanlığına atandı. 1949-50 yılları arasında Paris'te mesleki incelemelerde bulundu. Dönüşünde "İslam-Türk Edebiyatında Kırk Hadis" teziyle doçent oldu (1952). 1963 yılında ise Eski Türk Edebiyatı Profesörü oldu. Bir yıl kadar Mısır'da ziyaretçi Profesörü olarak bulundu. 12 yıl İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde Hadis ve İslami Edebiyat okuttu. 1972 yılında Eski Türk Edebiyatı Kürsüsü Başkanı oldu. Yüksek Öğretmen okulunda Eski Türk Edebiyatı ve Edebiyat Metodu Profesörlüğünü üzerine aldı. Türkiye ve Pakistan Derneği Başkanlığı yanı sıra bir çok cemiyet ve dernekte üyeliklerde bulundu. Türkçe, İngilizce ve Fransızca İslam Ansiklopedilerinde bir çok maddeler, diğer yayın organlarında 1000 kadar makalesi yayınlandı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Güneşin Doğduğu Yurt (şiiir 1934)
- 2- Fuzulî'nin Mektupları (1948)
- 3- Fuzulî-Muhiti, Hayatı ve Şahsiyeti (1949)
- 4- Camî'nin Erbain'i ve Türkçe Tercümeleri (1952)
- 5- Nâbî (1953)
- 6- Nef'i (1954)
- 7- İslam-Türk Edebiyatında Kırk Hadis (1954)
- 8- Fatih Şair Avni (1954)
- 9- Türkiye'de Muhammed İkbal (1962)
- 10- Tercümanü'l-Ümem (1962)
- 11- Fiğani ve Divançesi (1966)
- 12- Nef'i Divanından Seçmeler (1971)
- 13- Eski Türk Edebiyatı İncelemeleri (1980)
- 14- Müslümanlığın Temel Bilgileri (1981)
- 15- Urfalı Mehmed Şevket ve Şiirleri (1991)

Şiirlerinden Örnekler

DICLEDE GÜN DOĞUŞU

Dicle yitirdiğini yerde arar gibidir;
Gün kızıl ufku yavaş yavaş yarar gibidir.
Ve bahçeler bekliyor güneş doğacak diye.

Gün ufukta belirdi sular parlıyor bakın
Şimdi Dicle ruhuma parmaklarımdan yakın
O da ışık içinde koşuyor ileriye..

Yeryüzü bir uçmağı andırıyor doğuda
Altından saçlarını güneş yıkıyor suda
Güneşi yudum yudum içen ırmak sarhoştur.

Gök kutlular gibidir bu doğuşu yakından
Dağlar dönmüşe benzer heybetten bir akından
Bilseniz gün doğuşu Dicle'de ah ne hoştur.

Zeki COŞKUN

1334 (1918) yılında Urfa'da doğdu. 1936 yılında Urfa Ortaokulu'ndan mezun oldu. Urfa'da o tarihlerde lise bulunmadığından tahsiline devam edemedi. PTT İdaresinde çalışmaya başladı. 1946 yılında Bozova PTT Müdürü iken, bu idareden ayrılarak sırasıyla Kanlıavşar, Şekerli, Akziyaret, Payamlı, Sumatar ve Ceylanpınar Nahiyeye Müdürlüklerinde bulundu. 1960 ile 1977 yılları arasında Urfa Valiliği Yazışmaları Müdürlüğünü yaptı. Bu kurumda iken kendi isteğiyle emekli oldu. 8 çocuk babasıdır. Kendi yetiştirdiği fıstık bahçeleriyle uğraşmaktadır.

Şiirlerinden Örnekler**DESTAN**

Bir beldesi var bu ülkenin, mazisi tarih ötesinde,
Bir belde ki o, devirler dile gelmekte sesinde.

Koynunda saklar SÜMER'lerin, ASUR'ların hatırasını
Yanık toprakları ile tutmakta İMAMEDDİN' in yasını.

Bazan hayali belirir EFTUHA'nın MANCINIKLAR'da,
SELME'ye burçlar bağışlar GÜNEŞİN OĞLU surlarda.

Bazan hasret sedaları duyulur NEMRUD zindanlarından
Bazan MURAD HAN ordusunun nal sesleri gelir her yan-
dan.

Gün gelir toprağı sahne olur EHL-İ SALİB'in şerrine
Gün gelir gaflet ve cehalet hükmeder kaderine.

Ve nihayet bir gün olur sinesine saplanır hançer,
Silah çatmıştır SELİM'in mülkünde yabancı asker.

Ümidi imanıdır artık, başka yol çıkmaz yarına
Toprağı karargâh olmuştur FİRENK ordularına.

Ufkunda şimdi bayrağının ne gölgesi ne rengi
Kalmaz İBRAHİM'e ninni diyen sesin ahengi.

Her yol kapanmış, bitmiş pazarlık, söz kesilmiştir SEVR'de
Varsın sürünsün denilmiş ORHAN GAZİ'nin hilali yerde.

İşte o zaman kükrer bir ses bu beldeden cihana:
Keserim der başımı ben, fakat eğmem düşmana.

Zulme isyan etmeyi öğretti bana ırkım ecdadım,
Hürriyet içinde geldim bugüne, hür doğdum, hür
yaşadım.

İmanla dolu yüreğim zilleti asla kabul etmez,
Tarih şahittir, zulmün gücü imanı yenmeye yetmez.

Sanmasın düşman bu satvet sonunda ona şan olur,
Güç, adlile mühteşemdir yoksa perişan olur.

Diyeyim artık adını güzel URFAM yadım sensin,
Satırlarımdaki kastım, meylim, muradım sensin.

Sensin o kara günlerin hakka yönelen ilk yolcusu,
Senin yumruğuna baş eğdi zulmün şımarık ordusu.

Azgın mitralyözleri susturdun çakmaklı martininle
Yırtık gömleğini sardın kendi yarana kendi elinle.

Herkes bilir ki hak yolunda kimsesizdin yalnızdın,
Yokluklar içinde tarihler yarattın, destanlar yazdın.

Çiğneyip ayaklar altında garbın arsızlarını
Ezdin yurdunu çalmaya gelen toprak hırsızlarını.

Bak, hükmünü vermekte tarih, dur ve dikkatle dinle:
Gerçek manasını buldu diyor ŞANLI unvanı seninle.

Yürüyorsun bugün artık geçmişinin gururu var yüzünde
Yürüyorsun, bayrağının gölgesinde, KEMAL'inin izinde.

Lakin bir gün bu zaferin bedelini soran olursa senden
Bahsetme sakın, gafil olup orda kendi kendinden.

"İşte bunlardır kurtaran" diyerek "Bu vatani"
Göster yüzlerce şehidin yattığı mezaristanı.

Göster ki onlardır zaferini tebcil edenler
Göster ki asıl onlardır şanını tescil edenler.

Övünmek hakkındır artık dünyada adın sanın var
Kavuşmaya peyman etmiş FIRAT'ınla HARRAN'ın var.

Mabedin var, mihrabın var, kervansarayın, hanın var
Minarende ezan sesi, yüreğinde imanın var.

BOZ GEYİK'in İBRAHİM'i emzirdiği bir makamın,
Ateşin suya döndüğü HALİL - ÜR - RAHMAN'ın var.

Bir yanda KUY-I MAHBUB şairi "NABİ YA" diyen evladın,
Bir yanda sabrın timsali EYYUB gibi mihmanın var.

Gazellerin, hoyratların, bestelerin, divanın var
Dilbeste güzellerin, yiğitlerin, civanın var.

Çoşturdun şairi yeter, bitmez varlığın saymakla
Adının başında ŞAN'ın şanlı ONBİR NİSAN'ın var.

KIBRISTA KATLİAM 1963

Kızardı Kıbrıs toprağı bigünah mazlumun ahından
Kızarmadı rû-yi beşer hicabından iz'anından.

Alçalmış insanlık seyrediyor sahne-i zulmü,
Bir iki söz, sonra sükût, insanlık bu mu?

Bir yanda kan, kıtal, ölüm, seda-yı feryad,
Bir yanda taallül ve yapılan ahtlerden ric'at.
İnsanları nedir şerden tahaffüz sözü dillerde
Hayret... bu kadar bigünah ceset yatarken yerde.
İşte bir masum ki yatıyor, vücudu al al olmuş
Ve sızmış toprağa kanı kıvrılıp hilal olmuş.

Yeter artık sussun akvam, yalancı diller lal olsun
Ve bu yüz karası levha tarihe mal olsun.

Lakin sakın unutma ki bu denizin ötesinde gördüğün
Sahillerden yükselecek çelikleşmiş nâralar bir gün

Evet bir gün afakını sarsıp âman dinlemeyecek
İndirecek yumruğunu, işte geldim, ben MEHMED'im
diyecek

ŞEHİDİME

İşte size bir destan ki başka destana benzemez
Kan sızar her mısradan, başka kana benzemez.
Şehidin pâk kanıdır o, mayası azm ü imandır
Ta öyle bir imandır ki başka imana benzemez.

Cenk meydanında gel seyret sıdk ile mevte şitabı
Gönlünde şehadet arzusu, koynunda mukaddes kitabı
Saldırır hakkın yolunda zulme isyan ederek
Ne mukaddes isyandır o, başka isyana benzemez.

Aşk-ı vatandır mebde-i, müntehası yolunun
Her adımı bir secdedir, nârası tevhitir onun
Seğirtir aslanlar gibi bu vatan aşkı ile
Ve bir vatan yaratır ki başka vatana benzemez.

Yükselir o anda ruhu, yükselir göklere kat kat,
Bin fecrin meş'alesile kucaklar onu semavat
Ve sızar canan bağına temiz bir kan yavaş yavaş
Yurt toprağıdır o canan, başka canana benzemez.

Nur mudur yükselen yâ Rab, mücessem iman mıdır
Hilale döndü ufuklar, yanan asuman mıdır
Melekler tekbir almakta, bayraklaşırken zemin
Şan muhteşem nâşı toprağına şehidimin
Ruhu mihman olur arşa, başka mihmana benzemez

Mahmut Şevket AKKAYA

1922 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Urfa'da, liseyi Adana Bölge Ziraat Lisesinde okudu (1940). Tarım Bakanlığının İller Teşkilatında teknisyen, ekip şefi mücadele mütehassısı ve müdürlük görevlerinde bulundu. 1977 yılında kendi isteğiyle emekli oldu. 6 Kasım 1987 yılında vefat etti.

Ortaöğrenimini birincilikle bitirdiği için, hediye edilen edebiyat kitapları kendisinde edebiyata karşı bir ilgi uyanırdı. Bu yüzden şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Harran** ve **Anzilha** Dergilerinde ve mahalli gazetelerde yayınladı.

Yayınlanmış Eserleri

Takvimden Kopan Yaprak (şiir, 1993, ölümünden sonra Şanlıurfa İli Kültür Eğitim ve Araştırma Vakfı tarafından yayınlanmıştır.)

Şiirlerinden Örnekler

AMENTÜ

Melce-i Rahmanına sığındım o Mevla'nın

(Amentü billah) O'dur, Hallâk-ı dü cihanın.
Hâkim-i kainattır, münezzehdir mekândan.
Melâikesiyle dolmuş, fezâsı asumanın.
Umuru ve ahkâmı cem'oldu kütübünde
Tebliğ oldu vahyile, mushtevâsı Kur'an'ın,

Şu beşeri tenvire geldi nice rüsülü,
Ebi'l Kasım Muhammed, hatem-i enbiyanın,
Ve şöyle i'lam etti, bize yevm'il ahiri,
Kaderin medlülüdür, hem cahim ü cinanın
Emriledir, (hayr ü şer) illa (ba's ü ba'del mevt)
Tabiim takdirine, mahkeme-i kübrânın.

SECDELER

Benliğini alçatan, aşırı gururundur
Kibrin aküsü beynin, anteni de burundur.
Her uğraşında burnun sürtmesin dersen yere,
Allah için secdede seccâdeye dokundur.

Çatışır her beyinde iyi duygularla şer,
Zayıf bulunur çok kez, şeytana karşı beşer.
Tevazu bulur kibri bir bedende namazda,
Kibir rükuda yenik, secdede esir düşer.

Mustafa DİŞLİ

1926 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve Ortaokulu Urfa'da okudu. Lise öğrenimi için gittiği Adana Öğretmen Okulu'dan ayrılarak, Urfa'da yeni açılmış olan Urfa Lisesi'ne devam etti. Öğretmenlik ve terzilik yaptı. 1987 yılında Urfa'da öldü.

Şiire Ortaokul sıralarında başladı. Okulda duvar gazetesi çıkardı. Şiir ve karikatürlerini bu gazetede yayınladı.

Hayatının son dönemlerinde senaryo, hikaye, fıkra ve röportajlar yazdı. Bu arada bazı filimlerde rol aldı. Meslek ve Ulus gazetelerinde köşe yazıları yazdı.

Yayınlanmış Eserleri

Dumanlı Dağlar (şiir, 2. baskı 1984)

Şiirlerinden Örnekler

BEN GÜNEYİN ÇOCUĞUYUM

Yanıktır türkülerim

Göz üstüne türkü söylersem

Göz göz olur yaralarım

Tazelenir ümitlerim

Karanlık gecelere türküler söylerim

Beni anam ıssız bir çöl köyünde doğurdu
Çoban olarak doğdum
Keder sürüsünü yaydım ovalarımda
Kavalımla Fırat'ı aşardım
Beni anam ne Ataköy plajlarında ne Hilton'da
Ne de kaloriferli odada
Beni anam kaba taş duvarlar arasında
Kerpiçten duvar gölgesinden doğurdu.

Gam gözlüm keder yüküm, ıstırap nişanım
Ben hep bunlarla yaşarım
Hülya deryaları teselli ilacımdır
Bazen hayallerimde kalorifer görürüm
Asansörle çıkarım bulutlara

Televizyon varmış
Ben mum ışığında derdime derman ararım
Tatlı dilimden başka hünerim yok
Yanık türkü söylerim, dedim
Türkülerimde "Ağamın elinden nasıl edim" derim
Gündüzleri yanar, terimle yıkanırım
Seher yıldızı umut yolu
Samanyolu gecemin arkadaşısıdır
Gece kederim kadar karanlık
Işıksız gecelerde umut ışıklarım, ay ışığıdır
Ve yine gökyüzünün süsü ay yıldız
Güneyin çocuğunun umududur.

A.Naci İPEK

1930 Yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. 1952 yılında gazeteciliğe başladı. Cumhuriyet Gazetesinin Urfa Muhabirliğini yaptı. Urfa (1952-1954) ve Fırat (1964) gazeteleri yanısıra **Anzilha** (1966) dergisini çıkardı. Halen kitapevi işletmeciliğini yapmaktadır.

Çeşitli gazete ve dergilerde şiir ve yazıları çıktı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Şiirlerde Urfa (Antoloji, 1969)
- 2- Urfalı Güzel (şiir 1994)

Şiirlerinden Örnekler**MONA LİSA**

Yalnızlığım ve karanlıklar
Tül tül inmiş karanlıklara
Ruhumu doldurmuş sarmış benliğimi
Gözlerin gibi...
Duvardaki Mona Lisa,
Altın çerçevede canlanıp

Sevgisinin Ebemkuşığı altında
“-O, benim aslım...” diyor
Bu sonbahar akşamında
Gönlümde hüznün
Gözümde son ışıkları umutlarımın
Düşüncemde sen!
Sen, sen, hep sen!
Ve... Senden uzaklarda
Sevginle dolu ben,
Yalnızım bu karanlıklarda...
Anlatılmaz, garip duygularla doluyum
Ellerim havada, duada dilim...
Karanlıklarda seni arıyor,
Sevginle umutlanıyor, ısınıyor,
Kulaklarıma gönül türkülerimi söylemek istiyorum.

Uzak

Çok uzaklarda bir ışık gözlerin

Bana hayat verir

İksirdir sözlerin!

Bu hazan mevsiminin

Akşam alacasında sevdana takılmışım,

Seni,

Sesini, bakışını,

Sıcaklığını, duruluğunu, kadınlığını arıyorum,

Senden uzaklarda,

Kimsesiz bu yalnızlığımda...

Duvardaki Mona Lisa,

Altın çerçevede, hüznüle

Mahzun gözlerine bakarak:

"-O, benim aslım!..." diyor.

Hafif bir rüzgar,

Yağmuru yönlendiriyor, seveda yüklüyor:

Sanki sen, saçlarımı okşuyorsun!

Rayihan bayılıyor,

Caziben

Yalnızlığında ve karanlıklardan beni alıp

Sana getiriyor!

Duvardaki Mona Lisa,

Altın çerçevede gözleri ışıltılı,

Güzelliğinin sihrine, sadeliğine kakılmış,

"-O, benim aslım!..." diyor

Artık, öylesine doluyum seninle...

Elimi uzatsam tutacak

Konuşsan, sesini duyacak

Nefes alsan koklayacak,

Baksan bakışlarında eriyecek,

Kollarımı sarsam, kucaklıyacak gibiyim seni!...

Ve... Seni kadere, zamana ve mesafelere inat,

Tüm varlığım, gücüm, sevgim ve özlemlerimle kucaklıyorum.

Duvardaki Mona Lisa,

Altın çerçevede mutsuz,

Hasedinden ağlıyarak :

"-O, benim aslım!..." diyor

S.Sabri ERGENÇ

1930 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta tahsilini Urfa'da yaptı. 1960'ta Vakıflar Müdürlüğünde memuriyete başladı. Bu arada şoförlük yaptı.

Şiire ortaokul sıralarında Hocası H.Nusret ZORLUTUNA'nın teşvikiyle başladı. İlk şiirlerini Urfa'da **Feryat Gazetesi** ve **Hilal Dergilerinde** yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler

VİRAN ŞEHİR

Yok mudur derdine derman edecek,
Neden böyle viran olmuşsun Urfa?
Sızlayan yarana merhem süreceksin
Bulunmaz mı bilmem kimseler Urfa?

Bu elim halinle terkedilmişsin
Kimseden bir vefa görmedin Urfa
Gözlerden mi irak, unutulmuşsun
Haline bakanlar utansın Urfa...

Nerde yeşil ovan, zümrüt bağların
Meyve bahçelerin nerede Urfa?
Hani akıp giden coşkun suların?
Şimdi de su diye kavrulursun Urfa...

Basitçe değil derdin, koca bir umman...
Talihin yüzüne gülmüyor Urfa...
Methini tarihler yazdı bir zaman
Şimdi de el'aman bağırın Urfa...

Halil Asaf DÖNER

1931 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Resim ve Edebiyat alanında yaptığı çalışmalar, gazetelerde yayınlandı. Urfa'nın Lefteri olarak tanınan DÖNER, futbolculuk hayatını bir süre Malatya Sümer Spor'da sürdürmüştür. Öğretmenlik ve çeşitli memuriyetlerde bulunmuştur.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Hoş Bir Seda (şiir, 1995)
- 2- Gönül Dostlarıma (şiir, 1997)

Şiirlerinden Örnekler

GELENİ GÖRMEDİLER

Dünya boştur dediler

Hayat hoştur dediler

Dünya dünya dediler

Mutlu gün görmediler

Dünya dünya dediler

Sırrına ermediler

Neydi noldu dediler
Huzura ermediler

AY

Dünya yuvarlak imiş
Ay ondan parlak imiş
Bir sahibi var imiş
Göreni görmediler

Rükneddin AKBAŞ

1931 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da tamamladı. Şanlıurfa Valiliğinde uzun yıllar çalıştı ve buradan emekli oldu.

Sohbet Dergisinin Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptı.

Şiirlerinden Örnekler

HAZRET-İ EYYÜP (a.s.) HUZURUNDA

Tek şirin bir beldesin şehir-i burc-ı evliya
İftihar et Şanlıurfa sendedir Eyyüp Nebi
Sabrını her derdine derman bilip bulmuş şifa
İftihar et Şanlıurfa sendedir Eyyüp Nebi

Hazreti Eyyüb'u Hakk'a sevdiren sıdk u vefa
Sevgisi, sabrı, sebatı destan olmuş çağlara
Kâdir-i mutlak bu şehri aşk ile etmiş bina
İftihar et Şanlıurfa sendedir Eyyüp Nebi

Mertliği cömertliği, azmi sen öğrettin bize
Hak Teala lütfedip sevdirmiş işte herkese
Her şifalı su içen pāk ismine selam vere
İftihar et Şanlıurfa sendedir Eyyüp Nebi.

Mustafa Ayhan ABAMOR

1931 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Urfa'da başladığı öğretmenlik mesleğini emekli oluncaya kadar İstanbul'da sürdürdü

Şiirlerini **Harran** ve **Anzilha** dergilerinde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler**BİR EHLİYETSİZE**

Bağlamışlar eşşeği bir de yapmışlar müdür
İlim, irfan adına, bu bir cehlin zulmüdür
Müdürlük iz'an ister, kültür, liyakat ister
Ne hayasız bu herif, sağır mıdır, kör müdür

MECMAÜ'L BAHR

Şiirle süslenmiş bir renk bahçesi
Ruhu teshirden havası vardı...
Okunurdu aşkın hicran nağmesi
İçin için yanan sevdası vardı...

Hıçkırın bir neydi orada duygu

Melâle dönerdi kuşlarda arzu
Akşam garipliği sarınca ufku:
Rüzgarla söyleşen sedası vardı.

Tutuşup yanardı gönülde hasret!
Kuşlar... O alemde bulurdu lezzet;
Sessizlik içinde başlardı sohbet:
Manada yaşayan safası vardı.

Okşardı akşamı sihirli bir el...
Meltemden incinir, solardı emel
Mukim'de neşterdi "Araban Gazel"
O yerde sevdanın davası vardı!...

FIRAT

Ey bikes, biçare, avare nehir;
Akışın muzdarip, gidişin küskün...
Bu hale yad eller ne mana verir
Elverir son bulsun ebedi hüznün.

Bir öksüz yatıyor, bağı yırtılmış;
Yürekten susamış, Harran Ovası,
Yavruları onu perişan kılmış...
Urfa'yadır hükmün sonsuz cezası.

Efendiler, artık hicab edelim;
Memleket kadrini bilemiyoruz..
Hakkın ihsanına kıymet verelim;
Niçin, bu benliği silemiyoruz?..

Halil GÜLÜM

1931 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. İ.Ü.Edebiyat Fakültesine devam ettiyse de, tahsilini yarıda bırakarak SSK'da memuriyete başladı.1993'te İstanbul'da vefat etti.

Ortaokul sıralarında yazdığı şiirlerle göz doldurdu. Hocası H.Nusret ZORLUTUNA tarafından şiir yazmaya teşvik edildi. Şiirlerini **Urfa Postası**, **Harran** gibi dergilerde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler

BEDİÜ'Z-ZAMAN*

Bir gündü... şehrin boğuk hengamesinden bıktım
 Kabristanlık yönünü gezmeğe çıktım,
 Şu metruk, viran, harap, adem-i mezarlığa...
 Başladım ruhumdaki isyanla pazarlığa
 Ya Rab neydi o çehre, o uhrevi hengame?
 Sanki garazla elbir olmuştu, şimdi âmme
 Bu ulvi diyar için hainlikler kurmuştu...
 Bu manzara içinde ihanet kudurmuştu!...
 Seyrettim... saatlerce...Ah! Ya Rab bu hal neydi?
 Ah! Kabristanlık değil, bir mezbeleydi!...

İşte, fırlak dişleri dökülmüş bir ağıza
Benzeyen kabristanlık matemli bir genç kıza
Aşinalık etmekte birkaç yosunlu direk...
Taştan bir tarla yapmış, sütunlar devrilererek!
Dişleri sallanıyor bir kaç kafatasının;
Ürperiyor, bu neş'e ve gafflet havasının
İğrenç teması ile kuru kollar, bacaklar...
Kim demiş, ruh uçunca, toprak gövdeyi saklar?
İşte kuru kafalar!... İşte birkaç boş kafes...
Görmemezlikle görür bu uryan ruhu herkes!...

2

Uryan, bu kara toprak, bu devrilmiş direkler,
Uryan, bu "Fatıha" ki, giyinecek şey bekler!
Uryan, bu ısırganlık, uryan bu harap türbe.
Uryan, bu türbelikten azle uğramış kubbe!..
Uryan... Bu köpeklerle yan yana yatan insan leşi!
Uryan... bu uryan yerin utanmakta güneşi!...

Bir cehennem ateşi neşrediyor etrafa...
Sırıttıyor cehennem azabıyla bir kafa;
Bir boş kafes "hiçlik"i doldurmuş sinesine,
Yana yatmış bir çene güler ölürcesine!...
Kovuklar, mağaralar birer asar-ı vahşeti
Uryan leşler, kemikler bir manzara-i dehşet,
Sağlam bir sütunu yok, dik duran bir kemiği yok...
Bu levha-i elimi duyar görür bir yürek yok...

Birer yığın topraktan yapılmış can evleri,
Birer çakal inine dönen insan evleri...

**Bediü'z-zaman, Urfa'da büyük bir mezarlığın adı. Yine bu isimle yazılan şiirin ilk iki bölümü...*

Mehmet MISIR

1933 yılında Urfa'da doğdu. İlkokulu Elazığ'da okudu. Bir süre Sanat Okuluna devam ettiyse de tahsilini yarıda bırakarak ticarete atıldı. Elazığ ve Adana'da uzun bir süre kaldı. 1952 yılında Urfa'ya geri döndü. Daha sonra, önce Akçakale, 1980 yılında ise Bursa'ya yerleşti.

Birçok dergi ve gazetede şiirleri çıktı.

Yayınlanmış Eserleri

Urfa İçin (şiir, 1989)

Şiirlerinden Örnekler**RESUL-İ EKREM**

Kalplerin nazargahı, Peygamberlerin şahı,
Bu arzın mededgâhı, sensin ya RESUL-İ EKREM.

Zulmetlerin güneşi, bu arzda yoktur eşi,
Söndürecek ateşi, sensin ya RESUL-İ EKREM.

Adın AHMED, MUHAMMED, sen bize merhamet et
Arasatta şefaât, sensin ya RESUL-İ EKREM.
Mehmet Mısır acizin, haline nazar eyle,
Onu irşad edecek, sensin ya RESUL-İ EKREM.

GEL, DERGAHA GEL

Feyz-i ilahiye gel, gir Ramazan ayında
İman nuruyla nurlan, manevi baharında.
Hâlikin dergâhında gecenin sehârında,
Manevi ceryanında, Hakk'ın eyyamına gel.

Gel, gel ey İslam kardeşi, dergâh-ı İbrahime
Halil Hafız'ı dinle, Tevekkül ol Rahime.
Kalbinden kıl senâlar, Rabbine, Habibine,
Evlad-ı Fethiyye'de mânen mest olmaya gel.

Gel, gel Mehmet Mısırlı cuş eyle bu mecliste,
Ol Rahmanü'r Rahim'den rahmet, hidayet iste.
Sübhan Allah zikriyse, ağzında olsun beste
Bu besteyle mest olup, kalben şâd olmaya gel.

Ükkaş ÜLGEN

1933 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Türkiye'nin bir çok yerinde öğretmenlik yaptı. En son İstanbul'da iken emekli oldu.

İlkokul sınırlarında H.Nusret ZORLUTUNA tarafından şiir yazmaya teşvik edilmiştir. Öğretmen Okulunu bitirdikten sonra, yayınlanmış bir kısım şiirleri çocuklara yönelik olduğundan Milli Eğitim Bakanlığı tarafından satın alınmıştır. Şiirlerinin bir kısmında BERATİ mahlasını kullanmıştır.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Kuş Cıvıltıları (şiir)
- 2- Üç Yağmur Damlası (şiir, 1973)

Şiirlerinden Örnekler

MESTANE GÖNÜLLER

Ezeli aşk ile ayrılacak bezm-i irfanda
 Alem-i âlamla mestane kaldık
 Tükettik koca bir ömrü hicrandâ
 Şu fani dehr içre divane kaldık.
 Hezaran bin bela dert katar katar

Yüklenip bu gönlü etti tarümar
Ağlasak nafile gülsek ne çıkar
Her şeyi kaybedip virane kaldık.

Nuşettik kanarak, zehri mey gibi
Dinledik her derdi kırık bir ney gibi
Bu dili hüsnüne peya pey gibi
BERATÍ o çeşme pervane kaldık.

DİNLE

Kapılma ey gönül hicran nârına
İçten çoşup gelen nidayı dinle
Aldanma yarına hem ağıyarına
Mihneti zevk bilen gedayı dinle.

Düşme sakın böyle aşk-ı belaya
Başını kaptırma kara sevdaya
Eğer aşık isen çık şu sahraya
Mecnun'u kaybeden Leyla'yı dinle.

Mihnetten elemden uzak dur
Girdaba yaklaşma bentten uzak dur
Canan bile olsa fertten uzak dur
Çekil bir köşeye kavgayı dinle.

Şükrü ALGIN

1934 yılında Urfa'da doğdu. Urfa Erkek Sanat Enstitüsünü, Urfa Öğretmen Okulunu ve Urfa Lisesini bitirdi. Fen memuru olarak memuriyet hayatına atıldı. Bir süre öğretmenlik ve okul yöneticiliği yaptı. 1982 yılında İzmir Bölge Müdürlüğü Fen Memurluğundan kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

Şiire ilkökul sıralarında çocuk şiirleri yazarak başladı. Şiirleri mahalli gazete ve dergilerde yayınlandı. Urfa'nın tarihi ve folklorik değerlerini ustaca şiirlerinde kullandı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Kayıp Ozan (şiir, 1988)
- 2- Bir Damla Söz (şiir, 1996)

Şiirlerinden Örnekler**RESMİM**

Kara kurşun bir kalemle

Beyaz bir kağıt parçasına

Önce yüz şeklimi işaretlemeliyim

Alnımı kalın ve derin yaylarla işlemeliyim
Kulaklarım ve burnum
 yerinde noktalanmalı
Gözlerimin altındaki
 mor çizgileri belirtmeliyim
Saçlarımı ak ak göstermeliyim
Dudaklarım görüldüğü renkte olmalı
Düşüncelerime gelince
 görenler lekesiz olduğunu anlamalı
Titrek ellerimle çizebileceğim
En son çizgiler
Resmimi noksansız tamamlamalı
Ve adımı yazacak küçücük bir yer
 bırakmayı unutmamalı

EYVANLARIN DİLİ

Bir evimiz vardı
 Kalaboynu'nda
Yolu inişli çıkışlı
Duvarları kesme taştan
 kapısı hilal nakışlı
Hayadı mermer döşeli
Ortasında bir havuz
 havuzu dört küpeli

Bir evimiz vardı
 Beykapı'da
Odaraları tonoz kemerli

içinde gömme dolapları
camhanaları
Kuş takaları
takaları dantel dantel
işlemeli
Erkeği bakbuğu bakbuğu
Dişisi kuğu kuğu diye öten
Tumanlı hızmalı halhallı kuşlar

Bir evimiz vardı
Piyarbaşı'nda
Ortada bir ceviz ağacı
Yanı başında dolaplı kuyu
Deri kovanlı kendir örmeli
Ketenkönyeği incir
Yediveren arış
Annep çınar nar çiçeği
Bahar kokulu melesir
Muhammediye gülleri

Bir evimiz vardı
Harrankapı'da
Lülle lülle kablaları
loş zerzembeleri
Kablaların üstüne kurulmuş
gelin çardakları
Yazlık eyvanları
Taşların şiire dönüştüğü
Revakları revakları revakları vardı
Bir evimiz vardı
bir evimiz...

Mehmet H. ÖCAL

1935 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Bir süre öğretmenlik yaptıktan sonra, tahsilini Ankra Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi'ni bitirerek tamamladı. Urfa'da bulunan Et-Balık Kurumu'nda müdür yardımcılığı, Amasya'da ise müdürlük yaptıktan sonra bu kurdan emekli oldu.

Tarihi konuları içeren birçok şiir yazdı. Urfa hakkında araştırma ve çalışmaları bulunmaktadır. Çalışmaları birçok gazete ve dergilerde yayınlandı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Özellikleri ve Güzellikleriyle Çiğköftemiz (1997)
- 2- Bahar Taşıyan Kervanlar (şiir, 1997)

Şiirlerinden Örnekler**URFA RÜYASI**

Bu gece senden uzak yine seninleyim ben
Bu gece ele geçmez bir mutlu andayım ben...

Bu gece "hoyrat"larla mecruh bir haldeyim ben
Bu gece "Anzelha" da, "Halil-Rahman" dayım ben...
Ömrümü bu geceyle doldurmak istiyorum
Bu gece bende değil, bu gece O'ndayım ben...
Kuşlarla, balıklarla hasbıhal ediyorum;
Bu gece ele geçmez bir mutlu andayım ben...

BANA BİR HARF ÖĞRET

Bana bir harf öğret, kölen olayım
Bu harfle gerçeği bilen olayım...
Hakikat sırrına eriştiğim gün;
Bir varmış bir yokmuş... yalan olayım...

Bana bir harf öğret "Bir " e mümâsil
Aşkta, tevazuda "Yer" e mümâsil;
İkaz aleminde "Sur" a mümâsil;
Uyanıp Ondan feyz alan olayım...

Ararken içimde İblis'i bulsam,
Onun saikiyle günahkar kalsam,
İndinde sıfır da, nakıs da olsam;
Defterinde adı kalan olayım...

Düşüncem aşkınla berrak mı berrak,
Yalnız huzurunda olsun yüzüm ak,
Dünyada bir suçlu tek beni bırak,
Afv için kapını çalan olayım...

Gufranın sonsuzdur demezsin "hayır"

Sevenler içinde beni de kayır,
Bağışlandığımı işaret buyur,
Canımla malımla talan olayım...
Bana bir harf öğret, deryalara eş,
Allah'ım ilminle ömrüm saf olsun...
Resul'ün yolunda gönlüme ateş,
Fani bedenime kefen zarf olsun...

Abdülkadir RIZVANOĞLU

1936 yılında Urfa'da doğdu. 9 yıl gece okuluna devam etti. Kur'an'ı Kerim'i mahalle hocasından öğrendi. 6 ayda bitirdi.

Şiiri Şair Vehbi'den öğrendi. Şiirleri şimdiye kadar yayınlanmadı. Ancak, Urfa'nın değerli alimlerinden Molla Said TEKİN'in ölümü dolayısıyla yazdığı şiir, **Harran Dergisi'**nde yayınlandı.

Şiirlerinden Örnekler

.....

Ne gülün ne gülşenin kalbinde yeri yoktur
Gönlümün sahibi sensin ağyâra iltifat etmem
Gayre meyl etmezem tövbe gönül nazargahı haktır
Gönlümün sahibi sensin ağyâra iltifat etmem.

Kün dedin cihan var oldu bir kelâm bir de nazar
Şu dünyanın haline bak o bir hayale benzer
Zatına aşık olanlar zevale vermez değer
Gönlümün sahibi sensin ağyâre iltifat etmem

Aşk gönülde bir ateştir içi yakar dış yanmaz
Ol cemalin aşıkları ondan gayriye kanmaz
Gönül ehli olmayanlar bu sırra hiç inanmaz
Gönlümün sahibi sensin ağyâre iltifat etmem

Gönül sensiz viranedir bir namaz kıl şâd olsun
Halime lütf ü kerem kıl derdime derman olsun
Garibin ümidi sensin senden bir ihsan olsun
Gönlümün sahibi sensin ağyâre iltifat etmem.

Tekin SÖNMEZ

1936 yılında Urfa'da doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra Kars Lisesi'nden de dışarıdan imtihanlara girerek ortaokul diplomasını aldı. Birçok ilde çalıştı. İstanbul'un Kadıköy semtinde "Nadas" kitabevini kurdu.

İlk denemelerini **Yelpaze** dergisinde yayınladı, ardından, **Çağrı, Yelken, Varlık** ve **Türk Dili**'nde çıkan şiirleriyle tanındı (1958-1964). 1967'den sonra Toplumcu- Gerçekçi anlayışa bağlı yerel izlenimlerin kaynaklık ettiği, buluş ve imgelerle yüklü, kendine özgü bir şiir kurdu. "**Şafağın demircisi**"yle 1970'te TRT "tek" şiir ödülünü kazandı. **Türk Solu, Ant, Cumhuriyet, Yeni Edebiyat, Gelecek** ve kendi yayını olan **Yansıma** (1968- 1972) dergi ve gazetelerinde bu tür çalışmaları yayınlandı. Bu arada eleştiri yazıları da yazdı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Günün Apansız Açıklanması (şiir, 1968)
- 2- Boşuna Değil Yaşamak (şiir, 1970)
- 3- Şafağın Demircisi (şiir, 1977)
- 4- Ağıt Yok (şiir, 1977)
- 5- Ferhat mı Şirin mi (şiir, 1980)
- 6- Ormanda Yedi Faşistler (Gezi notları)

7- Kanatsız Kuş (şiiirlerinden seçmeler, 1981)

8- Morguns Önünde Üç Kadın (seçme yazılar,

Şiiirlerinden Örnekler

SESİNİ DOKUYAN EZGİ'den

1/SÖZLERİNİN YALNIZLIĞI

İlkin gözlerin geliyor, sözlerinin yalınlığı
kuşatıyor içimi ve bir kitaplığın raflarına
çarpan, yankıyan gülüşün koşuyor yanıma o an
nazlı, usul ellerin kıvrak sokuluyorsun bana
dolgun buğday başaklarında sesini bulan bir
ezgi gibiyim, yanındayım dokunuyorum kumaşına

Sözlerin yumuşak, ki sevecen sokuluyorsun bana
kıvrıcık soluyuşunda, okşayan sardunya katmeri
duruşunla akıyorsun derin yüreğimin ırmaklarında

2/ ...TENİNE YAKIN

Nasıl da bir açılış içindeyim, tenine yakın
öyle seyrek dokunsam sıkı dokunsam da yine
dudaklarımda sözcükler, açıp göz kapaklarımı
toplayarak koklasam, ah endamlı haykırıışlarla
dokuyorsun gökyüzümü, sesin sesime karılıyor
göğsüm mayalanıyor ay göğsünün sardunyasına

Has dokuyorsun ki içimi, bir dokumacının eli
oluyor senin elin ve dokularım bir iplik
yumağından sağılarak geçiyor sesinin yanına,

Günel ALTINTAŞ

1937 yılında Urfa'da doğdu. Ortaöğrenimini Haydarpaşa Lisesi'nde tamamladı (1958). Bir süre Basın İlan Kurumu'nun Erzurum Şubesi'nde çalıştıktan sonra Genel Müdürlüğün İstanbul Örgütünde görevlendirildi.

İlk şiiri Varlık Yıllığı'nda çıktı (1960). Evrim, Otağ Ağaç, Yelken dergilerinde yayınladığı şiirlerde (1961-68) gerçeküstü eğilimler taşırken, daha sonra gerçekçi temaları işlemeye başladı. Soyut dergisinde ise deneme ve eleştirileri çıktı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Değınmeler (1973)
- 2- Yazdık Nazım Nazım Diye (1974, Zühtü BAYAR'la birlikte)
- 3- Kırmızı Yorgan (1975)
- 4- Çin İşi japon İşi (1976)
- 5- Nasıl Yazılır Nasıl Yazılmaz (1991)

Şiirlerinden Örnekler

NAZIM'A

Diyorlar ki Nazım öldü
şu kadar da yıl geçti aradan
belki sen bile öyle sanıyorsun 63 haziranından beri
oysa hergün görüyorum ben seni
fotoğrafın başucumda
aklımda şiirlerin
ezberlenmeyen ama bir tortu gibi çöken yüreğimize
ve bir sevgi sözüyle
bir gülümsemeyle
bir düşüncenin hiç bir iz bırakmadan geçişiyle aklımızda
yani hayatın bütün kıpırtılarından
solgun bir yaprağın düşmesi gibi
bakınca gökyüzünü görmemiz gibi
kendimizi sömürerek kazandığımız bir şey gibi
/ hatırlanan şiirlerin

Halil GELENER

1938 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve orta tahsilini Siverek'te tamamladı. Teknik Lise'yi Elazığ'da okudu. PTT ve Toprak Tarım Reformu'nda çalıştı. Son olarak Şanlıurfa Belediye Başkan Yardımcılığından emekli oldu. Urfaspor kulüp başkanlığı ve belediye meclis üyeliği yaptı.

Yurt ve yöre sorunları üzerinde mahalli basında yazı ve makaleleri yayınlandı.

Şiirlerinden Örnekler**YAKARIŞ**

Ne tükenmez dertler verdin,
Başına türlü belalar sardın,
Kurda kuşa haber saldın,
Ben Hazret-i Eyyüb değilim.

Etrafımı tilkiler çakallar sardı,
Çevremde yılanlar akrepler vardı,
Kimileri aç kimileri kindardı,
Ben Hazret-i Süleyman değilim.

Günden güne benzim sarardı
Yirmisinde saçlarım ağardı,
Yirmibeşinde gözlerim karardı,
Ben Hazret-i Yusuf değilim.

Dileğim Senden mal-mülk değildi
Her adımda önüme ipler gerildi
Yoluma dikenler, taşlar serildi,
Ben Hazret-i İbrahim değilim.

Lut, bir kavgı batırdı,
Nuh, bir diğeri kurtardı,
İsa çarmıhtan göğe çekildi,
Ben kulum-kul, peygamber değilim.

Necati SİYAHKAN (SİYAHHAN)

1938 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Siverek, Şanlıurfa ve Diyarbakır'da yaptı. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde tamamladı. Ankara'da Avukatlık yapmaktadır.

Özellikle bir dönem gençlerin dilinden düşmeyen "Nataşa" şiiriyle meşhur olmuştur.

Yayınlanmış Eserleri

Nataşa (şiir, 1988)

Şiirlerinden Örnekler

BURJUVA AHMET

Tam kırksekiz yıldır ki Ahmet

Yaz aylarında

buram buram terleyerek

Bir dükkan köşesinde uyuklar

Kış aylarında

bir kömür mangalının başında

Üç kuruşu sayıklar

Yiyeceği bulgurdan yapılmış
kırk çeşit nimet
Sırtına giydiği
yamalı gömlek
ve yirmi yıllık bir ceket

Ne tatil bilir
ne pazar
Ne gecesi var
ne gündüzü
Kazanınca beş kuruşu
ikisini artırıp
harcardı üçünü

Ve böylece Ahmet
yemedi
yedirmedi
Giymedi
giydirmedi
Bir zam da vurunca parayı
Başını sokacak ev aldı.

Tam kırksekiz yıl sonra
İki kilim
iki keçe sahibi de
oldu ya
Ahmet Efendi'nin adı çıktı
Pis burjuvaya.

BAŞIM DÖNÜYOR

Başım dönüyor bu şehirde

başım

Sevda dostum

can yoldaşım

arkadaşım

Başım dönüyor bu şehirde

başım

Bir savaş öncesi durgunluk gibi

bir mezar sessizliği

İşsizlik

açlık

kepazelik

Baş ağrısı

mide bulantısı

hastalık

her yönüyle karanlık

Şu hergele suratlı herif

herifin üç artkıcısı

belli ki toprak ağası

Şu hasta dede

can yoldaşım

arkadaşım

Başım dönüyor bu şehirde

Başım!

Mustafa YAZGAN

1940 yılında Gaziantep'te doğdu. Aslen Şanlıurfa'nın Halfeti ilçesindedir. İlk ve ortaöğrenimini Gaziantep'te (1959), yüksek öğrenimini (giriş imtihanlarında Türkiye birincisi olarak girdiği) Ankara üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İdari Şube' den mezun oldu (1963). Birçok dergi ve gazetede yazılar yazdı.

Halen kültür ve fikir yazılarına **Zaman** Gazetesi'nde devam etmektedir.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Mücadelemizin Diyalektiği İçinde Türkiye ve Dertlerimiz (1966)
- 2- İlim ve Ahlak (1968)
- 3- Ahlaki Çocuk Hikayeleri - 1 (1969)
- 4- Ahlaki Çocuk Hikayeleri - 2 (1972)
- 5- İslam ve Kainat (1969)
- 6- Monark (Ütopya, 1970)
- 7- Çağımızın Ana Meseleleri (1972)
- 8- Sessiz Çılgılık (Roman, 1972)
- 9- Müslüman Türk Çocuğunun Ahlak Kitabı (1973)

- 10- Ahenk (Yazılar,1974)
- 11- Sertavul Geçidi (piyes,1975)
- 12- Tuğra- 1 (yazılar,1975)
- 13- Tuğra- 2 (yazılar,1976)
- 14- Fetihname (hitabe, 1976)
- 15- Kurtuluş Hasreti - İslam Gençliğine Tebliğ (1976)
- 16- Semavi Dinlerde Ahlak (1976)
- 17- Allah, Ölümsüz Gerçek (1977)
- 18- Mukaddes Dava (yazılar, 1978)
- 19- Buhran 78 (1978)
- 20- Ömrümün Devr-i Saadeti (Hac hatıraları, 1978)
- 21- Tomurcuk - Çocuk Gazetesi (1979)
- 22- Hicri 1400 Hitabesi (1979)
- 23- Gökdevletten Bugüne (1980)
- 24- Buharalı Cengaver Zaferhan (çizgi roman, 1983)
- 25- Malazgirt (çizgi roman, 1984)
- 26- Zincirler Kırılırken (piyes, 1985)
- 27- Şiirler (1986)
- 28- Hicri 1400 Hitabesi (1987)
- 29- Mehmet Akif Ersoy (konferans,1988)
- 30- Ümit, Sevgi ve Zafer (yazılar, 1991)

Şiirlerinden Örnekler

BİZE NE OLDU

Kırıldı geminin ana direği
Translantikler şimdi sal oldu
Rüzgar ile dolan pupa yelkenler
Kilim oldu, kumaş oldu, şal oldu.

Olanları anlatırsak özüyle
Yorumlarsak bir müslüman gözüyle
Aldatıldık sahtekarın sözüyle
Aramızda münafıklar bol oldu.

Hiç durmadan akar gözyaşım, selim
Ellerim bağlandı ve sustu dilim
Gayret elden gitti gayri nidelim
Tesellimiz şimdi batıl fal oldu.

Gidişattan memnun değil insanlar
Hayal oldu faziletler ihsanlar
Buruk hasret oldu geçmiş zamanlar
Kelam eden diller şimdi lâl oldu.

Bu mu sizce "Çağdaşlıktır..." denilen
Cahiller konuştu ve sustu bilen
"Helal- Haram" denilmeden yenilen
Lokmalar hep haram yüklü yol oldu.

Tüm düşmanlar söz birliği ettiler
İçli- dışlı kötü emel güttüler
Mukaddes değerler bir bir gittiler
Bize n'oldu bilmem garip bir hal oldu.

Mason diktatörler bize ne etti
Bir seçim sandığı "oyun"a yetti
Millet güya "sağ seçim" zannetti
İktidara gelen sol oldu.

Solcu hırsız gizli çaldı ıslığı
Şerefsizler tuttu akan musluğu
"İSKİ" de patladı "rüşvet" pisliği
Makam, mevki vurguncuya yol oldu.

Kimse sormaz nedir milletin hali
Şaşkın ördek gibi yaşar ahali
Tüyü bitmemiş yetimin ahvali
Çalıp çırpan hırsıza mal oldu.

M. Akif İNAN

1940 yılında Urfa'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Urfa'da, lise son sınıfın bir bölümünü Kahramanmaraş'ta okudu. Yüksek Öğrenimini Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü 1972 yılında bitirerek tamamladı. Öğrenim gördüğü yıllarda Hilâl Dergisi ve yayınlarında müessese müdürü olarak çalıştı. Türk Ocaklarında 1964-69 yılları arasında sırasıyla müze, kütüphane ve merkez müdürlükleri görevlerinde bulundu. Bu dönemlerde yurdun birçok yerinde fikri ve edebi konferanslar verdi. Bu seri konferanslar, günümüzde de devam etmektedir. Şair, halen öğretmenlik mesleğini Ankara Fen Lisesi'nde sürdürmektedir.

M. Akif İNAN, yazı hayatına lise yıllarında başladı. 1957'de mahalli gazetelerde görüldü. Arkadaşlarıyla beraber **Derya** adlı bir gazete çıkardı (1959). 1959-69 yılları arasında sırasıyla **Türk Ruhu, Toprak, Orhun, Oku, Türk Yurdu, Defne, Yaprak, Çağdaş, Filiz, Yeni İstiklal, Fedai, Hilal** gibi gazete ve dergilerde şiir ve yazıları çıktı. Asıl ününü 1969 yılından sonra kurucularından olduğu **Edebiyat Dergisi** ile yakaladı. Bunu **Mavera** Aylık Edebiyat Dergisi izledi. Bir süre **Milli Gazete**'de Akif Reha imzasıyla günlük yazılar yazdı. Yeni yayınlanmaka olan **Yeni Mesaj** gazetesinde yazı hayatına devam etmektedir.

İNAN, Neoklasik tarzının günümüzdeki uygulayıcısıdır. Divan Edebiyatı'na Halk Edebiyatı'nın şekil ve mühtevasını katarak, beyit birimine dayalı kendine has bir şiir anlayışı geliştirdi. Şiirlerinde Divan Şiirinin ve Halk Şiirinin hayal unsurlarına yer vermediği gibi, bu edebiyatların salt düşüncelerinden uzak durmuştur. Yeni imajlar, yeni imgeler kullanmış ve bunların arasında ahenkli bir söyleyiş geliştirmiştir. Divan Edebiyatında olduğu gibi İNAN'ın şiirlerinde de benzetmelere bolca rastlamak mümkündür. Fakat bu benzetmeler, hayalden çok gerçeklerdir. Bu sayede Divan Edebiyatı'nın ham hayal dünyasında gezmek yerine, ayakları yere basan, gerçekleri gören bir şiir kurulmuştur. Divan Şiirinde, gazellerin adı yoktur, ama İNAN, öncelikle şiirlerine ad koyuyor. Bu da Divan geleneğine yeni bir yorum getirdiğini gösteriyor.

Kendini tamamen Divan Edebiyatından soyutlamış değildir. Ama körü körüne bağlı da değildir. Divan Edebiyatı'nın beyit birimini kullanırken, Halk Edebiyatı'nın hece vezni üzerine şiirini kurmuştur. Nitekim İNAN'ın şiirlerini okurken bir türkünün sesini duyarsınız. Çünkü türküler, bizim halkımızın sesidir; ve bizim halkımızın yıllarca beslendiği kaynaktan, yani Yunus Emre'nin su içtiği pınardan gıdalanmıştır bu şiir... Çünkü bu şiir, unutulmak istenen bir uygarlığın dilidir. Ama bu şiir, aynı zamanda çağdaş şiirin duyarlıklarını da yansıtır. Bu bakımdan eski ile yeninin arasında bir senteze varılmıştır. Tamamen her iki dünyadan kopuk olmayan, onları yaşayan bir ruh haline bürünmüştür.

İNAN'a göre, Divan Şiiri ile Çağdaş Şiir arasında bağ kurmanın, ondan faydalanmanın, Çağdaş Şiirimize yeni çağrışımlar kazandırması yönünde gerekli olduğu ve Eski Edebiyatımızın dayandığı İslam Medeniyeti ile günümüz medeniyeti arasında bir bağ kurmanın gerektiğini, İslam'ı anlamadan Divan Edebiyatı'nı anlamının zor olduğunu ve bunun imkânsızlığını savundu. Bu konudaki düşüncelerini **Yeni Devir** gazetesinde yayınlanan "İslam'ın Edebiyatı" ça-

lışmasında geniş bir şekilde açıkladı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Edebiyat ve Medeniyet Üzerine (denemeler, 1972)
- 2- Hicret (şiiir, 1974)
- 3- Yeni Türk Edebiyatı (1977)
(Eğitim Enstitüleri için ders kitabı)
- 4- Medine (denemeler, 1980)
- 5- Din ve Uygırlık (deneme-araştırma, 1985)
- 6- Denemeler (1991)
- 7- Tenha Sözlür (şiiir, 1991)

Şiiirlerinden Örneklür

SİZ

Dikenler çalıllar güle dönüşür
Bir ab-ı hayattır nazarlarınız

Enbiya varisi olduğunuzdan
Bu-yi nübüvettir nazarlarınız

İlham yağmurudur kelimeleriniz
Gök sofrası serer pazarlarınız

Nâsa bir kurtuluş muştusu gibi
Sünnet diriltici kararlarınız

Bir tufan dehşeti salar kalplere
Arslan kükremesi azarlarınız

MAHZEN

Çevir gözlerini içimden yana
Sırrını saklayan mahzenim ben

Uzat ellerini düşlerime dek
Hiçbirşeyin değil hep seninim ben

Bu yazgı bizlerin ortak ülkesi
Hüznün sevincin ve güvenimim ben

Toprağım güneşim mevsimim sensin
Suyunum havanım ekmeğimin senin

Birlikte uyandık aynı uykudan
Öncen sonran eskin ve yenimim ben

Seninle ilgimiz bir heves değil
İyi bil neyimsin benim nenim senin

HU

Bir ney ahengi taşır ellerin
Boşalır ufkuma parmaklarından

Sürekli bir bahar muştusu güller
güneşler devreden yanaklarından

Sesin ki bir anıt gibi içimin
dolanır en kutsal alanlarını

Gözlerin yıldızlar şehrayinidir
dindirir evrensel çığlıklarımı

Adınla girmesem güne, geceye
bu gökyüzü her an kurşunlar beni

YÜREK GAZELİ

Senin hatıranla beni her akşam
Dünyanın kirinden yuyar yüreğim

Düş kazılarımın bulgularını
umut sergisine koyar yüreğim

Beton varlığını billur sesine
ve özel rengine boyar yüreğim

Mehtaba çiçeğe ve bulutlara
cennet hayali oyar yüreğim

Kanadısın zaman nehirlerimin
Günleri seninle sayar yüreğim

Değil hayalinden akan sözleri
aklından geçeni duyar yüreğim

Bir gün ki anlarsam kayboluşunu
beni cinnetlere soyar yüreğim.

Aydın HATİPOĞLU

1940 yılında Urfa'da doğdu. İstanbul Haydarpaşa Lisesi'ni bitirdi (1961). Hukuk ve Edebiyat Fakültelerinde okudu. Ortağı olduğu bir nakliyat şirketinin yönetim işlerinde çalışmaktadır. Edebiyatçılar Birliği ile Türkiye Sanatçılar Birliği genel sekreterliğini yaptı.

İlk şiir ve eleştirilerini **Volkán** (1961) dergisinde yayınladı. Bunu da **Ataş** dergisindeki çalışmaları izledi.

Sonraki çalışmalarını, Afşar TİMUÇİN ve Ömür CANDAS'la birlikte çıkardıkları ve Yazışları Müdürlüğünü yaptığı **Yeni Gerçek** (Aylık Sanat Dergisi, 1967-68)'te yayınladı. Şiirlerinde ve diğer çalışmalarında toplumcu-gerçekçi akımı benimsediği görüldü. Etkili ve açık bir şiir kurmaya çalıştı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Çömce Gelin (şiir, 1966)
- 2- Gebe (şiir, 1969)
- 3- Hoyrat (şiir, 1973)
- 4- Hz. İbrahim (oyun, 1975)
- 5- Beynim Yüreğim (1979)
- 6- Kuşçu (1983)
- 7- Köroğlu (1983)
- 8- Son Değil (1983)

Şiirlerinden Örnekler

BARUT

Süngülerin pırıltısı ellerim omuzları
Dikenli teller bölen sevgiden dağlarımı
Özlemin sınırları vurur kapılarına
Aralık pencerelerden korkular bakar gibi

Büyür ormanlar şimdi umutlu yarınlara
Karanlığa bir yorgan gibi çıkıp üzerlerine
Sevgimizi gizleyip kaçıyoruz dağlara
Olgun bir şeftalinin korkunç yalnızlığına

O ak savaş yerinin özlemi damarlarda
Kurşunlara yazılan bir ölüm yansıtır
Şimdi bir lale gibi silinse de mermiler
Çocuklar uyanmıştır çocuklar kavgadadır.

YASAK AŞK

Uzun uzun düşlerde ürperir çocuk
Tedirgin uykulardan uyanır çocuk
Silkinir mahmurluğundan acıkır çocuk
Sevgiler büyütür sevilir çocuk

Bir bahar coşkusu duyar içinde
Çarşafklar yataklar yorganlar yasak
Odalar tenhalar öpüşler korkak
Perdeler açıksa utanır çocuk

Bir çocuk bir çocukla oynuyor gibi
Söylese içinden geçeni bir bir
Bir duyan olursa utanır çocuk
Korkular ayıplar yasaklar dağ dağ

Yıkılmış umutsuz anlamsız çocuk
Tedirgin uykular uzun düşlerde
Sevgiler öpüşler çöşkular durur
Gömer çöşkusunu ve uyur çocuk

Mahmut Yaşar UĞUR

1940 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Bayındırlık Müdürlüğünde Tekniker, Özel İdare Müdürlüğünde memuriyet, muhasebe şefliği ve Müdür Yardımcılığı yanısıra Müdür vekilliği görevlerinde bulundu. 199 'de Urfa'da vefat etti.

Şiire ilkokul sıralarında başladı. İlk şiirlerini mahalli gazetelerde yayınladı. Bunu daha sonra **Harran** ve **Anzilha** dergilerinde çıkan şiirleri takip etti.

UĞUR, şiirlerini Divan tarzında yazmayı tercih etmiştir. Ona göre, Divan tarzında yazmak, şiirin taşıdığı derin mana ve etkinliği bakımından günümüz şiir anlayışıyla kıyaslanamayacak kadar birbirinden farklı bir seviyede olmasındandır.

Divan şiiriyle günümüz şiiri arasında önemli bir farkın olduğunu ve günümüz şiiriyle şiir yazmanın şiirde istenen manayı veremeyeceği için, Divan tarzında yazmaya yönelmiştir.

Yayınlanmış Eserleri

Şebnem (şiir, 1985)

Şiirlerinden Örnekler

GAZEL

Cân-ı hâke nezredip sâfâ-yı sahbâdan geçtim
Şâd olmadı zahm-ı dilberi râ'nadan geçtim

Eyledim fasl-ı uşşâk-ı canân ile teganni
Hasret ü firkatle ol dem-i sabâdan geçtim

Ünsiyet-i yâr ile ömrüm eylerken emrâr
Yıkıldı ümid-i visâlim sâçı Leylâdan geçtim

Ol perinin leblerinden nûş eyledim bâdeyi
Kırılısın cümle kadeh, mey-i meyhaneden geçtim

Bulmadı rah-ı visali UĞUR hasretle yanar
Cemâl-i seyr-i yari çün nice sahradan geçtim

GAZEL

Mecnunun çöllerde zâr eden Leylâsı var
Her zülf ü siyahın bir başka belası var

Karışırsa şebneme göz yaşı bülbülün
Feryadına sebep, bir çeşi karası var

Yansın aşk ateşine, hayre dek ciğerim
Bu od'a yanmanın bir başka safası var

Sorma çölde susamış kervanın halini
Bu vuslat yolunun elbette sefası var

Yanarak UĞUR, bu aşk ile gıryan olur
Sanma biçarenin başka bir çaresi var

Zübeyir YETİK

1941 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve ortaokulu Siverek'te, liseyi Urfa'da bitirdi. Bir süre Ankara Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Fakat mali imkansızlıklar yüzünden öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kaldı. 1977 yılında Adana İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. 1990'da İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi İşletme İktisadi Enstitüsü İşletme idaresi Programını bitirdi.

1958 yılında yerel bir gazetede yazmaya başladı. 1961-65 yılları arasında İzmir, 1965-66 yıllarında Ankara'da çeşitli gazete ve dergilerde her kademedede çalıştı, yazılar yazdı. Bu dönemde yazı ve eylemlerinden dolayı toplam 400 yıl hapsi istendi. Hakkında 100 dolaylarında dava açıldı. Ardından Urfa'da öğretmenliğe başladı. Yerel gazetelerde yazılar yazarken bir grup gencin sanat ve düşünce alanındaki çalışmalarına katkıda bulundu. Bu arada, Türk Ocağı Urfa İlim ve Fikir Yayma Cemiyeti, Harran Üniversitesi Kurma Derneği'ni kurdu. TÖS'e karşı öğretmenler Sendikasını faaliyete geçirdi. Belediyecilik, bankacılık ve serbest muhasebecilik yaptı.

1974 yılında Milli Gazete'nin Genel Yayın Müdürlüğüne getirildi. Birinci sayfa yazarlığını üstlendi. 1976 yılında köşe yazarlığına geçti. Bu işi birkaç dönem halinde, 1984'de

kadar sürdürdü. Bir yandan da **Yeni Devir**'e haftalıklar yazdı. Bu arada Öz-Metal işçileri ile Hak-İş işçi Sendikaları Konfederasyonunun kuruluşlarında bulundu. İlk yöneticileri arasında yer aldı. Aynı dönemde kimi dergilerin kuruluş ve yayınlarına katkıları oldu. 1976'da Necip Fazıl'la çalıştı. Çığır Yayınları Limited Şirketini kurdu. Ve bir süre Genel Müdürlüğünü üstlendi. Çeşitli kentlerde konferanslar verdi. 1979' dan sonra Kooperatifler Destekleme Genel Müdürlüğünde denetmenlik, Kızılay Genel Müdürlüğü'nde kontrolörlük ve yöneticilik yapan ve Türkiye Denizcilik İşletmeleri Genel Müdürlüğünde çalışan Zübeyir YETİK, halen, İSKİ Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü görevini sürdürmekte olup, **Akit Gazetesi**'nde de haftalık yazılar yazmakta; ayrıca, Memur-Sen Konfederasyonu'na bağlı "Bem-Bir-Sen" Bütün Belediye Birliği Sendikası'nın Genel Başkanlığını yapmaktadır.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Dörtlükler (şiir, 1960)
- 2- Aksiyon Ahlak Ekonomi (1975)
- 3- Ak Elif (şiir, 1976)
- 4- İslam Savaşçısına Ait Notlar (1976 v 1990)
- 5- İnsanın Serüveni (1984 ve 1991)
- 6- Şeytan (1984)
- 7- Kabil (1985)
- 8- Nemrut (1985)
- 9- Fir'avun (1985)
- 10-Karun (1985)
- 11-Samiri (1986)
- 12-Bel'am (1986)
- 13-Ebu Cehil (1986)
- 14-Yahudi (1986)
- 15-İmam Şamil (1986)

- 16- İnsan Human (1986)
- 17- Çağdaş Bilimin Saplantısı (1986)
- 18- Ekonomiye Değınmeler (1987)
- 19- İslâm Düşünce Tarihinde Mezhepler (1990)
- 20- Siyasal Katılım (1990)
- 21- Her Nemrud'a bir İbrahim (1990)
- 22- Ekonomi Bir Din midir ? (1991)
- 23- İnsanın Yüceliği ve Guenoniyen Batinilik (1992)
- 24- Şamil İslâm Ansiklopedisi ile Sosyal Bilimler An- siklopedisi-'ne çeşitli maddeler yazdı.

Şiirlerinden Örnekler

GÜL-ANNE

Şekilsiz hayaller içinde mesud
Tanımadığı hislere özlemlı

Ak eller gergefte kanaviçede
Ak eller tığla dantela örüyor
Akellerin hayallerini yarınlar
Yarınlarda helalini düşünür
İsimsiz hislerin kaoslarından
Helalini düşünür
Gün görmemiş kafes ardı kızları

Erkek yoktur ona
Ona nasip var
Ona kısmet vardır, ona yazı var
Merak etmesine eder
Şüphesiz

Lakin namehreme bakmaz görünmez
Her erkek namehrem denmiş bir kere
Gün görmemiş kafes ardı kızları

Yıllar yılı günler günü kovalar
Bir gün gelir günler içinde bir gün
Telli duvak takar
Yola koyulur
Nasibine doğru alıp gider
Gün görmemiş kafes ardı kızları

GÖK-HATUN

Seni sokaklara saldılar
Kurtlar içinde
Ve en şaşmaz mekânın evinden ayırdılar

Analığı çok gördüler sana
Seni parça parça böldüler
Bununla da yetinmediler
Tüm giysilerinden soydular

Ağzında gözünde ne vardı sanki
Beğenilmeyecek
Sana örnek mi olmalıydı böyle
Palyaço köçek

Adınca olmayacak Gök-Hatun
Bari biz ölsek

Lakin namehreme bakmaz görünmez
Her erkek namehrem denmiş bir kere
Gün görmemiş kafes ardı kızları

Yıllar yılı günler günü kovalar
Bir gün gelir günler içinde bir gün
Telli duvak takar
Yola koyulur
Nasibine doğru alıp gider
Gün görmemiş kafes ardı kızları

GÖK-HATUN

Seni sokaklara saldılar
Kurtlar içinde
Ve en şaşmaz mekânın evinden ayırdılar

Analığı çok gördüler sana
Seni parça parça böldüler
Bununla da yetinmediler
Tüm giysilerinden soydular

Ağzında gözünde ne vardı sanki
Beğenilmeyecek
Sana örnek mi olmalıydı böyle
Palyaço köçek

Adınca olmayacak Gök-Hatun
Bari biz ölsek

Analığı çok gördüler sana Gök-Hatun
Evinden ayırdılar
Sokaklara kurt içine saldılar

Seni parça parça böldüler
Gök-Hatun
"Sana Hak" diye
Fakat biz senden hâlâ ümitvarız
Kadınlarımız
Bir gün
Gök-Hatun
Olacak diye

Aysel ÖZAKIN

1942 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İzmir'de yüksek öğrenimini Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca Bölümü'nde tamamladı. Çeşitli liselerde öğretmenlik yaptıktan sonra Gazi Eğitim Enstitüsü'ne asistan olarak girdi. İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde de öğretim görevlisi olarak çalıştı. Devlet Konservatuarı Fransızca öğretmenliği yaptı. İki kez öğretmenlikten ayrılmak zorunda bırakıldı.

Sabahattin Ali Öykü Yarışması'da tek başarılı öykücü (1974) seçildikten sonra, Yarına Doğru Politika, Militan, Hürriyet gazetelerindeki yazılarıyla tanındı. Daha çok hikaye ve romanlarıyla ön plana çıktı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Gurbet Yavrum (roman, 1975)
- 2- Sessiz Bir Dayanışma (hikayeler, 1976)
- 3- Alnında Mavi Kuşlar (roman, 1978, Mandıralı roman ödülünü kazandı, 1979)
- 4- Genç Kız ve Ölüm (roman, 1981)
- 5- Kanal Boyu (öyküler, 1981)

Şiirlerinden Örnekler

BİZ YAZICILAR

Sayılar küçük kabarık
Kapar yutar boğar sayılar
Ve bakın biz soluksuz odaların kambur yazıcıları
Ve bilin biz analarız da yıkanmış kayaların ince sesini
Ve görün biz gecelerin bitimine doğru sıçrarız gök-
yüzüne

Susarız, yağmur.....

Duyarız da çağrısını dokunulmamış yiğit dağ çiçeklerinin
Azgın yellere karşı
Az ötede küçük kırık kalabalık sayılar
Tırmanırlar da çengel çengel omuzlarımıza
Çekmezler kokusunu toprağın.
Sayılar kıyarlar düşlerimize

En gizli olukları tıkarlar

Öyle de çoklar.....

Biz soluksuz odaların kambur yazıcıları
NİCEDİR ODALARIMIZ ÇİÇEKSİZ.

BİR YİĞİT EL

Menekşe, soylu çiçek
Besili toprakta solur, ince ince
Süsler parklarını güneşli kentlerin
Usanmışken çıkmazlardan
Kısır döngülerden ilişkilerin

Sokuluruz güzelliğine menekşelerin
Bir andır
Isınırız.
Toprak dostu, ışık dostu
Bir yiğit el
Eğitir, salıverir güne
Sarıya saygılı, mor güzeli menekşeleri.

Yoksa ömrümüzü tükettirdik
Acırdık gözlerimize
Maviye saldıran katı, kokulu duvarlar arasında

Koyardı bize yoksa
İri, keskin dişleri töre çarklarının.

Ali TERKOĞLU

1943 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da yaptı. Şiirin yanında Folklor, Tiyatro ve Halk Müziğiyle uğraştı. 1967 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde okurken **Saklambaç** Gazetesi'nin fotoromanlarını çizdi.

Yayınlanmış Eserleri

Çileli Bülbül (şiir, 1964)

Şiirlerinden Örnekler**DERT Mİ ARARSIN**

Dert mi ararsın, ezeldendir ağlarım
Vatanımdan ayrılmıştır benim ceylanım
Figanımla zehrederim ben bu hayatım
Ayrılıktan kopar olmuş benim bağlarım

Ne gece ne gündüz neymiş bilmem
Kara mendil kalmadı gözyaşı silmem
Sahralarda ne arar güz ile çimen

Tanrım şahidimdir içten hiç gülmem
Gör beni alevinle bak yanarım
Nerde olsan ceylan gibi koşarım
Benim dostum zaten yüksek dağlarım
Gezdiğin toprak olsun mezarım.

Verdi KANKILIÇ

1944 yılında Birecik- Urfa'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesini 1966 yılında bitirdi. Aynı Fakültenin Umumi Türk Dili Kürsüsünde doktora yaptı (1972). İstanbul Fatih Özel Kolejinde, Birecik Lisesinde, Birecik Kız Meslek Lisesinde öğretmenlik yaptı. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü ve Bursa İslâm Enstitüsünde Edebiyat okuttu (1975-1977).

1979-1977 yıllarında Birecik Lisesi, 1981 yılından sonrada ilçe Milli Eğitim Müdürlüklerinde bulundu. Harran Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesinde Yardımcı Doçent olarak görev yaptı.

1986 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. Halen Birecik'te Avukatlık yapmaktadır.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Türk Edebiyatında Eba Müslüm Destanı (Mezuniyet Tezi, 1966)
- 2- Uygurca Tezkiretü'l Evliya (doktora Tezi, 1972)
- 3- Namık Ekrem (1967)
- 4- Nale (Şiirler, 1968)
- 5- Birecik Tarihi (1973)

Şiirlerinden Örnekler

VEFASIZ ÇIKTIM

(Perihan Pervin'e)

Unutmadım seni, vefasız çıktım.
Hani sen ölürsen yaşamam derdim...
Ayaklarım tutmaz, yere basamam;
Enginleri bile aşamam derdim...

Oysa yaşıyorum köhne hayatı,
Yorgun omuzuma çökmüş olsa da...
Dilim konuşuyor, yüzüm gülüyor;
Gözlerim kanlı yaş dökmüş olsa da...

Dişlerim kesiyor taze ekmeği;
Sensiz boğazımdan geçmez diyordum...
Yine satılıyor al gelinlikleri;
Terziler de artık biçmez diyorum...

Baharın müjdecisi çiçekler açtı;
Sen olmadan o'nu derer miyim ben.
Cennet kapısında seni görmesem;
Mümkün mü içeri girer miyim ben...

Unutmadım ama vefasız çıktım;
Yine uyuyorum, uyanıyorum....
Ayrılığına hiç dayanmam derdim;
Yokluğuna nasıl dayanıyorum....

Sıraç SUMAN

1945 yılında Viranşehir'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini sırasıyla; Mardin, Diyarbakır, Şanlıurfa ve Gaziantep'te yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde yaptı. Viranşehir'de başladığı öğretmenliği bırakarak Viranşehir Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüne geçti. Şiire orta okul sıralarında başladı. Şiirlerini **Harran Dergisi** ve mahalli gazetelerde yayınladı. Değişik bir perspektifle yaklaştığı Yunus Emre ve Hz. Eyyub üzerine edebi çalışmaları bulunmaktadır.

Kendine özgü; sembollere dayalı ve bol imgeli, duyarlı, aynı zamanda insanı sihir alemlerine götüren, bir şiir dili kurdu. Lirik ve oldukça kapalı, az, fakat öz şiirler meydana getirdi.

Şiirlerinden Örnekler**ŞAİR BAHCIVAN'IN ELEMI**

Züleyha'nın Yusuf 'u ilk gördüğü demdeki

Eriyen ve eriten bakışlara

Ne oldu bilmem ki...

Mevsimler aniden değişmez

Çicekler aniden solmaz
Solamaz ki...
Dinsin denizlerdeki bu hırçın ses
Fezayı soluyan sıcak
O sımsıcak nefes
Nasıl da birden değişti
Birden bire ne ola ki...
Oysa ermişti leylak
Tutsak
şair bahçivanına...

Dökülseydi yıldızları gökyüzünün
Kurusaydı o canım yaprakları çiçeklerin
Ve de
Çekilseydi suları tüm yeryüzünün
şair bahçivan
Umursamazdı ki...

Apaçık ki şeytan beyinler eylemde
Karanlık ruhlar katran beyinler eylemde
Ve bahçivan çaresiz eylemde
Oysa bahçivan su hava toprak
Velakin leylak anlamaz anlayamaz ki...

HAYAL BURUKLUĞU YA DA BURUK TEMAşA

Bir deniz yaptım ve serdim önüne
Aşınmış basamakları aşüfte eşiğinin
Ana kuağı kadar ılık

Ana kuçağı kadar derin ve engin
SEN, BİR MARTI OLAMADIN

Deniz karanlık, deniz korkunç
Ve göğüs bir iskelet kemikten.

Cennet'ten ta Firdevs'ten Adn'dan
Çiçekler topladım buket buket
Ve serdim önüne bilekçeli ayaklarının
İremi çatlatırcasına.
SEN, BİR TAÇ YAPAMADIN
Çiçekler solgun nebat
Çiçekler ezilmek için toprak.

Gökyüzünü bir gönül sofrası yaptım
Ve indirdim o çorak kalbinin üstüne
Güneşiyle, yıldızlarıyla
Tüm ziynet ve ışıltılarıyla
SEN, MEHTAP OLAMADIN
Gökyüzü simsiyah, gökyüzü zifiri
Güneş ateş volkanı, taş kütleleri yıldızlar.

TAHASSUR

Tatlı ve çoşkun bir alem gördüm
İnleyerek akan şırıltılarında suların
Kimi bitkin kimi baygın vuslattan
Ney ve raks vecdiyle erenlerin

Firar edip kendimden perde aralanınca
Çizgi çizgi okunur bana o gizli alem
Benliğimi BEN'den zerrecikler sarınca
Kaybolur hepsi birden, ah, yine hicran.

Celal OYMAK

1945 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde tamamladı. Bir süre Devlet İstatistik Enstitüsü'nde çalıştıktan sonra Sayıştay denetçi sınavını kazanarak Sayıştay'a geçti. Halen bu kurumda, Başdenetçi olarak görev yapmaktadır.

Çele Dergisinin yayınına katıldı. Şiirlerini **Çele**, **Harran** ve **Yaşasın Edebiyat** dergilerinde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler**RUBAİ**

Ne gir gecelerime, ne sevgi, ne şefkat sun
Ne pembe gözlük taktır ne aşk ne vuslat sun
Ben kendi dünyamdayım sen git dünyana kurul
Ne beni esrin et ne de sonra azat sun.

ELVADA DEDİK

Yakaladık diyemeden

Ak martının

Laciverd kanadından

sÖzgürlüğe giden yolda

Daha özlemimiz, açlığımız

Bitmeden denize

Güneşe, mutluluğa

Yazlara elveda dedik

Meyvalar dalında

Olgunlaşmadan

Üzüm gözlü kızlarla

Bir dilim almadan

Kırkağaç kavunundan

Aniden bastırınca yaz yağmurları

Hazlara elveda dedik

Gün batmadan

Yaklaşmışken düze

Bir parmak bal bile

Çok görüldü bize

Sevgi, barış

Aştan yana

Daha yeni başlamışken söze

Sözlere elvada dedik.

A. Arif İNAN

1945 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da tamamladı. 1968 yılında PTT'de memur olarak çalıştı. 1977 yılında bu görevinden ayrıldı. 1982 yılında Meslek Yüksek Okulu'nu bitirdi. Bir süre Şanlıurfa Belediyesi'nde çalıştıktan sonra, buradan emekli oldu.

Şiirlerini *Harran* ve *Yazgı* dergilerinde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler**BİR BOZKIR'IN HAZİN HİKAYESİ**

1

Ne yar
ne ağyar
ne gül
ne de zülf ü yar
içimde bambaşka bir dünya var

2

Bir bozkır'ın hazin hikayesi -ki
uzundur
eskidir

her zerresi toprağının
binbir gece masalı
serüvenler ülkesi
bağrı yanık
taşı yanıktır.
bir görmüş, bin kaybetmiş
gündüzleri uzun
geceleri kısadır
Leyla'dır bu bozkıra su
Şirin'dir, Aslı'dır, Azra'dır
aşka doymayanlar kadar hasret suya
Mecnun'dur, Kerem'dir, Husrev'dir, Vamık'tır.

3

"Zin" bu toprakta alev almış
"Memo" burda yanmıştır
diye anlatır
Tarih-i Kadim.
Evrak-ı müsbite
delil, tevatür
gelince gündeme
düşman kesilir
ağırlık çöker kamburuna
çağın.

4

Bir emr-i vaki ile
el çektirmişler
aldatmış, tutsak etmişler
ayıp suyu saymışlar
damarlarında dolaşan kanı

kansız yaşamayı yeğlemiş o da
yıllarca kara ve kuru
susuz ve kansız
sürdürmüş yaşamını
sabır tavsiye etmiş
suda yüzerken kendileri
-Eyyüb'u an
-Rahman'a sığın- demişler
imansızlığı sığınak edinenler.

5
Olsun
ben
seni topuğu çatlak
dudakları kuru
gözleri zeytuni
gönlü gözü tok
talihe kani ama mağrur
gök kuşağının kızı diye bilirim
seni tanıtan
en şaşaalı tarif de budur sanırım.

BAŞ AĞRILARIM

1
Hayal etmek
ya da anmak seni
yeni bir güne başlamak kadar zor
en büyük uğraş
en çetin savaş
güne başlamak

kendini bulmak
silkinmek, yürümek çağda

2

Neden aldırmadın bana
hep bir tarafımı yargıladın
kopardın gönlümü
sarnıçların
yağmurlardan kalan
kokuşmuş sularına bıraktın
güncelle avuttun
oysa benim
seni
kıyımların karanlık geleceğinden
ilk baharın
hayat üreten
aşk ırmağı
serin sularına dikmek
yeniden diriltmekti dileğim.

3

Baş ağrılarımı sana borçluyum
gece gündüz ve mevsimler
dakikalar, saatlar
unutmuşum geçmiş, i,
geleceği
yitirmişim zamanı
baş ağrılarım
sonsuz dek sürüp gidecek
beşikte başlamadı
mezara kadar da sürmeyecek
seninle başladı
seninle gidecek.

Mehmet Ragıp KARCI

1945 yılında Siverek'te doğdu. Erzincan Askeri Lisesi'nde okudu. Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi'ni bitirdi. Yükek öğrenimini Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Farsça Bölümünde tamamladı. Çeşitli memuriyetlerde bulunduktan sonra TRT'ye geçti. Halen bu kurumda görev yapmaktadır.

Şiir, hikaye ve çevirilerini **Edebiyat** ve **Gelişme** dergilerinde yayınladı. Türkiye Yazarlar Birliği tarafından yayınlanan Kültür ve Sanat Yıllıklarının hazırlanmasında katılarda bulundu.

Halk şiiri ve Klasik şiirden yararlanarak, akıcı bir üslupla şiirler yazdı. Günümüz insanının yaşadığı hayat problemlerini iyi gözlemleyen şair, az fakat usta işi şiirler yazdı. Zaten şiirlerinde gördüğümüz akıcı üslubun, titiz bir işçiliği sergilediği izlenimini veriyor...

Yayınlanmış Eserleri

- 1-Yeni Bir Sevda Süleymanı (şiir, 1988)
- 2- Bir Başkasınının Kitabı (şiir, 1996)

Şiirlerinden Örnekler

GÜNÜN ORTASINDA ELLERİNİN ÜZERİNE BİR YORUM DENEME

Hep böyle içerliyorum yağmur konusunda
durup niye ellerimi söylüyorum
kan içinde kalıyorum
toprakta karıncalar buğulanıyor
olağanüstü ölümler
mahşer gerçeğinden geçiyorlar
ayaklarımı tanımıyorum
önünden geçtiğim camlar silahlanıyor
camiler
bir giyinip bir soyunuyorlar güvercinleri
o sokak
bu sokak
ağaçları atlıyorum
ve içiyorum zehir gibiliğini ellerinin

Geçiyorum bütün saçlarını
titrek ve öfkeli
ve ağlıyorsun
bütün bunlar bizim unutmadım.

1.

Bitmek bilmiyor ellerinin yağmurları
şimdi
kimbilir hangi ürkekliğe gitsem
dağlarımda
hep bir güvercin başlangıcı
ağaçlarımda kar

bakışmaya göz bulamıyoruz ellerinin sıcaklığından
sırtımda yağmur kabartmaları

2.

yüzünün bir yeri savaş
bir yeri biraz yaşamak
kopuyoruz bir kiraz mevsimi sığağından
donup donup her gece kapımı
vuruyor bulutlar
umutlanıyorum

Sen nerden geliyorsun böyle üstün başın deniz
çok eski bir ceylanı hatırlatıyor hüznü gözlerinin

3.

Bu benim ilk titremesi
elimdeki çiçeğin
yürylorum günün üstüne
kedileri selamlayıp en azından
boğuk ve acı
ve korkak bir yağmur dokuyorlar üstümüze
durmadan bir korku akıp gidiyor.
kesiyorlardı yolumuzu yarısından

Kuş seslerinden bir terim mi düşüyorduk
sen miydin
çoğalıp çoğalıp
sırtı kavruk türküler miydi acıya yaslanan

4.

Ben varıp gidiyorum işte
kendimi sınavıp
kollarımı
dibinden kessem ne derler
kendimi ve yorgunluğumu
ve kesilmiş sana ait gemalmaz hızımı
hasreti
yani yüreğimin savaş hacmini
çünkü ben oldum olası yanlış bir sıkılganım
eğer sen mor bir sevdayı yorumluyorsan
yanına hasreti kat
unutma
olduğun gibi gel
güllerini takma
denizlerinle gel ve uzaklarınla
yanında olsun yüreğin
unutma

İhsan SEZAL

1947 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Siverek ve Diyarbakır'da (1965) yaptı. Yüksek öğrenimine Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde başladı. Burs kazanarak İngiltere'ye gitti. Manchester ve Bath Üniversitelerinde yüksek lisans ve doktora yaptı. Yurda döndükten sonra Uludağ Üniversitesi İktisadi ve Sosyal Bilimler Fakültesi Sosyal Siyaset Bölümü'nde asistan oldu (1978). 1984'te ise doçent oldu. Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Yönetim ve Çalışma Sosyolojisi Ana Bilim Dalı Başkanlığı görevinde iken Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşar yardımcılığına getirildi. Bu görevinin yanısıra Gazi Üniversitesi'nde eğitim görevini de sürdürmektedir.

Şiir ve yazı hayatına öğrencilik yıllarında başladı. Fikir ve Sanatta HAREKET dergisinin 1967-77 dönemindeki kadrosunda yer aldı. Şiirlerini **Diriliş**, **Defne**, **Adım**, **TürkEdebiyatı** dergilerinde yayınladı.

Halk şiiriyle günümüz şiirini birleştirdi. Hece vezninin yanında serbest şiirler de yazdı. Şehirler ve şehirlerin can damarı olan bitmiş- tükenmiş caddeler, sokaklar; SEZAL'ın şiirinin ana konusudur.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Alaca Dünya (şiiir, 1969)
- 2- Sosyal Bilimlerde Temel Kavramlar (1980)
- 3- Sosyoloji Yazıları (1983)
- 4-Sabır ve Gül (şiiir, 1988)

Şiirlerinden Örnekler

KAPALI MAYIS

- 1-
Seni kurşun bir kalıba döktüler
Laciverd boyalı ellerde
Yanlış yorumlarla acarlandı dağ yarasalar
Sevincine kurşun döktüler
 Adın mı söylenmeliydi acı safran dillerde
 Konuk gelecek kervanların vardı nerde

- 2-
Seni dilim dilim acılara böldüler
Bir destana ad verdiğiin günlerde
Tutuldu el tarafından geçitler
Ellerinde ayna oldu bu gökler
 Bilirim, kelepçeler yüreklerde
 Ya mühürler ya kilitler neredede

CAM KAPILAR

- Açılıp kapanan bu cam kapılar
 Günün ışığına gölgeler düştü
 Bir vapur düdüğü saat ucunda

Bir güvercin kondu bir serçe uçtu
Tarlalar ekinler zaman uyuştu

Güneşe tutulmuş bu cam kapılar
Durdu usulcana akşama yorgun
Araba sesleri ki homurtular
Ki yoksulluk yaygın... ki dertler yaygın
Eller yere koydu ağır yüklere
Küçülmüş yüzlerde kaderler yaygın

Sonra ayaklarda hızlı bir telaş
Kepenkler kapandı bir hızlı güne
Sesler yavaş yavaş silindi yerden
Mesafe kayboldu derinliğine
Cam kapılar hep birden dönüş yaptı
Yumuldu kopkoyu bir serinliğe

MERDİVEN

Kaç basamaklı merdivendir bu böyle
çıkılır hergün yeniden
ve yeniden

Uzakta...
ışıklar görünür ve kaybolur
Uzakta bir kuş kanat çırpır
Uzakta günler doğar

Kaç basamaklı merdivendir bu böyle
çıktıkça...
daha da uzar

Mehmet Adil OYMAK

1948 yılında Bozova'nın Zivanlı köyünde doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde tamamladı. 1971 yılında başladığı öğretmen-likten istifa ederek, 1984 yılında Şanlıurfa Belediyesi'ne geçti. Bir süre Harran Üniversitesi Urfa Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğünü yaptı. 1997 yılında buradan ayrılarak, Fen Edebiyat Fakültesi'nde öğretim üyeliğine geçti.

1979 yılında arkadaşlarıyla "HARRAN kültür ve Folklor Dergisi"ni çıkardı. Folklor ve sanat üzerine çalışmalar yapmaktadır. Şiirlerini **Harran**, **Anzılha** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Diğer çalışmalarını ise **Harran** ve **İş Bankası Kültür, Sanat** dergilerinde yayınladı.

Kendine özgü bir şiir kurdu. Duyarlığı ön planı çıkardı. Halk Edebiyatı ve günümüz modern şiirinin meydana getirdiği bir sentez oluşturdu. Şiirlerinde şifreli bir dil kullandı ve daha çok İslam Medeniyeti'nden faydalandı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Adsız Kitap (şiir, 1981)
- 2- Hz. İbrahim Halilullah ve Urfa (1987)
- 3- Guide To Urfa and Harran (tanıtım, 1990, A. Cihat

KÜRKÇÜOĞLU ile beraber)

4- Urfa ve Hz. Eyyub (1993)

5- Garip Kitap / Leyla ile Mecnun (şiir, 1993)

Şiirlerinden Örnekler

GAYYA

Sis değil, bir buğu, bir kara duman
Gözümün düştüğü en ak noktada
Durdurur, şaşırtır geri çevirir
Zamanın bittiği berrak noktada

His değil, bir acı, bir derin keder
Ruhumda hayata dönen noktada
Huzursuz, tedirgin ve baştan eder
Acıdan zerrece dinen noktada.

LEYLA İLE MECNUN'dan

Kays kays mutluluktu
Elinden tutuldu götürüldü
Onun ki isyansızdı kulluktu
Oku diye okul diye götürüldü

Ne öğrenecekti
Neydi anlatılan
Kays içine çekti
Ateşi yutulan

Menzil ırktı
Yola tez düştü
Yazılan neydi okunan
içine köz düştü

Yola ışıkta bilgi
Işığı dürdü
Karardı gözü Kays'ın
Leyla'yı gördü

GÜL ADAM

İlk günden son güne
Bir derdi vardı birdi derdi
Bağışla onları bana
Yoktur başka derdim derdi

Kâinatın varlığıyla var olduğı
Kâinata can taşıırken soluğı
Ağlardı...

Bir nefesi cihan değen o
Önünde cihan baş eğen o
Ağlardı...

Ruhlarına kadar gider
Çekmek için gülistana
İsim isim zikreder
Ağlardı...

Güneş sönse kararsa ay
Ruhların delirmesi
O'nun ağlamasından kolay
Ağlardı...

İlk günden son güne
Bir derdi vardı birdi derdi
Bağışla onları bana
Yoktur başka derdim derdi

GÜL VE GÖNÜL

Kararınca kara kara kararır
Göz günahkâr görmez ki gülmeyi
Kalpleri kazanmalı kararlılıkla
Gönülden gelir gönül görür gülmeyi

Bülbüller baht bulamaz bahçede
Göremeyen göz görmez gizleyen gizler
Bir bahar boyu da bulamazlar biliriz
Gül görmeden gülistandan gelirler

Yaşayan yıllar yığın yığın yığılır
Gariplik gibi gece gibi gönüle
Yılmadık yine yüreklerde yer yaptık
Güzelliği gönüle giren güllere

Gül görmeden gülistandan gelirken
Gönlümüzde gülü getirmedi mi
Gönlümüzle güzelliği gülerek
Gönlünüze gülü getirmedi mi

Ahmet Fazıl DÖĞÜCÜ

1948 yılında Urfa'da doğdu. Ortaokulu bitirmeden terketti. Çocuk yaşlarda başladığı matbaacılık mesleğini halen sürdürmektedir.

Urfa'da "**Şafak Gazetesi**"ni çıkardı (1965-1985 yılları arası). "**Balıkliğöl**" dergisinin kurucularındandır (1966, 11 sayı). Çeşitli dergilerde şiirleri çıktı.

Şiirlerinden Örnekler

BEN SANA GÜNEYDEN GELECEĞİM

Bir Ağustos sabahı güneyden

Ellerim nasırlı

Gözlerim çanaklaşmış

Yalınayak

Dağ çiçekleriyle sana geleceğim

Söyle o gün rüzgarlara

Esmesin üstümde

Bir günün akşamı dönmeyeyim

Sıcak yüklüyüm, acı yüklü

Söyle o gün soğuk olmasın

Çatlamasın kavrulmuş dudaklarım

Düşlerimdeki gibi güzel mi
O Akdeniz kıyısı
Sen orada mısın, üzüyor musun yine
Bir deniz boyu
Ben sana güneyden geleceğim
Gördüğünce boş kafaları
Sevdiğince güzeldir her yanı
Ben orada ateşçe sıcak
Yanarak geleceğim
Kimsesiz yitiktir güneylim
Ağlarsa duyulmaz
İçine akar gözyaşı
Yaşamaksa bilmez neyi güzel
Oradan geleceğim
Onlardan biri olarak
Gözyaşlarım şimşek gibi düşecek
Korkma, sana birşey yok
Benim tasam beni yıkacak
Sana geleceğim
Duygularca taze, toprak kokulu
Söyle o gün güneş de beni yakmasın
Zaman bana acıyıp yerinde dursun.

Fuat RASTGELDİ

1948 yılında Urfa'da doğdu. İlkokul ve liseyi Urfa'da okudu. Çeşitli mahalli gazetelerde yazıları çıktı. Halen **Güneydoğu Gazetesi**'nde makaleleri yayınlanmaktadır.

Yayınlanmış Eserleri

Sen Aşıksın (şiir, 1995)

Şiirlerinden Örnekler**MERAK BU YA**

Dünyada dört milyara yakın insan
Ne yapıyor acaba şu an
Ne kadarı çekiyor ah
Ne kadarı ferah

Dünya olayları
İnsanı merak ettiren
Kaçı bu saniyede
İş başında

TÜRKÜ

İki parmağını öp
Sonra havaya üfür
Tek bir öpücük gönder
Niyeti bana yeter

Yalandan da olsa
Havada da olsa
Uzakta da olsa
Gönlüm kabul eder

Bakışın göz kırpışlı
Dudağın tebessümlü
Tatlı bir nazar gönder
Hayali bana yeter

Yalandan da olsa
Havada da olsa
Uzakta da olsa
Gönlüm kabul eder

İçinde selam olan
Seni seviyorumlu
Pullu bir mektup gönder
Hatırı bana yeter

Yalandan da olsa
Havada da olsa
Uzakta da olsa
Gönlüm kabul ed

Mehmet Atilla MARAŞ

1949 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da (1966), yüksek öğrenimini Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ni bitirerek tamamladı (1971). Antalya'da Aksu Öğretmen Lisesi'nde tarım öğretmenliği, Adana Devlet Su İşleri ve Teknik Direktör Müdürlüğünde İşletme ve proje mühendisi olarak görev yaptı. 1978 yılında Türkiye Ziraat Bakanlığına geçti. Urfa'da bölge Müdür yardımcılığı ve müdürlük, Mersin, Eskişehir'den sonra Balıkesir'de Bölge müdürlüğü görevlerinde bulundu. Halen TZDK Genel Müdürlüğünde Müşavir olarak çalışmaktadır.

Şiire lise yıllarında başlayan Maraş, şiirlerini mahalli gazetelerde yayınladı (1965). Urfa'da üç arkadaşıyla **Balıkligöl** Dergisini çıkardı (1966, 6 sayı). Şiir ve yazılarını **Hareket**, **Adımlar**, **Nâbi**, **Mavera** ve **Harran** dergilerinde yayınladı. 1967'de üniversite yıllarında yazdığı "ANEY" şiiriyle tanınan Maraş, bu şiiri büyük bir ilgi görerek TV'de dört kez yayınlandı. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'ne günümüz şiiriyle ilgili maddeler yazdı. 1981 yılında "Şehrayin" adlı şiir kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği'nce yılın şairi seçildi.

Mizaha yatkın, nükteli bir dille şiirler yazan Maraş, İslami Akıma bağlı, açık ifadeli şiirler meydana getirdi. Beyitlere dayalı, eski nazım şekilleriyle vezinli, kafiyeli şiirler yazdığı gibi serbest ölçüleri daha çok kullandığı söylenebilir.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Doğudan Batıdan Ortadoğudan (şiiir, 1976)
- 2- Şehrayin (şiiir, 1981)
- 3- Aney (şiiir, 1983)
- 4- Peygamberler Şehri Şanlıurfa (tanıtım, 1986)
- 5- Zor Sözlür (şiiir, 1989)
- 6- Child Dreams (şiiir, 197- Merhaba Ey Hüzün (şiiir, 1997)

Şiiirlerinden Örnekler

OL ZARİF ŞUARADAN

1.

Ulaştı menzillere bir ins-i vahit geldi gitti
Tenha kaldık arada yalnız bir ahit geldi gitti

2.

Nice yaşlı çocuklar suskun gözleri yaşlı
Elleri kalem tutan bir can muvahhit geldi gitti.

3.

Korku ve yakarış bize özge artıyor umudumuz
Yaşamak için savaşa çok mücahit geldi gitti

4.

Bir değirmendir bu dünya öğütür ahir zamanı
Ki bu mekana bir gül yüzlü o zahit geldi gitti

5.

Anlaşılmaz bilindi çözüldü anlaşıldı sonunda
Kitaplarla bu çağa dost bir şahit geldi gitti

6.

Yazılsın bu dünyanın şiir haritasına adın
Ol zarif şuaradan bir Cahit geldi gitti

SÜHEYLÂ' YA DAİR

1.

Çocuklarda büyüdü
boy attı nergis ve taflan
ölüm ilanları eksilmedi gazetelerden
ol ilanlardan bir
şöyleydi:
Eskişehir eşrafından
sahibül hanedan
falan kızı filan
hakkın rahmetin kavuşmuştur
cenazesini...
vay anam
ve birden vaveyla
demek ki bu salihat-i nisvandandır
bizim süheylâ.

2.

Daha dün süheylâ'yı gördüm
kaçamak bir bakışta
ordu pazarında alış verişte
hani geçen yaz kocası

3.
Süheylâ'yı dün gördüm
öldüm öldüm dirildim

4.
Ve ben dahi gömüldüm
Süheylâ'nın yanibaşında
"Bir garip adam" diye yazıldı
mezar taşına
ben ki yeryüzüne sığmaz
nazenin bir gönüldüm.

TENKİD

Vay vayy ne de çoğalmışız son on yılda
şimdi kimlikler tenkid ederiz

Bilelim bir kez daha yeniden
kim dost, kim kardeş
insan
adem'le toprak
nuh'la su
ve ibrahim'le ateş
imtihanından geçmiştir.

Osman ERKAN

1949 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Çukurova Üniversitesi İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde yaptı. Şair halen Adana'da yaşıyor.

Yayınlanmış Eserleri

Beni Nereye Sakladın (şiir, 1995)

Şiirlerinden Örnekler**YUTACAK**

Kan sekti

Kilit basımı ve tayfun

Gölge ve su

Yazılmadan yırtılan boş kağıt

Veri gevelemede cümbüş

Paranın geçemediği tünel

Dazlak başı taratman da ite

Ağıt ve korku kemik değil...

Buluta küp yalatmak

Mideye pas
İnsanlaşma sudan ucuz
Aynı çalıntı...

İnsan denen meyvenin
Bu kültür yutacak seni..

HAYALET

Kör bıçaklarda kemik çıtırdısı
Katran saniyelerde ur
Heykeltraşın son eserinde
Aynalara tükürüyorum.

Fuat KÜRKCÜOĞLU

1950 yılında Urfa'da doğdu. İlk, orta öğrenimi ve Urfa Öğretmen Okulunu Urfa'da bitirdi (1971). Akçakale'de Temel Eğitim Okulu'nda, Şanlıurfa Merkez Ortaokulu'nda çalıştıktan sonra, Bahçelievler İlkokulu'na geçti.

Şiire lise yıllarında başladı. **Fırat, Hizmet, Güneydoğu** gazeteleri yanısıra **Anzilha** dergilerinde şiirleri çıktı. Türk Halk Müziği'ne güfteleriyle beraber bir çok beste kazandırmıştır.

Şiirlerinden Örnekler

.....

tak tak tak

Zaman zaman

Kapısı çalan keder

Yeryüzünde benden başka

Kimsen yok mu senin

Her çalışında burkulan bir kalp

Ve yaşlarını içine akıtan bir göz

Karşılar seni

Sen yüzsüz misafir

Ve ne zalim ziyaretçisin
Görüyorsun ya bak
Yüz vermiyorum
Yüz bulmuyorsun

Gene de her an tak tak tak

ÇOCUKLAR

Bütün bildiklerimi anlatıyorum onlara
Onlar ki doymak bilmiyorlar
"Daha daha isteriz" diyorlar
Her gün ekmek, hergün su veriyorum onlara
Gene de "Yetmedi..." diyorlar
Hava istiyor, hayat istiyorlar...

Bende çok
Aradıkları her şeyden
Üstüne üstlük cömertliğimi biliyorlar
Bazen istemeden bile dağıtıyorum onlara
Gene de doymuyorlar
Sevgi veriyorum, ümit veriyorum
Alıyorlar hepsini...

Tazeleniyorum hergün...

Meral DALAMAN

1950 yılında Siverek'te doğdu. 1968 yılında Urfa Kız İlköğretmen Okulu'ndan mezun oldu. İlk şiirleri mahalli gazetelerde yayınlandı. Öğretmenliğin yanısıra çeşitli yayınevlerinde Yazı İşleri Müdürlüğü görevlerinde bulundu.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Deli Fırat Dolu Dizgin Nereye (şiir, 2. baskı 1995)
- 2- Dudaklarında İsmim Olacak (şiir, 2. baskı 1995)
- 3- Sevgiyi Katık Yaptık (şiir, 2. baskı 1995)
- 4- Dünya Çocuklarına (şiir, 2. baskı 1995)

Ayrıca, Türkçe Dilbilgisi, Sosyal Bilgiler, Fen Bilgileri ders kitapları yanında Tatil Kitabı ve yardımcı kitaplar hazırladı.

Şiirlerinden Örnekler**DÜNYA ÇOCUKLARINA**

Tüm umutlar sizde

Barıştan yana

Neşe getirin dünyamıza

Şarkılarınızla

Gönlünüzde filizlensin barış tohumları
Öyle bir filiz ki;
Kök salsın yıllandıkça

Aydınlık sabahlarla başlayın güne
Elleriniz uzansın
Çaresize, düşküne
Yürekleriniz dolsun arkadaşlıkla, dostlukla
Yücelsin sizinle
Siz, yüceldikçe dünya..

.....
Açın kollarınızı bütün dünyaya
Sizin sevginizle dize gelsin
Kan, barut, bomba
Şarkılarınızla davet edin
Tüm insanları dostluğa
Haydi sevgiden bir meşk alın ellerinize
Yeniden canlansın dünya
Çıkarırsız sevginizle.

MEVSİMLER ÖTESİNDE GÖZLERİN

Sözlerindi umutlarım avuntularım
Umarsız beklentilerimde
Yılğın yıllarımın,
Tek fantazisiydin sen
Şimdi...

Ölümçül bir yol ayrımı.
Mevsimler ötesinde gözlerindeki güneş.
Kor bir karanlıkta
Kan çanağı gözlerim,
Özlemim ve ben.

SEVGİN DİRENCİMDİR

Mutluluk düşlerimsin
Umuda giden yollar tıkansa da.
Rüzgarın kasırga olmuş ne çıkar,
Anayım ben
Tanırsın... öyle kolay kolay yıkılmam

Sıcak bakışlarında erir öfkem,
Unutturursun kaygılarımı
Varlığın yeşertir yaşama sevinci.
Aydınlık gülüşünde döner dünya.
Rüzgarın meltem olur, güçlenirim senden yana.

Müslüm AKALIN

1955 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini İstanbul'da Hukuk Fakültesini bitirerek tamamladı (1975). Urfa'da Avukatlık mesleğini sürdürmektedir.

Şiirlerini **Anzılha** Dergisi ile **Urfanın Sesi** Gazetesinde yayınladı. Özellikle Milli Mücadelede önemli yeri olan Urfa hakkında birçok araştırması bulunmaktadır. Bu konudaki araştırmalarını **Harran** Dergisi ve diğer süreli yayınlarda neşretti.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Milli Mücadelede Urfa Anılar-Belgeler (1985)
- 2- Şehit Nusret Bey'in Savunması (1992)
- 3- Ahfada Yadigar Urfa Mücahedesi (1996)
- 4- Urfa'nın Kurtuluşu İli İlgili Belgeler (1997)

Şiirlerinden Örnekler

YARGILAMA

Zamana sığmadı gönüller, duygularımın
Sürüklemiş beni bir kimsesiz sevgi

Mavi dünyalardan seslenmiş bir kadın
Çağırılmış başdönmelerine gençliğimi
Alıp götürürken zaman karanlıklara
Yüzümün bir yanı uzaklaşıyor benden
O mu yürümüştü ki gülerek oralardan
Unutkan köşebaşlarından geçişimin

Onu getirmiyor artık anıları yaşamak
Yitik duyarlığıyla bölünmüyor düşlerim
Gizlice çağırıyor ırmakları gerçeğin
Sanki ben değilmişim o gizlice ağlayan

ESKİ EVLER

Buğulanmış camlarda geçen zaman görünür
Düşlerde kalmış yıllar küçülür an görünür

Salkım salkım yalnızlık gezinir çardaklarda
Küskün gezeneklere iner hicran görünür

Yağmur damlacıkları yapraklarda gözyaşı
Kırmızı karanfiller üstünde kan görünür

O eski rüzgar mıdır sevişen yapraklarda
Mahzun şarkılarından belli pişman görünür
Yıldızlı gecelerde üşüyen eyvanların
Üstünden geçen her yıl birerb ferman görünür

Serin hayatlarda güz ağlar yalnızlığına
Değişen bütün şeyler ona düşman görünür

Anılara dostturlar artık bizlere değil
Sisler yoğunlaştıkça hepsi yalan görünür

Osman GÜZELGÖZ

1958 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulunda yaparken 2. sınıfından ayrılarak Urfa'ya döndü. 1980-1990 yılları arasında Maliye teşkilatında çalıştı. 1989-1990 döneminde **Akçakale Birlik** adı ile aylık bir gazete çıkardı.

1990 yılında Zaman Gazetesi Şanlıurfa Bölge temsilciliğine getirildi. Daha sonra merkeze alındı. Halen bir yayınevinde çalışmaktadır.

Şiire 1968 yılına başladı. İlk şiiri okul gazetesinde çıktı. **Mavera, Milliyet Sanat, Harran** ve **Anzılha** dergilerinde şiirlerini yayınladı. Yazı, röportaj ve araştırmaları ise Zaman ve mahalli gazetelerde çıktı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Bir Beyaz Tebessüm (Şiir, 1993)
- 2- Hur Bajo Kûr Bajo Ga Meşine (1995)
- 3- Eskimeyen Sohbetler (1995)

Şiirlerinden Örnekler

UFKUMDAKİ ÜMİTLER

Bir varabilsem sana bindörtüyüz yıl öteden
Saadet hayatını alıp getirsem çağa
Okusam sana inen o en yüce kitabı
Sonra anlamak için girsem büyük çağa

Toplasam bir kenara bütün sünnetsizleri
Denetimim altına tabi etsem yasağa

İndirsem burçlarımdan küfrün sancaklarını
Davransam yeter artık ben el atsam sancağa

AYDINLIK ŞAFAKLAR

Bir deniz gelgiti yaşıyorum ben
İçimde ümitle hüznün kardeş olmuştur
Gözümde güz fırtınası
Gönlümde kasırgalar
Akşamlarım hiç bitmez benim
Hiç bitmez karanlık gecelerim
Kaç namlu var yıllardır peşimde
Kim bilir kaç insafsız kurşun
İstemem
Beni gecelerde bulmasın düşmanlarım
Vuracaksa
Aydınlık şafaklarda vursun

UMUT GAZELİ

Sıyılısam gündüzlerden el açsam aman desem
Geceleri sesimi mutlaka duyacaksın

Bir duvar örsem nefse büyük gam taşlarından
Ben çileli çile benle sonsuzluk çilem olsa
Bürünsem demir zırha yansam o tek ocaktan
Kıyama kalkar evren yüreğimin önünde

Kurtulmaya çalışsam burda sünnetsizlikten
Gideceğim menzilde elimden tutan olur

El ele çilelerle erebilsem huzura
Ölsem yine dirilsem bilirim daha ölmem

Hem açtığım sınavı hem sonucu hak bilsem
Alır bir rahmet eli beni haşre götürür

Sen affetsen ben geçsem kıl gibi bir köprüden
Önce cenneti değil seni görmek dilerim

Bir hoş uyanmak için hesap günü sabahı
Sana sığınmak gerek ey büyük affedici

Ömer TAŞ

1958 yılında Bozova'da doğdu. İlkokulu köyünde, Ortaokulu Bozova'da, Liseyi Urfa'da okudu. 1979'da Şanlıurfa Enstitüsü'nü bitirdikten sonra, Samsun, Ordu ve Akçakale'de Öğretmenlik yaptı. Halfeti Halk Eğitim Müdür Yardımcılığı, İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü oldu. Halen İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünü yapmaktadır.

İlkokul çocuklarına yönelik şiirler yazdı.

Yayınlanmış Eserleri

Şiir Buketi (şiir, 1992)

Şiirlerinden Örnekler**YAĞMUR**

Yağ yağmurum yağ
Çıkar csoşkun seslerini
Mübarek bereketini
Taşıp dolsun yeryüzüne

Yağ yağmurum yağ
Ekinler kuşlar ağaçlar

Dünyada bütün canlılar
Herşey seni bekliyor
Yağ yağmurum yağ
Sende pür nur var
Yıkansın tozlar dumanlar
Temizlensin bu havamız

Yağmurum seni bekliyoruz
Herşey senden medet bekler
Bütün nafakamız sendedir
Tüm umutlarımız sendedir

İbrahim TEZÖLMEZ

1959 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaokulu Urfa'da, liseyi Besni Öğretmen Lisesi'nde, yüksek öğrenimini Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümünde tamamladı. Halen Urfa'da öğretmenlik yapmaktadır.

Şiir ve yazıları çeşitli gazete ve dergilerde yayınlandı.

Şiirlerinden Örnekler

DİVANİ GÜZELE DİVANİ MEDHİYE

Saçların siyah mısralar gibi uzar
Pembe gül yanağına dökülür
Yer yerinden oynar sen görününce
Yüreğim yerinden sökülür.

Elimde kalem, dilimde kelamsın
Ben mecnunum, sen leylamsın

Şiir duyunca sesini,
Kendi ahenginden utanır.
Senin için değil dağ, değil bî-sütûn

Çağ açılır, çağ kapanır.
Mısrım, beylim, şiirimsin
Ben Ferhadım, Şirinimsin

Sen dilber gelince meclise
Sazlar susar, hanendenin
Dili tutulur.
Akıl kuşu uçar baştan
Mey unutulur.
Senin görüdüğün gece güzelim
Ay tutulur.

Ben Keremim Aslıhansın
Bırak gönül, gönlünce yansın.

Sen tuti girince gülşene
Dut yer bülbül,
Özge yüzünü görünce
Utancından kızarır gül.

Cüce servi, revan olur boyun görünce
Alır götürür seni Çini Maçine
Sebâ esince.

Yusufum sen Züleyhamsın
Tarihler bu aşkı ansın.

SANCI

Artsız- arasız sarıp sarmalamada
Sarpa saran duyular benliğimi
Sarı sarıya eşya / sanki düşte

Söylenecek çok şey var nice ince
Bu sessizlik / Büyülenmişim işte
Susmuşluğum çığlık çığlık
Sızı... Sızı / Ustura keskinliğince

Öyle yollardan geçtim
Öyle keskin öyle ince
Soldum hazan kadar ince
Hüzün kadar ince
Ne deme gelince

Artsız-arasız sarıp sarmalamada
Sarpa sarmış benliğimi duygular
Derin susuş... Bu sessizlik
Konuşamıyorum işte

Susmuşluğum çığlık çığlık
Kıldan ince, kılıçtan keskince

Hanifi DÜŞMEZ

1959 yılında Urfa'da doğdu. İlk, orta ve yüksek öğrenimini Urfa'da yaptı. Sivas, Konya ve Rize'de başladığı Öğretmenlik mesleğini Urfa'da sürdürmektedir.

Mahalli gazetelerde yazılar yazdı. Şiirlerini **Harran, Anzılha, Maver**a ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Şanlıurfa Mahalli Çocuk Oyunları (1994)
- 2- Öyküleriyle Urfa Türküleri (1995)
- 3- Lilişan (şiir, 1997)
- 4- Güneş Gibi Sözler (şiir, 1998)

Şiirlerinden Örnekler**GOR VADİSİNDE KURŞUN SESLERİ**

Gor vadisinde kurşun sesleri

Ve dehşet içinde bir Filistinli Çocuk

Saçları dağınık, gözleri mahmur

bu kan denizinde söyle kim uyur

Silahların gölgesinde doğan çocuk selam sana

alnı fetih müjdesiyle parlayan çocuk
selam sana feda kuşağının kahramanı
sen her ölenle biraz daha yaşayan Filistin
senin çektiğini kimler çekti söyle?

Gor vadisinde kurşun sesleri
annelerin konuşur pırıl pırıl mavzerleri
selam Kareme'de çoşan, Tel Zeatar'da direnen
Filistin Filistin söyle ey kalbim
senin çektiğini kimler çekti söyler misin?

İBRAHİM

İbrahim İbrahim
Ateş oldu gül sana
Ve demet demet çiçek
Oduklar kutsal balık
Böyle istedi Halik

Putları devir de gel
Çağları çevir de gel
Muhammed'in aşkıyla
Ver elini İbrahim

Allah ki sana dosttu
Toprak ki sana posttu
Nemrut kinini kustu
İbrahim İbrahim
Kim seni tanımaz kim

Şu başı kesik koyun
Habire oynar durur
Gölde gece bir başka
İbrahim'in yolunda
Ve herkes mesut olur.

ELLERİNDE ÇİÇEKLER

Ellerinde çiçekler
Bir kız da bana bakar
Bir bakışı içimden
Tâ içimden yakar

Gülmağlama gülmağlama
Başkasına bel bağlama vay

Ellerinde çiçekler
Bir kız bana gülümser
İnsan gençliğinde hep
Birilerini sever.

Gülmağlama gülmağlama
Başkasına bel bağlama vay.

Ellerinde çiçekler
Uçuyor kelebekler
Hayat dediğiniz ne?
Bir şankı ve de ekler..

Gülmağlama gülmağlama
Başkasına bel bağlama vay.

Ellerinde çiçekler
Karıncalar, böcekler
Aklımda binbir soru
Ve de zor düşünceler

Gülmağlama gülmağlama
Başkasına bel bağlama vay.

Ellerinde çiçekler
İnsanlar gidecekler
Doğrusu da budur ya,
Sevilip, sevecekler

Gülmağlama gülmağlama
Başkasına bel bağlama vay.

Salih BENCİK

1959 yılında Hilvan'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Hilvan'da, liseyi Siverek'te okudu. Anadolu Üniversitesi'nde lisans eğitimini sürdürmektedir. Halen bir devlet kuruluşunda çalışmaktadır.

Yayınlanmış Eserleri

- 1- Gözyaşlarım (şiir, 1996)
- 2- Bir Kaç Damla Gözyaşı (şiir, 1997)

Şiirlerinden Örnekler**ÖZLEM**

Mateme boğdu beni senden ayrı kalışım
En derin hasretinle sana ben bağlanmışım.
Hasretin içimde kor, yokluğa alışmışım.
Tertemiz bir aşktır bu, sana fedadır başım.
Paralanıp ölsem de ismindir mezar taşım.

Ellerim ellerinde, gözlerim gözlerinde
Rahat ediyor başım uyusam dizlerinde
Karanlık gecelerde ışıksın gözlerimde

Olmuyor sensiz huzur, takat yok dizlerimde
Çok ama çok özledim, hayalî gözlerimde.

ZALİM ŞEHİR

Arayan yok, soran yok
Sokak sokak dolaşır.
Beş yaşında bir çocuk.
Yaklaştım sildim gözyaşlarını,
Islak mendilimle.
Okşadım dağılmış saçlarını.
Koskoca bu şehirde,
Yarı açtım yarı tok.

Sait ALIOĞLU

1961 yılında Suruç'ta doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Açıköğretim Fakültesi İktisat Bölümü'nde tamamladı. Birçok işte çalıştı. Şu an yayıncılık yapmaktadır.

Şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirleri ve bir kısım yazıları mahalli dergi ve gazetelerde çıktı.

Şiirlerinden Örnekler**HARFLERİN SERENCAMI**

Harfler, harf düzeni alır
incecik kelimeler oluşunca
beyazımsı kağıtların sol üst köşesinde
bir meram anlatan
bin derdi dile getiren.

Harfler harf düzeni alır,
ya, tuşlar bir bir inip kalkınca
ya, kalemler oynayınca,
benim derdim dile gelir,
benim ızdırabım dillenir.

Harfler, harf düzeni alır,
şedid bir hışma uğramayınca
ne bende bir dert kalır
ne de ızdıraplar alevlenir.

Bir hayaldir belki
harflerin harf düzeni alması
bir umuttur belki
dertlerin, ızdırapların küllenip yok olması.

Hayal de olsa, umut da olsa
alacaktır elbet birgün
harfler kendi düzenini
tuşlar çat diye atsa
kalemler ta orta yerinden kırılrsa da.

DÖRT MEVSİM

Ağaçlar sallanır
yapraklar sararıp yere düşer
Tozdan bulutlar
bir sis gibi, kaplar ortalığı
buruşuk kağıtlarda peşi sıra
ve sonbahar belirir.

Fırtına bombardımanı başlar
gök gürler, şimşek çakar,
kar yağar dolu yağar,

bir yağmur boşalır oluklardan
bazen kendir kalınlığında
bazen de bir incecik ip gibi
islatır omuzları
ve kış belirler.

Otlar yeşerir,
kuzular meleşir
vadiler çiçek açar,
kır çiçekleri toplar narin eller
dağdaki kar erir,
iner bayır aşığı, bendini aşıp
sele döner
ve birden bahar belirir.

Çiçekler kurur
deniz ısınır, toprak çatlar
sular çekilir, damarlar pörsür,
her yer ateş gibidir sanki
ve yaz belirir.

ZULMETE REDDİYE

Zulüm kokardı nefesleri;
Roma'yı yakan Neronların,
Bağdat'ı kana bulayan Hülaguların
Kralların, sultanların ve şahların

Arenalardı;
Kölelerin ölüm ıgıgı attıgı yer...
Timsahlardı;
Mide sevinciyle horlayan canavar.
Ve sevinçleri;
Zalimlerin hırçın öpüçük
Kondurduğu kahpeler kanlar...

Biz çılgına duralım;
Zulüm olmasın diye
Oluyor işte! eski şiddeyle;
Ve yetmez mi, bu kadar zulüm?
Zalimlere tuttuğumuz alkışlar...
Kırılınsın elleriniz;
Zalimden çok zalimci kesilen,
Dazlak kafalı, serseri başlar...

Mahmut Askeri KÜÇÜKKAYA

1961 yılında Hilvan'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Hilvan'da, liseyi Urfa'da okudu. İktisat ve İlahiyat tahsil etti. Halen Harran Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Sekreterliğini yapmaktadır.

Çeşitli gazete ve dergilerde yazılar yazdı: **Tercüman, Milliyet, Yeni Asya, Zaman, Milli Gazete**; dergiler ise **Diyanet, Köprü, Yankı, Bilim ve Sanat...**

Şiirlerinden Örnekler

İSTEDİĞİM AZAD OLMAK

Adım Muhammed,

18 yaşındayım.

Bir bahar günü doğmuşum,

Aydınlıklarla birlikte

Sevgiyi içimden tadaraktan.

Ümitle açmışım içime

Hayat sonsuzluğuna

Bilmediğim alemlerden geldiğimi hatırlıyorum

Hayal, meyal...

Niçin geldiğimi ben biliyorum.

Sormayın.

Hür olmak, hür yaşamak için

Ben bir fidan, ben bir gül.

Baharla birlikte

Bülbül sesleriyle, ezanı,

Çocukluk hatıralarımla

Sindirmişim içime...

Çocuktum, ufacıktım.

Bütün korkulardan azade...

Mutlu bir dünyam vardı,

Sevgiyle kucak kucak,...

Yurdumda güller açardı

Rengarenk...

Hürriyet şarkıları söyleniyordu

Ahenk içinde ahenk

Kızıl rüzgarlar esti bir gün,

Merhametsizce, kindarca

Ve hunharca

Güllerimiz hep soldu

Yapraklar hep döküldü

Dallar hep kırıldı

Ve sonra

Bahar görmedim artık

Bütün güzelliklerden mahrum

Sordum

Kaderin bu, dediler

Ve şimdi kaderimle başbaşayım

Anladım ki ben parçalanmış bir bütünün cüzü

Yutulmak istenilen lokma
Kurşunlardan başka
Celalabad'ı toplar dövüyor
Kandehar'ı bombalar...
Çığlık seslerini duyuyorum
Kabil'de öldürülenlerin
Hıçkırıktır boğazıma inen
Gözlerimden gelen kandır
Cenazeleri gördükçe
Basılmak istemiyorum
Zulmedilmek istemiyorum
Yok edilmek istemiyorum
İsteğim AZAD OLMAK.

Bekir KAPLANTAŞ

1962 yılında Urfa'da doğdu. İlkokulu bitirdi. Ancak tahsiline devam edemeyerek, Terzilik mesleğini seçti. Şanlıurfa Belediyesi'nde çalışmaktadır.

Şiirleri **Harran**, **Anzilha** gibi birçok dergi ve mahalli gazetede yayımlandı. Şiirlerinde Bekir URFALI mahlasını kullandı.

Şiirlerinden Örnekler**BİR GÜVERCİN VURDULAR**

Bir güvercin vurdular, ağzında zeytin dalı
Papatya tarlasını gelincikler bürüdü...
Bir yürek vardı bende, insanlığa sevdalı,
Ayak altına düştü, üstünden dost geçti...

TELLALLAR

Mezatlar bilirim
Eski alınır eski satar tellallar
Mezatlar tanırım

Hayvan alınır hayvar satar tellallar
Ve mezatlar gördü
Bir fidan yaşında ömrümün
Urfalıyı sattılar tellallar
O tellallar ki, doslarım

Hüseyin BAYKUŞ

1962 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. 1985 yılında Urfa Belediyesi'nde memuriyete başladı. 1993'te Harran Üniversitesi'ne geçti. Halen burada çalışmaktadır.

Şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Harran, Anzılha** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Şiirlerinde titiz bir işçilik görünür. Bu yüzden de çok az fakat öz şiirler meydana getirdi.

Şiirlerinden Örnekler**İÇİMDE SİKLONLAR KOPARDI**

Yağmur yağıyor geceden
sis ve orman sarmış kenti
aklımda yağmur dizeleri

.....

Kaç kez geçtim buradan
ve kaç yağmurdan sonra
bir gövdenin içinde
bir damara dokunup

sessizce sarsan
dizeler aradım

Kaç kez geçtim buradan
sokak lambalarına yağmur yağardı
içimde siklonlar kopardı
göremediğin
yağmurun altına güller tutmuşsun
yıpranmamış taze umut gülleri
o güllere de yağmur yağardı

Aklımda yağmur dizeleri
birde sen vardın
çarpıp kapıları birgün çıkacaktın
alnımdan
saçlarımdan silecektin yağmuru
birlikte güneşe çıkacaktık
birlikte gül kurutacaktık
yağmur sonrasına kalan gülleri

Ama soğudu geceler çoktandır
bilsen ne çabuk soğudu
alnım çatlıyor yağmur değince
serpilir akşamla kentin üstüne
ölü toprağı gibi
bekçi düdüklere

Oysa geceleri filiz verir bilirsin
aşk

öfke

kavga

unuttum şimdi

ÖLÜMÜNE TUTANAKTIR SEVDANIN

Yeni doğan güne karşı
kemiklerimi sıkarak gerinirken
ben bir ceviz ağacına
acıları umutsuzlukları
asıp öldürüyorum

Kar yağdı

kapılarını tuttu evimizin
gün oldu eriyiverdi
kervanlar gelip girdi kente
pazarlar kuruldu meydanlarda
ipeksi bir dokunuş yerleşti avuçlarına
ölü yanları bir bir törpüledi hayatımızın
bilinmeyen ah bilinmeyen köşelerinden
sağlam kanıtlar çıkarıldı
ve sürüldü önümüze

Hayatı büyük ve kutsal bir sözlük bilerek
aşkı karşılayacak sözcükler bulmalıyım
bir bir unutmalıyım yaşadıklarımı
çekip çıkarmalıyım köşelerinden
sevinçleri dostlukları yüreğimin
aşka ve dostluğa yeni bir tanım bulmalıyım

BİR SÖYLEMİN PARÇA PARÇA YÜZLERİ - 4
(adlı şiirinden bir bölüm)

2.

Eski büyük ve derin
bir ilişki vardır
gece yağmur ve çocuk arasında

gece yağmurda savaşlar verilir
kentler son hücrelerine kadar
donmuş ve uyuşmuş bir canavardır
ve her çocuk dilinde
bir mermi taşır

3.

Dorukları ısıtır önce
• oradan kentlere iner güneş
yoksul bir duman tüter
karanlığın terkettiği ovada

kar yağar tipi döner
göz gözü görmez

seni bir kez daha düşünürüm çaresiz
sıklar ve sarılırım elimdeki umuda

Cuma AĞAÇ

1962 yılında Urfada doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfada tamamladıktan sonra İstanbul İ.T.İ.A. Siyasal Bilimler Fakültesini (1985) ve İ.Ü. Hukuk Fakültesini (1995) bitirdi. Orta öğrenimi sırasında Urfadaki alimlerden de istifade etti. Arapça ve İngilizceden çok sayıda çeviri eserleri bulunan Şair, halen Urfada Serbest Muhasebecilik yapmaktadır.

Şiirlerinden Örnekler

BÜHTAN

Varsam tenhada sahile gül-i rana kıskanır
Dalgalar yırtınır yaşım ab-ı derya kıskanır

Duysalar içimdeki gavgadan bir nebzesini
İhvan akraba hayret eder vaveyla kıskanır

Bu hasretle alıp gitsem yanımda zerresini
Biçarem'in zehrini Veyl'deki meyva kıskanır

Kandığım mey arak değil amma bir katresini
Damlatsam cam delinir hem mey- i sehba kıskanır

Marazım aşk değil bilemem tarif etmesini
Bir görse ahvalimi hicranda sevda kıskanır

Ne sevildim alemde hem ne sevdim birisini
Yazılsa hikayem Mecnun ile Leyla kıskanır

MEKTUP

-Halk şiiri üzerine-

Geçen hafta mektup aldım sıladan
Verdiğim selamı al diye yazmış
Aylar geçti yıllar geçti aradan
Özledinse beni gel diye yazmış

Gittin de bıraktın burda cananı
Ben'ce çeker misin hicran gamını
Sana hasretliğin heyecanını
Bozuk satırlara sor diye yazmış

Aşkım gurbet elde gönü derbeder
Maşukun hicranı ölümden beter
Yar haydi gel bana bitsin gam keder
Bu sevdayı çekmek zor diye yazmış

Sabah akşam göz kesilmez yolundan
Bir an bile adın düşmez dilimden
Yeter ki sen atma beni gönülden
Bağrıma haçeri vur diye yazmış

Aşkımın bülbülü gönlüm kutubu

Sanma ki kalbimde yerin yalnız bu
Heyecanla yazan işbu mektubu
Sana hasret kalan yar diye yazmış

SENİNLE

Seninle

Değil gülüşmek deniz köpüğü çocukların ardından
Mahmur uyanıp mutlu bir geceden
Görmek ab-ı hayat fışkırdığını ejderhadan
Koklamak birlikte "Beni öldürecek kadar kırmızı" bir gülü

Değil el ele gönül gönüle bakışmak sevdalarda
Düşünmek yeter;
Geçirilmemiş faciaları
Arkasından ağlanmamış kırık hayalleri
Hatta karanlığın askerlerini
Şahmaranları...

Paylaşmak;
Yedi kandilli Süreyya'dan,
Kıyamet sorgularından,
Kırık bir midye kabuğuna,
"Bir kibrit çöpüne varana"...

Değil Salacak'ta dolaşmak;
Aşmak dikenlerini "İşaret Levhaları"nın
Ağlamak aynı ölünün üzerine.

Ali Fuat BİLKAN

1963 yılında Bozova'da doğdu. İlk ve orta tahsilini Bozova'da, liseyi Urfa'da okudu (1980). 1985 yılında Samsun Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Aynı yıl ODTÜ Türk Dili Bölümüne girdi. 1987 yılında Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde araştırma görevlisi oldu. "Nâbî  ivanı" üzerine Doktora tezi hazırladı. Halen Fatih Üniversitesinde Yardımcı Doçent olarak görev yapmaktadır.

Şiire  niversite yıllarında ciddi olarak başladı. **Doğuş**, **Kanat**, **Türk Edebiyatı**, **Dergah**, **Türk Yurdu**, **Çınar**, **Güneyse** ve **Dolunay** dergilerinde şiirleri çıktı.

Şiirlerinden  rnekler**DUVAR**

Ve artık bilmiyorum
S bık  ehzadeliğimi
Hanımannem d n söyledi
Doğmadan azledildiğimi.

Lion doğduğum şehir
Mirasım bir tablo duvarda

Bir yanda İstanbul koca şehir
Ve atlarım Bursa'da
Şimdi cirit öğrendim
Lion'un sokakları dar
Ve tahtsadan atım
Geçit vermiyor duvarlar.

Babam mı varisi hüznün
Bir papaz mektebindeyim
Annem herkese küskün
Artık elifbayı çözmeyeceğim

Bir de ninnilerden bilirim
Dedemin varlığını
-Annemin ninnileri-
"Ben bir Fatih olaydım
İstanbul'u alaydım..."

ŞAPKASIZ AMCAM

Belki Şam'dadır şimdi
Belki Beyrut'ta

Onu şapkalı İngilizler vurdu
Şapkaya çok öfkeliydi hep bundan
Mezarının ser- levhası şapka şehidi

Zayıf ince çelimsiz bir Osmanlı
İttihatçı bıyıklı itiaatsız amcam
Yıllarca zabitlerden kaçtı durdu
Ya da öyle değil böyleydi...

Artık hırka-i şerif yokuşunda
Kıvrılan bir gölge yok bastonlu
Tozlu kapıları zarif bir hüznün kaplıyor
Hergün yeni bir Osmanlı kayboluyor...

SAHİPSİZ MEKTUP

Ah efendiciğim bilseniz
Bir kapı daha kapandı
Bu kez Nis'teyim
Sadarettten hala haber yok
İsyân ve sukut arası bir hayat
Beklemedeyim...

Ah efendiciğim neredesiniz?
Ya bu gökyüzü neden böyle sessiz
Bir gramafon mu ki
sukutu kalbime taşıyan
İçimde bir el kıpırdanmada.

Ah efendiciğim bir duysanız
Son yüzüğü de sattık
İçli bir rüzgar ağıladı halimize
Dün gömdüler şehzadeyi
Otelde yalnız kaldık.

Ah efendiciğim, söyleseniz
Köşk nerde kaldı, ya biz
Gittikçe çoğalıyor akşamlar ve kuşlar
Şimdi Kuzguncuk'ta bir kanun inliyor
Birbir parlıyor huzur ışıkları
Yorgun yorgun dönüyor martılar
Nis'te vakit hüznü çeyrek geçiyor...

A. Rezzak ELÇİ

1963 yılında Bozova'nın Kepirce Köyünde doğdu. İlk, orta ve yüksek öğrenimini Urfa'da yaptı. Halen Harran Üniversitesi'nde görev yapmaktadır.

Şiire lise yıllarında başladı. Şiirlerini **Harran**, **Aanzilha** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Şiirin yanısıra resim ve fotoğrafçılıkla da uğraşmaktadır. Bir çok karma ve kişisel sergi açtı.

Şiirlerinden Örnekler**DÜŞ DENİZİNDEN**

Yeşil kalemlerle boyadım
Düşlerimin bahçesini
Sen uzaklardaydın
Bunları düşlediğim zaman
Belki de çocuktun
Munis, utangaç
Rastgele boyuyordum
Çivit mavisine
Düşlerimin denizini
Seni öptüğüm zaman

Şimdi sırası değil diyecektin...
Hep kaçacaktın benden
Oysa balıkçı serserilerine
Peşkeş çekecektin
İki kaşla iki göz arasında
Ben görmeden.
Çocuklarımız olacaktı
Pek hünerli
Yontacaklardı
Heykeltraş ustalığında
Çamurdan martı kuşlarını
Sonra ben
Bakıverecektim gizlice
Sayfaların peşine
Düşlerimin denizinde
Ey hayâlimdeki deniz kızı
Midyeler zamkladı sevdamızı
Gemilerin tavanına
Balıkçılar girdi bizim gibi
Balıkların günahına
Aşk senfonisini
Besteleyen istakoz
Nurdan şamdanlar indirdi
Düş denizinde yakamaz
Batık gemide artık
Kavuşmamız
Hoyrat TRUVA sayfalarında
Deniz kızı
Artık düşlerimin denizinde

Ellidört nolu
Papirus sayfalarında
Biliyorum adım gibi
Sen uzaklardaydın
Bunları düşlediğim zaman
Belki sde çocuktun
Munis, utangaç
Bense elimde fırça
Rastgele boyuyordum
Boncuk mavisine
Düşlerimin denizini.....

SİNDİRMEK İSTİYORUM HAYALİNİ

Almak isterim
Saçının bir tek telini
Kendimi boğmak için.
Çalmak isterim
Gözlerimden
Göz rengini
Elasına boyamak için
Koparmak isterim
Demet demet
Kırpıklarını
Kalbime ok gibi
Saplamak için.
Çekmek isterim
Duman gibi
Zehir gibi
İçime sindirmek istiyorum
Hayalini.....

Sedat ŞANVER

1963 yılında Şanlıurfa'da doğdu. İlkokulu Cengiztopel ilkokulu'nda, ortaokulu Merkez ortaokulu'nda, liseyi ise Endüstri Meslek Lisesi'nde okudu. Yüksek öğrenimini İzmir'de Buca Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yaptı. Özel Eğitim Kurumlarında öğretmenlik tamamladı.

1989 yılında **Ayırım** yayınlarını kurdu. Halen yöneticiliğini yapmaktadır. **Ayırım** dergisini çıkardı.

Şiiri bir kavga olarak gördü. Yaşadığı toprakları şiir olarak kabul etti.

Yayınlanmış Eserleri

1- Dilin İsyanı (Şiir, 1985)

2- Aşiret ve Otomobil (Şiir, 1990)

Şiirlerinden Örnekler**ÇÖMÇEGELİN**

-1-

Yağmur durmadan dökülür saçaklardan efsaneye
Gök, yıldızların kanlı gömleğini giyinir

Ölüm meydanlara düşmüştür artık
Yüreği oğul bir ana korkuyla kaldırır başını harman
yerinden
Su kabına döker gözlerini kınalı bir gelin/ ölüm

Bütün aşiretler kapatır penceresini
Başlığı fazlasıyla ödenmiştir oysa kız çocuklarının
dağın, ırmağın bir de yağmurun yüzgörümlüğü verilmiştir.
Kapı aralığından sevmek kadar gelenektir bu
Çayır-çimene gözyaşı dökmek kadar insanca..

Göğün kanlı yanını unut Çömçegelin
Sulara dön yüzünü/ senin yüzün
Çokça benzer çıkmaz sokaklarına doğunun
Coğrafyası yitik eşkiya türkülerine benzer sesin
Ellerin
Öylesine eşsiz, öylesine kimselere benzersiz
okşayıverir tüfeği, ala geyik hançeri
Bir alacakaranlıkta
mayın tarlasından, tel örgülerden kulelerden bu yana
herşey
acının hançeresinde büyüyen her şey
kavgaya hazırlanır kayalıklar ardından/ Göğün
kanlı yanını unut Çömçegelin/ Bırak
yağmur durmadan dökülsün saçaklardan efsaneye

-II-

Karanlıkta akan bir ırmaktır bu... Dinle:

sesim davudi bir ezandır, oturuşum oyalı başlık

hainliğin zekatı çokça ucuzdur rakı sofralarında
üstelik /ödeşme vaktidir: mermi patlar, dağ devrilir
ve devlet olanca sesiyle bağırır minarelerden

Karanlıkta akan bir ırmaktır bu... Dinle:
kimse barınamaz uzun zaman تنها yanında toprağın
kertenkele terkeder kuyruğunu, yılan ıslığı eskitir
ölüm ürpertmeye başlar kalbi, kan titretir
siyasi bir geceye adını verir bu fırtınalar

Karanlıkta akan bir ırmaktır bu... Dinle:

kavgamız hayatın en güzel armağanıdır bize
bunu sen çok iyi bilirsin / hiç olmazsa çıkmaz sokaklardan
bilirsin

beynimiz ağır- aksak bir haraçtır
ağır - aksak bir kavim, erişkin bir peygamber

Karanlıkta akan bir ırmaktır bu... Dinle:

insanı ıstıyacak bütün sözler bir rahlede kapanmıştır
bir bulutun ardındadır ay /kar, rengini çoktan unutmuştur
nice sonra / bir yol çıkıp gider tesbihlerin şıkırtısından
geç de olsa anlarsın: karanlıkta parlayan bir silah bu...

-III-

Ölüm, apoletler ve büyük törenlerle yaklaşıyor doğuya
katil bir tabancayla, namlunun korkutan çeliğiyle
yağlı kasaturalar ve büyük endüstri düşünceleriyle

yumuşak ve delikli yerlerinle cezalandırıldın Çömçe!

Kan soğudu

yara kapandı

eşkiyanın taziyesi de unutuldu belki

Demiri işleyen ve dostu kucaklayan ellerinle

cezalandırılan

gurbete çıkmış türkülerinle

ayaklarının altıyla

dilini unutmuş ulusunla

Beyninle Çömçe

korkuyu ve direnişi barındıran safir beyninle!...

Ölümün büyük törenler ve apoletlerle yaklaştığını gördük
doğuya

susku bir yanda duruyordu, çığlık öte yanda

zincir bir yandaydı, hançer bir yanda

Mehmet Faruk HABİBOĞLU

1963 yılında Urfa'da doğdu. Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nden mezun oldu. Özel bir şirkette Mühasebe Müdürü olarak çalışmaktadır.

Şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Anzilha** ve **Meşale** dergileri yanısıra **Ortadoğu** ve **Güneydoğu** gazetelerinde yayınladı.

Yayınlanmış Eserleri

Bencileyin (şiir, 1994)

Şiirlerinden Örnekler

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA YALNIZLIK

Apartmanlar

Göz göz pencereler fersiz

Hışımın açılan cadde

Ve çıkmaz sokak kör kuyunun soğukluğu...

Üç dişi biri mavi

Üç dişi bir anaç

ve çocuk biri de...
Beni nerde bulacaklar
Sonra ürperir ıslaklık gecenin palyaço burnunda.

Gecenin hamursuz elleri
Pervasız
Okşar en mahrem yerini kentin
Kahrolası yalnızlığın sonu nereye varacak?

Seni
Öpecekse kim ki benim yerime
Öpülesi yerlerinden çığlık çığlığa
Feryad ü figan sevgili ey!

Hani nostalji diye bir kelime var ya
-varsa var bana ne-
Kuş kanatlarının yolunmuş özgürlüğünde
Kuşlar çırılçıplak değil...
Ve gök
Yüzü üstü yere çakılması
suskularca kahrolası
Adı
Kentte yalnızlık.

Mahmut SÖNMEZ

1963 yılında İzmir'de doğdu. İlkokulu Diyarbakır'da, ortaokul ve liseyi Urfa'da okudu.

Şiire ilkokul yıllarında başladı.

Yayınlanmış Eserleri

Hata mı (şiir, 1992)

Şiirlerinden Örnekler**TEK**

Güzelsin hem bana sorarsan, senden güzeli yok derim
Dahası: iyi kalplisin, mâh yüzlü bir meleksin
sayılmayacak sıfat sende tendeyse kederim...
Bana sorsunlar seni, kırık gönlümde sen teksin.

ÇİLE ÇEKENLER

Hep bende dert. bende hüznün, bende keder
Bende bilirdim, bende yalnız ızdırıp
Sağımda öyle derdinden olmuş keder
Solumda da varmış, kederinden harap

Mehmet HAZAR

1965 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksekokulu'nda tamamladı (1987). 1990'dan sonra bir çok kamu kuruluşunda memur olarak çalıştıktan sonra, Harran Üniversitesine geçti. Halen Siverek Meslek Okulu Radyo TV Yayıncılığı öğretim Elemanı olarak çalışmaktadır.

Şiirlerinden Örnekler**AĞIT YERİNE**

Karşılıklı yerleşince koltuklara
sabah ezanları keserdi sohbetimizi.

Bir türlü yanmayan sobaya inat
çay bardaklarıyla ısınırdı avuçlarımız
O denli zordu ki anlamak seni
dokunaksız bakışlar...

Bir dağ köyünün güneş yanığı alınganlığı sezilirdi te-
bessümlerinde.

Kıskanırdık bıyıklarının gürlüğünü.

Hiç olmadı belki, saklamadığın bir ağıt

ya da sansürsüz kahkaha attığın bir an.
Yalnız senindi çocuk şarkıları, kuş yuvaları
Yağmur öncesi sisleri.
Yalnız senindi ölülerimizi çiğneyip geçen güvercin
gölgeleri

Dahası:
Müebbet mahkumdun yiğitliğe
Belki de ondan
bir sigara içimi mesafede ruhun yükselirken göklere
güngörmemiş zılgıtlar yükseldi kadınlardan
Sen,
dost sen,
arkadaş sen,
ne çekilmez acı senden uzaklık
bir bilsen....

HAZANA GAZEL

Yapraklar düşer artık, tabiat ağlar gelir
Duygular yoğunlaşır akla analar gelir

ÜRperirken tenleri aynı soğuk rüzgarlar
Gönüllere geçmişten ılık anılar gelir

Artık hazırdır yeşil yeryüzü vedasına
Misafir köşesinden sarı konuklar gelir

Sokaklar tenhalaşır, adımlar sıkılaştır
sıcak çayın buğusu hayale dalar gelir

Asileşen ruhlara mezarlıklar müsekkin
Melankolik hissiyat kalplere dolar gelir

Hafızalar canlanır anılar göze perde
realite, gönülü geçmiştten çalar gelir

Başlar ecinnilerle teşrik-i mesailer
güneş dünyaya küstür erken akşamlar gelir

Isırmaktadır ayaz elleri, yanakları
ıssız koruluklara yalnız aşıklar gelir

Camilerde tabutlar cemaatleri bekler
canlı cenazelerden yanık çığlıklar gelir

Gün gelince salalar verilir Nuri için
münzevi mezarıma öksüz çocuklar gelir

Veysel POLAT

1966 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Marmara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulunda tamamladı (1990). Öğrencilik yıllarında Gazetecilik yaptı. Halen reklamcılıkla uğraşmaktadır.

Şiirlerinden örnekler**GÜNDÜZ VE GECE ARASINDA**

Gündüz ve gece arasında,
Ordular toplanır krallar etrafında
Sel olur sağnak yağmurlar, toplanır engin denizlerde
İhanet edilir kahraman kumandanlara, düşman önünde
Ölü diye anılır, çölde yalnız kalan eski denizler.
Eskiyen geçmiş ile yaşanan an arasında.

İlk ağladığım an ile

Akıp giden ömrüm arasında...

Güneşin doğuşunda başlayıp,

Akşam karanlığında yitip son bulan aşkımız...

Gündüz ile gece arasında...

Yanan gözbebeklerimizdeki hayat,
Duygularımızın pınarı, kalplerimizde akan ırmak
Ve herşeyin sonu deklanşöre basan parmağı zamanın..
Şahidi, kirpiklerin kavuşması
Bir göz açıp kapama arasında.

Gündüz ve gece arasında,
Sevgililer arasındaki sonsuz aşk çiçeği
Solar aşkın sonbaharında...

Kumrular da aşkı yaşar
Yumurtadaki kumru uçana kadar
Doğumla başlangıcı yaşanan;
İki mevsim arasında...

FİRÂR -I

Kırılan zincir halkaları
Karakapının aydınlığa çıkan eşiğinde...
Kederi, gamı ve üzüntüleriyle
Kurtuluş sınırında, sis girdabının...

Çözdüğüm esaret bağları zavallı geçmişin,
Terkettiğim, nemli gözlerimle tattığım kaldırımlar
Çizgili mahbusluk esbâbım, soyduğum, hüznle üstümden
Gider mi bilmem, hücremin tavanında
beni dinleyen yıldızlar gözümden
Özgür dünya şenlensin derdim
içerdayken

Gördüm ki tenhaymış yeni dünyam,
Daha mahpushanenin kapısındaiken.

YAZ GECELERİ

Yıldızlar gölgesinde annem
Süt sağar gözlerime
Taşar kirpiklerim arasından
Akar yanağıma bir damlası,
Ve, yıldızlar gelir süt içmeye gözlerimden...

Hayallerin sıcaklığıyla uyunur,
Yıldızlar altında
Selhaddin olur bir çocuk
Germiş'in yamacından harran'a uzanır.
Gözleri halep olur,
adımlar. şam'ın dar sokaklarını,
Kudüs yanar yüreğinde
Yüreği bir yıldız olur
Kayar gökyüzünde...

Seyyid Ahmed KAYA

1966 yılında Bozova'nın Zivanlı köyünde doğdu. İlk ve Ortaokulu bitirdikten sonra lise diplomasını dışarıdan sınavlara girerek aldı. Başladığı yüksek öğrenimini yarıda bıraktı. Halen Şanlıurfa Belediyesi'nde çalışmaktadır.

Harran Dergisi'nde bir süre çalıştıktan sonra, 1988'den itibaren Yayın Yönetmenliği'ni üstlendi.

Şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Harran**, **Anzılha** ve **Yazgı** dergilerinde, yanısıra değişik alanlarda yaptığı çalışmalarını ise **Harran** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Şiiri bir savaş alanı; insanla ve insanın kendi kendisiyle kavga eden bir araç olarak gördü.

Yayınlanmış Eserleri

Ölümü Seven İbrahim Bey (şiir, 1991)

Şiirlerinden Örnekler

GÜNEŞ HALKI

Güneşi kıskandıracak
iri elleri nasırlı olurdu
üretken halkının

yarıktır ayakları upuzun
bastıkça katı toprağa / eriten
bu kavga
uzunca süren sürekli yinelenen

-bu bizim alınımızdır
toprak bir dişi kedi kadar aç ve üretken
-bu bizim alınımızdır düşen
işte topladığımız
cebimiz yine boş
yüreğimiz dağ gibi umutla

EY TANIĞI ZAMANIN

Değmez yükseltmeye sesimi...

Bu uryan sokakları çıkmaz şehrin
pencereleri açılmayan gökyüzüne
binbir ışıkla düşen gibi
aşklar için, sürekli yinelenen
gün ışıklarında / doyumsuz

Balkonlardan çıkılır
çok kapılı duvarlardan
sevinçlerine çocukların-somurtkan özgürlük-
ve sonra mutsuzluk / yorgun küçük
köşelerden perdelerle takılan
üzünç yağmurları ürkek tedirgin
masumane bir koşu...

Daha ne beklenir bulutlardan
sular geri mi verir yüzümün hatlarını
boğar kendini yaşlı kızlar
şehvetin teninde akan nehirlerin
okşamaz gölgelerini parkların
dağlar almaz vadilerine sarışın yaprakları
ama ölüm.. uzun bir sahildir
yakıştırır geniş avlusuna
karanlık tabut
korku ya da müjde sonsuzluktan

İçine dön
ey tanığı zamanın
kemirildiğin yeter.

BENDENİZ

Bendeniz seyyid bey
çarşılara gidince hüzün alan
çünkü hüzün biraz dalgınlıktır
biraz da çin'ce sevmek
kadar yalnızlık
seni yaşadığımdır bu
sıkınlık
yani seni olan sıkıntı
işçiler üretir derinden
anla beni
ben sıkıntıyım
iki deniz bir arada olmaz çünkü

Bendeniz seyyid bey
çarşılara gidince hüznün alan
cesurane koşuşturan boyuna
yiğitlik ağzına kadar korku
yükü bir vagondur
bu yürek
habire kahramanlıklara ayarlı
aklımın kıyılarından
atlar geçer cesur adamlar
bizde yiğitlik sadece sözde kalmıştır.

EYLÜL KOÇAKLAMASI-I

-Ölümü Seven İbrahim Bey'den-

Eylülü gördünüz mü parkta
saçlarını sarıya boyayan eylülü
saçlarını döken oraya buraya
alıp götürmüş vadilere rüzgar
sararmış yeşil saçlarını
eylülü tüm çıplağıyla gördüm ben
eylülü akşamüstü parka gömdüm ben.

Eylülü parka gömdüm ben
alınır mevsimler sonrası
renkli elbisesi ağaçların
eylüle yetiştirir yine de kendisini
sadakat onların en kutsal meyvesidir çünkü
çoğaltır büyük bir hazla
çoğaltır ve adar eylüle
eylül... ölümün çılgın sesi
eylül... yeniden varolmanın kutsal sahili.

Mehmet Emin MERCAN

1966 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladı. Halen Nevşehir'de öğretmenlik yapmaktadır.

Şiirlerini **Harran Dergisi'**nde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler

HAYATIN SESİ

Bir çığlık

Bir körpecik can

Titrek bir yıldız bu

Zenbili kopan

Süzülüp göklerden-önce sessiz-dünyaya düşünce

Başlar bir çığlık

Çığlık

Ki zılgıt zılgıt hoyratça

siyahtan beyaza

Meydan okuyuş

Öte karanlıklardan
Gündüze öfke
Öte karanlıklardan
Puşt aydınlığa

Çığlık
Ki ufaktan iriye bir çığ sesine
Aydınlığa dinmez bir sesleniştir
Aydınlık-cedelgah- ki
Öyle çetin
Varlık kavgasının
Mihenk taşıdır

Çığlık
Ki sessizliğin hiç dinmeyen sesince
sıratı dört mola
Zor yolculuğun
Bir milim şaşmayan pusulasıdır

Zehir tadında sabır
Ve namus onur ve erdem
Bu menzile varmak
Zor dava
İnsan olmak
Ve boğulmak ya da
Boğulmaktansa -Çığlık-

Melik Gazi GELENER

1967 yılında Siverek'te doğdu. İlk ve ortaokulu Siverek'te, liseyi Urfa'da okudu. Otomotiv üzerine çalışmaktadır.

Şiir ve öykülerini çeşitli dergilerde yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler

SİVEREK

Sen,

Memleketim,

SİVEREK...

Şimdi bana hem sevgili kadar yakın

Hem de çeyrek asır kadar uzaksın,

Kursağında,

Kara taşlarına uzanma,

Bağlarından üzüm koparma

Kalenin altında oturup sigara içme hevesi...

Katine kalesinden haykırdığım

Narlı göğsünden geçip

Fırat'ın gümbürtüsüne karışan

Türküm duyulmuyor

Sen böyle değıldin
Böyle umarsız, böyle boşvermiş
Sahipsiz
Yerin duruyor kurban olduğum
Çalın, çırpın, köylerin
Ama bir tek yerlin kalmamış
Ana kucağı gibi koynunda
Sahipsizsin, ama kimsesiz değılsin
Cennet mekanı mezarlığında
Kasketli, şalvarlı aradıklarımız
Sana hasretimiz gibi
Hasretler, özlemler yatıyor.

Mehmet Emin ERCAN

1969 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da, yüksek öğrenimini Erzurum Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde tamamladı. Malatya'da başladığı öğretmenlik mesleğine Urfa'da devam etmektedir.

Şiire ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Harran, Anzilha, Mina** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Duyarlı ve yoğun imge yüklü şiirler yazdı.

Şiirlerinden Örnekler**ÖZGÜRLÜKÇE**

Bilmem saat kaç sularında
buluşmamız / kitabınca
bir nida koparıp
gül üzere kan görmek yana yana
çiğ düşmüş yaprak üzere
kutsamak özgürlüğü
gözlerinde oylum oylum
bir sevda türküsu sonrasında

Kutsamak yalın kılıç dağları
ardından kanacağını bildiğim halde yolları
boynu bükük şehirlere dalışın
suya inişin yaralı maral misali
acep nic'ola

Zamanı indirdin pencerelerden
ayışığında uyuduğun geceler boş ve adsız değil
hasretlere bilendi
aşına suları terkedeli özgürlük

Kıyamdır bundan böyle adı sevdanın
bilesin
bir kor gibi yanan göğsünde
feryad etme ey
/Ferhad.... ferhad/
suvar atlarını ve kal öylece

Saat kaç sularında
sevgilinin şehrini koyverip kendi haline
geleceğim
namsız nişansız

YAKLAŞAN SESLER

Yaklaşan sesler
Ve silindir şapkalarıyla

Gelip oturdular yamacımıza
Joplanan ben
Ben buzul çağın insanı
Çağladım yatağında
Mezarlar kuşatılalı ölüler basılalı
Rahat/sız yataklarında

Rüya gib inip kabusa çalan
Bir akşamın kaçışan gölgeleri
Ve korkunun karanlığından
Yardakçılığında sessizliğin
Gölgemi sürükleyip peşimden
Bir çok uykusuzlukların kulaklarımda uğultusu
Rabbim
Korku hükümrانlığının maverasında
Sen varsın apaydınlık
Evelinde ve sonrasında "hayrihi ve şerrihi"

Sözlerim ağı gibiye ağız dolusu
Çıldırımlar bildiğimdendir
Baskınlar
İhanetler
Uçurum diplerini iyi bildiğimden

Soğuk yataklar beni almıyorsa
Cihatla sözleyin beni kıyamla

Secde sularında
Ölümün sevecen nefesi ısıtsın
Bu hırçın rahatsız bedeni

Ve eğer
Meydan yerlerinde
Bir hatıram kalmışsa
Aranızda fazla bekletmeyin
Fazla bekletmeyin gözleri yolda kalmasın
Nikahlım toprağın

Müslüm YÜCEL

1969 yılında Bozova'nın Sızan köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Yüksek öğrenimine devam etmektedir. Gazetecilik yapmaktadır.

Şiire 1983'te başladı. İlk şiiri, **Tomurcuk** adlı okul dergisinde çıktı. Daha sonra, **Anzılha**, kendisinin çıkardığı **Halay** (1991-92, 13 sayı) ile **Evrensel Kültür**, **Anadolu Ekini**, **Karşı Edebiyat**, **Ayırım**, **Yarın**, **İnsancıl** dergilerinde yayınladı. Değişik alanlarda yazı hayatını sürdürmektedir. Öykü de yazan Yücel'in "Suruç" adlı öyküsü ödül aldı.

Yayınlanmış Eserleri

1- Kalbimizin Kuyusunda Kardeşler Yaralarımız (şiir, 1994)

2- İpekyolu (şiir, 1995)

Şiirlerinden Örnekler

KALBİMİZİN KUYUSUNDA KARDEŞTİR YARALARIMIZ

kitaba adını veren bu şiirin 1. bölümü

-1-

seni düşündüğümde çam yangını bir orman tutuşur içimde

bir ceylan sessizce kayar gözlerimin aynasında
suda kendini yaratır nergiz ve her gece bir şair asılır kendi
şairinde
ağıtlar içimde türkülenir. kalbimizin kuyusunda kardeştir/
yaralarımız

sevgili, ah ölüm sana desem, sana desem ömrüm
zaman çoktan ördü fırtınaları, nehirler karanlık denizlere
akıyor

kan donuyor kaya oyuklarında çiçekler kırıldıkça
susmak acı veriyor, konuşmak bir büyük suç

bilirsin, ne zaman gözlerin desem bir bıçak bilenir
ruhların gölgesinde ekmeği kemirir kemiklerimiz
çocuklar babalarının kanlı gömleğiyle büyür

uygarlığın kasrında köle başları, iliklerimizde yavan
düşünceler
bir zamanlar "umut ki en son terk edendir" diye
yazmıştım defterime
o günden sonra sevdaların ağır konuğu oldu yüreğim
boynumsa darağaçlarıyla büyüdü, tarihin yazmadıklarını
okudum hep
sabah namazında günühlerini temize çeken bir ananın
oğluydum

bu yüzden kemiklerle döşenen sisli kaldırımlardan
savaşlardan kalma kutsal kitaplar kaldı çocuklarımıza

ve biraz da meryem'e benzeyen "ana"

bakışlarında çarmıha gererdi "pavel"i
susardım, güneşten bile kendini saklayan gölgeyle
bir kelebek gelip konardı düşlerimin ipeğine
bütün hüznlerin girdabı olurdu sözlerim

sonra gözlerim yeryüzüne dağılırdı, yeryüzüne dağılırdı
adi konulmamış çocuklar
su verilince emeğe dile gelirdi madde usulca dokunurdu
zaman
acılardan süzülen gökkuşağını çizerdim gözlerine
sevgilinin
yüzünden bir çağlayan dökülürdü ırmaklara

şimdi sesin içimde bir türküyü uyandırır
gülüşün baharı şaşırmış bir filiz gibi durur
örselenmiş duygular ve sevinç diyorum
kalbimizin kuyusunda kardeşler yaralarımız.

ŞAHMERAN

sesimi dağlara verdim, uçurumlar söyler beni
kanatlarım gül suyunda, dikensiz dal almaz beni
gülüşünü unuttum gözlerinin kuyusunda
yüzüm kan çanağı dost olmayan bilmez beni

belden aşağısı yılan, belden yukarısı kız olan
yılanların ecesi, Şahmeran. Şahmeran. Şah.
umut dolu bir yağmurum
barındığın çöl sevmez beni. Sevmez beni.
sen Ehrimen ben Hürmüzüm

sen geceysen ben gündüzüm

benim yüküm sevgi, senin yükün kahr
kar etmez zehrin Şahmeran. Şahmeran

gözleri segilimin ansızın bulunan bir ülke benim
aktıkça büyüyen bir yatağı şarkılarım
gözleri geçmişin ve acısı geleceğin
belden aşağısı yılan Şahmeran, Şahmeran

Serhat SEVER

1969 yılında Siverek'te doğdu. Dicle Ünivesitesi Eğitim Fakültesi'ni bitirdi. Bir süre öğretmenlik yaptı. Ticaretle uğraştı. Halen İktisat Fakültesi'ne devam etmektedir. Özel bir eğitim kurumunda Genel Müdürlük yapmaktadır.

Çeşitli sanat dergilerinde şiir ve denemeleri yayınlandı. Ödüller aldı.

Yayınlanmış Eserleri

Aşk Ayetleri (şiir, 1997)

Şiirlerinden Örnekler**AŞK AYETLERİ**

(adlı şiirden ilk iki bölüm)

seni düşündüm uyumadan önce
rüyamda gizemli güzelliğin vardı
resmini öperek başladım güne

1.

sevgilim, yağmurlarla yıkanan nilüfer çiçeğim
çiğ taneleriyle ürperen yaban gülüm
gözlerin eylül hüznü, buğulu yüzün

gölümse, hayata yayılsın ışığın.
karanlıklardayım, göğe bak, ay ışıksın
gizemin gezinir aşk tanrıçalarında
gözlerinden doğar sabah güneşi
evren güzelliğini yansıtan ayna.

gökteki her yıldızdan bir dilek tuttum
senin için
şiiirlerle, aşk ayetleriyle yıkandım
senin için
geçmiş zaman aşklarını gömdüm içime
senin için.

II.

susar her şey, sesin yayılır hayata
sesine karşılık patlar tomurcuklar
şölene dönüşür sevginle yaşam
alevlenir ruhlar tutkulu sesinle
susar herşey, sesin yayılır hayata

menekşe buğusu tüter dudaklarından
yağmur da senin gibi damla damla mı yağar
gözlerinin ışığıyla arınır yaşam
gülüşünle yayılır yaşamın tüm renkleri
menekşe buğusu tüter dudaklarından

gece vakti kuyularımda yüzünden yansımalar
gökkuşağının altından geçiyorum içimde sen
içimde bitmeyen göçler, tükenmeyen yolculuklar
gün batımı ekvatorunda yeşil ışık, dileğim sen
gece vakti kuyularımda yüzünden yansımalar

ŞAH MAT

"Gerçek ve derin acıyı anlatabilmeyi çok isterdim."

-Vincent Van Gogh-

Gemilerimi yaktım bu gece
soyundum silahları hazırım bu gece
Giz kapılarına yaslandı gençliğim
Yalnız savaşçiyim bekleyemem ey esrar.

Bir bardak suda battı Titanik
Prangaya aşık oldu büyük akıllar
Piramidler yere battı utancından
Fenere çarptı gemi

Çözdü zincirlerini kötülük tanrısı
Buda suskun, nutuk atıyor Neron.

Gelme ey bahar, kederdeyim
isyan nöbetlerindeyim
Geçtim sırat köprüsünü
Cennet yoktu yerinde.

Şaşırttım kaderimi
Yanıldığına yansın Heredot

Tutuşan bedenimi gözyaşlarımla yıkadım
Kolay değil çelikleşmek
Bu gece kendimi yeniliyorum

Ve son hamlem:
Şah, mat...

TEK AN YENER TARİH

Mehmet KURTOĞLU

1969 yılında Urfa'da doğdu. İlk, orta ve yüksek öğrenimini Urfa'da Harran Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu'nu bitirerek tamamladı. Önce İmamlık yaptı. Daha sonra Harran Üniversitesi'ne geçti.

Yazı hayatına ortaokul sıralarında başladı. Şiirlerini **Bizim Ece**, **Harran** ve **Yazgı** dergilerinde yayınladı. Ayrıca, deneme türünden yazılar da yazmaktadır. Yayımlanmaya hazır bir şiir kitabı bulunmaktadır.

Şiirlerinden Örnekler**KEŞKE TOPRAK OLSAYDIM**

I.

Ömrümün yarısı geçti ayna önünde
Yalnız sana güzel görünmek için
Sevda sürgünüyüm yaban ellerde
Kafamda silinmeyen modelsin
Güzelliği güzelliğin belirler
Ne yapsam oturmaz kişiliğim
İçimde çan çalır ezan işitilir
Ruhumda derin bir boşluk
Aman vermez haramlar

Sunarım düşkünlüğümü bir bir
Fahişe odalarının loş ışıklarında
Yaşanılan zevk değil
Tiksinilen bir günahdır yalnızca
Dilimin ucunda vahy
"Keşke toprak olsaydım"

II.

Gecenin karanlığı / güneşin aydınlığı
Başlatır ibrahimi arayışı
Sormakla açılır kapısı gerçeğin
Çağın sorunuyum
Çözülürsem çağ çözülür
İnsan çözülür / hayat çözülür
Yankılanır yüreğimde bir ses
"keşke toprak olsaydım"

III.

Serin seher rüzgarıdır yüzüme çarpan
Kızıl dudağımdan ateş sözler dökülür
Doğar en yerinde imgelerim
Şiir yazarım vahyin inceliğinde
Her kutsal biraz mucize
Biraz şiidir / Eyyub'un kitabı mezmurlar
Peygamberler çağın yorumcusu
Henüz anladım

Anlaşılmaz bir yaşamın kapkaranlık yüzüyüm
Açmazlarım kendi içimde

Şizofrenik hobilerimi
Şekerli elma gibi yalarım
Halimi tanımlayamaz kimse
Sükutun ikrardan olduğunu bilirim
Susarım
Sessizlik en iyi anlatır beni
Konuşur insanlar
Yönelirim kitaba
"keşke toprak olsaydım"

IV.

Bir çocuk gibi büyütürüm aşkı / öfkemi / hüznümü
Kapanır birden kapılar
Bulut kümelenir dağlar yürür
Varlık serap olur
Ve serin su yerine kan akar
Sönmez içimdeki ateş
Bir tablo oluşur kızıl kıyamet
(Van Gogh'ta sarıdır nedense yeryüzü)
Bende kapkara
Yaşadığım cehennem gibi dünya/
Cenneti kolay vermez
Bedel ödetir insana
Asra yemin eder Tanrı
"Muhakkak ki insan hüsrandır"
"küfrünü ancak gördüğünde anlar"
Başımı eğirim secdeye

Dilimin ucunda ayet
"keşke toprak olsaydım"

DERVİŞ

Dünyayı boşamış
dağ ona mesken
bir asa bir çarık
mal ile mülkü...
mağara içinde derviş bir yürek
müzmin ruhuna inziva gerek

Ve bir umut taşır ta ötelerde
karınca misali kabe yolunda
kavuşsa da olur kavuşmasa da...

Yüreği aşkla doludur
kula kul olmaz
hak'ka kul olur...

Bilir her zaman özgürlük ruhta
kölelik için zincir bahane
müzmin kalbine giremez kimse
Allah'tan başka Allah'tan başka...

Ramazan ÇETİN

1969 yılında Birecik'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini babasının işinden dolayı Gaziantep'te yaptı. Yüksek öğrenimini Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde sürdürmektedir.

Edebiyata ilgisi küçük yaşlardan itibaren başladı. Lise yıllarında arkadaşlarıyla birlikte **Diriliş** adlı bir dergi denemesi oldu. Birçok yarışmalarda şiirleri ödül almıştır. Şiirleri **Yazgı**, **Şahika** ve **Diriliş** dergilerinde yayımlandı.

Şiirlerinden Örnekler

GEL

Geçerken yeniden kış, taze bahar ol da gel
Yıldızlar nerde kaldı, mehtap gibi dur da gel
Leyla nerde dolaşır, mecnunlara sor da gel,
İşyanım karanlığa, bana güneş ol da gel.

Açınca tomurcuklar, bir karanfil ol da gel
Kır çiçeği nerede, menekşeye sor da gel,
Yıkıldım durgunluktan bad-ı saba ol da gel
Yusuflar rüya gördü, aydınlığa yor da gel.

Yüreğinde bir sevda, rüzgarlarla sal da gel
Bülbüllerin güllere, kondukları dalda gel
Mecnunların Leyla'yı aradığı yolda gel
Susuz kalmış gönlüme, ab-ı hayat ol da gel

Aydınlık sedaların, göz bebeği ol da gel
Sessiz kalmış kırların, kelebeği ol da gel
Doğmamış yarınların, doğ bebeği ol da gel
İsyanım karanlığa, bana güneş ol da gel.

Abdurrahman KARAKAŞ

1973 yılında Urfa'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Urfa'da yaptı. Yüksek öğrenimine yine Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde devam etmektedir.

Arkadaşlarıyla birlikte çıkardığı **Helezon** dergisinin yazı işleri Müdürlüğünü yaptı. Şiir ve yazılarını **Helezon**, **Harran**, **Yazgı** ve **Şahika** dergileri yanısıra bir çok mahalli gazetede yayınladı.

Şiirlerinden Örnekler**GECE ŞİİRİ**

Gök

esmer yorganına giriyor
gurbet zamanı başlıyor artık
gizli bir tövbe gibi
yüreğim
kendince dile geliyor

Yorgun düşlerle
geceye direniyor gözlerim

uyku kirpiklerimde
son nefesini veriyor
Penceremde alev damlaları
nokta nokta yakıyor
kuşların kanadını
özgürlüğü Dudayev
yeni baştan seviyor

Gün doğumu bir bebek çığığdır
bir anne çırpınışıdır şimdi
şehir doğudan batıya kayıyor
bosna'da toprağa
bir beden daha giriyor

Ve ortadoğu'da rüyalar
bombalarla bölünüyor
özgürlüğü Kudüs
yeni baştın seviyor

MEVLİD

Bir iç denizidir yüreğim
kesik sesli dalgalarla döver zamanı
med-cezirle dolar -boşalır
ey gönlümün gör dediği
çağlar ötesinden geldi bu aşk
sonrasına ulanır

Toprağıma düşen yağmur tanesi ey
senden başka düşmedi/anla beni/
ve tattım ilk kez özlemi
yaban bildim

sensiz ışılan kenti
seni tanımayan sular bulanır

kurşun kaplı göklerde
seni arar ayçiçekleri
dört unsur beş duyu şimdi
Aşılmalı çölleri göklerin
yol olmalı gündeğümüne
ki sevda sana yollarır

Berrak bir ırmaktır yüreğim
süzülür, ağlar gibi, sana
çağrıdır çağıma, doğuşun
ve gönül bir gezgindir
dağlar dolandır

Bu kaldırımlar bir gün seni ağırlar mı
duman dağılır küf kokusu diner mi
kainat gün olur, kendinden geçer mi
bir miraç da yeryüzüne olur mu
erir mi çelik dokulu gönül
sana doğru akar mı

Ey sevgili
bir tek sana ağlanır

O kutlu şehir seninle ıslak/hala
yitik ey
yağmur senle anılır
"and olsun zamana"
bilal susarsa davut duyulur

Bir iç denizidir yüreğim
kesik sesli dalgalarla döver zamanı
med-cezirle dolar -boşalır
ey gönlümün gör dediği
çağlar ötesinden geldi bu aşk
sonrasına ulanır
bir tek sana bağlanır

Gönül bir gezgindir
dağlar dolanır
bir tek sana bağlanır
"and olsun zamana"
bilal susarsa davut duyulur
ki
sevda sana yollanır

Abdülvahap KORKMAZ

1975 yılında Bozova'da doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Bozova'da, liseyi Urfa'da okudu. Halen Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde yüksek öğrenimine devam etmektedir.

Şiire lise yıllarında başladı. Şiirleri Kırığı, Şahika, Yazgı ve çeşitli gazetelerde yayınlandı. Düşünce türünden yazılar da yazmaktadır.

Şiirlerinden Örnekler**SORGU**

II.

Al yeni baştan yorumla

Seninle verdiğimiz

Andı.

Andımız; Birdi

Ey sevgili

Hani ölesiye sevecektik

Aşkı

Üstümüze kara bulutlar

Zehirli oklarını salsa da
Al sorgula Andımızı,
Yenibaştan
Bahardı tek şahidimiz
Kardelendi görücümüz
Ya içimizdeki
O Alevler...
Hep ben sorguladım
Andımızı
Bir de sen sorgula yenibaştan
Andımızı
Kurşunlar yağsa da üzerimize
Sevgimizi sunacaktık
Kırpacaktık dikenleri
Gülden
Silecektik sayfamızdan
Ağrılı, gaıflı sözleri
Al sorgula Andımızı yenibaştan
İsyankâr gözler
Tatlı yeller estirdik gökyüzünde
Toz koymazdık evel Allah
Aşk sarhoşların üzerine
Bir de kalbimizde kurduğumuz
Dünyaya
Al sorgula yenibaştan
Andımızı
Andımızı bir tånem

GÜL TÜRKÜSÜ

Uzun gecelerin sessizliğinde
Loş sokaklarda
Yıldızların ışığında
Gölge
Titrek ellerimle uzattım ellerimi
Gülistâna
Körpecik dudaklarımda rüzgarlı kelimeler
Dolanıyordu aleminde
Daha güngörmemiş baharda
Söylüyordu bir şarkı
Lâlem
İşleniyordu dillerde unutulmaz
Destanı
Konulmuştu ismi
"MAZLUM"
Fırtınalardan kaçardı, bir başka fırtınaya
Karlar dökülünce üstüne
Dolanırdı su tutmaz Naylon Çadıra
İşte o an kıyametler kopar
Gökyüzünde
Çadırın Kubbesinde
Yalnızlık senfonisi
Açılır eller semaya
Sımsıcacık duygularla
Bir var, senfonide şarkıyı duyan
Bir gün olur, Akıncılar dökülür
Yollara
Yüreklerdeki depremlerle
Ey sevdalı türkü

Acizliğimize inan
Suskunluğumuza aldanma
Sen eylül çiçeği
Bahçemin tek solmaz çiçeği
Andımız iki kelime
Sabır ve Zafer...

KAYNAKÇA

AY, Bedri. **Şanlıurfa Şairleri-I**, Dal Yayıncılık, İstanbul 1986

ALTINTAŞ, Günel. **Yazdık Nazım Nazım Diye**, Soyut Yayınları, İstanbul , 1974

Harran Dergisi, s. 19. Urfa , Haziran 1980

Harran Dergisi, s. 25. Urfa , Ocak 1989

Harran Dergisi, s. 26. Urfa , Şubat 1989

Harran Dergisi, s. 29. Urfa , Haziran 1989

Harran Dergisi, s. 32. Urfa , Mart 1990

Harran Dergisi, s. 39. Urfa , Mart 1991

HATİPOĞLU, Aydın. **Çömçe Gelin**, (şiir), İstanbul , 1966

KABAKLI, Ahmet. **Türk Edebiyatı Tarihi c. 4**, İstanbul , 1992

KARAKAŞ, Mahmut. **Müsbet İlimde Müslüman Alimler**, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara ,1991

Yaşasın Edebiyat, s. 4. İstanbul, Şubat 1998

SEVER, Serhat. **Aşk Ayetleri**, Armoni, İstanbul , 1997

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi c.5, Dergah Yayınları, İstanbul , 1982

VAKKASOĞLU, Vehbi. **Din Gerçeği**, İstanbul , 1984

Yazgı s. 2-3, Güz Sayısı, Urfa ,1997

Yurt Ansiklopedisi c.10 İstanbul , 1984

YÜCEL, Müslüm. **Kalbimizin Kuyusunda Kardeştir Ya-ralarımız**, Evrensel Kültür Kitaplığı, İstanbul , 1995

İÇİNDEKİLER

Takdim	5
Önsöz	7
Giriş	9
Urfa Şiiri.....	11
1- Hacı Ömer UÇKAN (1893)	15
2- Abdullah Edip (ERDEM) (1901)	16
3- Kemal Edip KÜRKÇÜOĞLU (1902)	18
4- Suat Kemal YETKİN (1903)	22
5- Bedri ALPAY (1905)	26
6- M. Hulusi KILIÇARSLAN (1907)	28
7- Circis GÜMÜŞKALEM (1911)	32
8- C. Namık ALPTEKİN (1913)	34
9- Abdulkadir KARAHAN (1913)	36
10-Zeki ÇOŞKUN (1918).....	38
11-Mahmut Şevket AKKAYA (1922)	44
12-Mustafa DİŞLİ (1922)	46
13-A. Naci İPEK (1930)	48

14-S. Sabri ERGENÇ (1931)	51
15-Halil Asaf DÖNER (1931)	53
15-Rükneddin AKBAŞ (1931)	55
16-Mustafa Ayhan ABAMOR (1931)	57
17-Halil GÜLÜM (1931)	59
18-Mehmet MISIR (1933)	61
19-Ükkaş ÜLGEN (1933)	63
20-Şükrü ALGIN (1934)	65
21-Mehmet Hulusi ÖCAL (1935)	68
22-Abdülkadir RIZVANOĞLU (1936)	71
23-Tekin SÖNMEZ (1936)	73
24-Günel ALTINTAŞ (1937)	75
25-Halil GELENER (1938)	77
26-Necati SİYAHKAN (SİYAHHAN, 1938)	79
27-Mustafa YAZGAN (1940)	82
28-Mehmet Akif İNAN (1940)	86
29-Aydın HATİPOĞLU (1940)	91
30-Mahmut Yaşar UĞUR (1940)	94
31-Zübeyir YETİK (1941)	96
32-Aysel ÖZAKIN (1942)	101
33-Ali TERKOĞLU (1943)	104
34-Verdi KANKILIÇ (1944)	106
35-Sıraç SUMAN (1945)	108
36-Celal OYMAK (1945)	111
37-Abdullah Arif İNAN (1945)	113

39-Mehmet Ragıp KARCI (1945)	117
40-İhsan SEZAL (1947)	121
41-Mehmet Adil OYMAK (1948)	124
42-Ahmet Fazıl DÖĞÜCÜ (1948)	128
43-Fuat RASTGELDİ (1948)	130
44-Mehmet Atilla MARAŞ (1949)	132
45-Osman ERKAN (1949)	136
46-Fuat KÜRKÇÜOĞLU (1950)	138
47-Meral DALAMAN (1950)	140
48- Müslüm AKALIN (1955)	143
49- Osman GÜZELGÖZ (1958)	145
50- Ömer TAŞ (1958)	148
51- İbrahim TEZÖLMEZ (1959)	150
52- Hanifi DÜŞMEZ (1959)	153
53- Salih BENCİK (1959)	157
54- Sait ALİOĞLU (1961)	159
55- Mahmut Askeri KÜÇÜKKAYA (1961)-	163
56- Bekir KAPLANTAŞ (1962)	166
57-Hüseyin BAYKUŞ (1962)	168
58- Cuma AĞAÇ (1962)	172
59- Ali Fuad BİLKAN (1963)	175
60- Abdullah Rezzak ELÇİ (1963)	178
61- Sedat ŞANVER (1963)	181
62- Mehmet Faruk HABİBOĞLU (1963)	185
63- Mahmut SÖNMEZ (1963)	187

64- Mehmet HAZAR (1965)	188
65- Veysel POLAT (1966).....	191
66- Seyyid Ahmed KAYA (1966).....	194
67- Mehmet Emin MERCAN (1966)	198
68- Melik Gazi GELENER (1967).....	200
69- Mehmet Emin ERCAN (1969)	202
70-Müslüm YÜCEL (1969)	206
71-Serhat SEVER (1969).....	210
72-Mehmet KURTOĞLU (1969)	213
73-Ramazan ÇETİN (1972).....	217
74-Abdurrahman KARAKAŞ (1973)	219
75-A. Vahap KORKMAZ (1975)	223
Kaynakça	227
İçindekiler	229

Seyyid Ahmed KAYA

1966 yılında Bozova'nın Zivanlı köyünde doğdu.

İlk ve Ortaokulu bitirdikten sonra lise diplomasını dışarıdan sınavlara girerek aldı. Başladığı yüksek öğrenimini yarıda bıraktı.

Halen Şanlıurfa Belediyesi'nde çalışmaktadır.

1988'den itibaren Harran Dergisi'nin, Yayın Yönetmenliğini üstlendi.

Yazgı Dergisi'nin, Yayın Kurulu Üyesidir.

Urfa ile ilgili yapmış olduğu çalışmalarını Harran Dergisinde, düşünce edebi yazılarını ise Yazgı Dergisinde yayınladı.

Yayınlanmış Eserleri:

Ölümü Seven İbrahim Bey

(Şiir, 1991)

